

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 30.11.2022
COM(2022) 677 final

2022/0396 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om förpackningar och förpackningsavfall, om ändring av förordning (EU) 2019/1020
och direktiv (EU) 2019/904 och om upphävande av direktiv 94/62/EG**

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2022) 425 final} - {SWD(2022) 384 final} - {SWD(2022) 385 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Förpackningar behövs för att skydda och transportera varor. Tillverkningen av förpackningar är också en viktig ekonomisk verksamhet i EU. Regleringsmodellerna skiljer sig dock mellan medlemsstaterna, vilket skapar hinder för att den inre marknaden för förpackningar ska fungera fullt ut. Nyligen observerade skillnader rör till exempel märkningskrav för förpackningar, metoder för att definiera materialåtervinningsbara eller återanvändbara förpackningar, metoder för att anpassa avgifterna för utökat producentansvar och saluföringsbegränsningar av vissa förpackningsformat. Sådana skillnader skapar rättslig osäkerhet för företagen, vilket leder till lägre investeringar i innovativa och miljövänliga förpackningar och nya cirkulära affärsmodeller.

Förpackningar är också en viktig miljöfråga. Det är ett av de främsta användningsområdena för nya råvaror (40 % av all plast och 50 % av allt papper som används i EU är avsett för förpackningar) och står för 36 % av det kommunala fasta avfallet. Den ökade användningen av förpackningar i kombination med låg återanvändning och materialåtervinning hindrar utvecklingen av en koldioxidsnål cirkulär ekonomi. Mängden förpackningar har under de senaste åren ökat snabbare än bruttonationalinkomsten, vilket leder till kraftigt ökande utsläpp av koldioxid och andra ämnen samt överexploatering av naturresurser, förlust av biologisk mångfald och föroreningar. Uppgifter från Eurostat¹ och marknadsdatabaser² visar en ökad användning av förpackningsdesign som kan hämma materialåtervinning. Förpackningar är "icke-materialåtervinningsbara" om de inte kan samlas in separat eller om de utgör en utmaning för modern sorterings- och materialåtervinningsteknik i EU. Mellan 2012 och 2020 ökade andelen icke-materialåtervinningsbara förpackningar avsevärt. Dessutom materialåtervinns ofta inte tekniskt materialåtervinningsbara förpackningar eftersom de processer som krävs för insamling, sortering och materialåtervinning inte finns tillgängliga i praktiken eller inte är kostnadseffektiva, eller eftersom resultatet inte är av tillräckligt hög kvalitet för att tillgodose efterfrågan på sekundära råvaror på slutmarknaderna. Preliminära resultat i kommissionens andra rapport om tidig varning visar också att många medlemsstater har svårt att uppfylla de materialåtervinningsmål som fastställs i artikel 6 i direktiv 94/62/EG.

I industristrategin för EU³ understryks den inre marknads betydelse för EU:s konkurrenskraft och välbefinnande. Bland de hinder som gör att ekonomiska aktörer och allmänheten inte kan dra full nytta av den inre marknaden finns restriktiva och komplexa nationella regler, begränsad administrativ kapacitet, bristfälligt införlivande av EU-regler och bristande efterlevnad av dem.

¹ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/waste/data/database>.

² Transparency Market Research (2018) Packaging Market - Europe Industry Analysis, Size, Share, Growth, Trends and Forecast, 2018 – 2026, December 2018.

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A52020DC0102>.

I rådets slutsatser från december 2020⁴ välkomnades kommissionens avsikt att säkerställa att alla förpackningar kan återanvändas eller materialåtervinnas på ett ekonomiskt genomförbart sätt senast 2030 och att minska antalet förpackningar, överemballeringen och därmed förpackningsavfallet. I parlamentets resolution av den 10 februari 2021 om den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin⁵ upprepades detta mål och kommissionen uppmanades att lägga fram ett lagstiftningsförslag som omfattar åtgärder och mål för avfallsminskning och ambitiösa krav för att minska onödiga förpackningar – och åtgärder för att förbättra materialåtervinningsbarheten och minimera förpackningarnas komplexitet, öka innehållet av återvunnet material, fasa ut farliga och skadliga ämnen och främja återanvändning, utan att äventyra normerna för livsmedelssäkerhet och livsmedelshygien.

Slutligen visade konferensen om Europas framtid att människor och organisationer i det civila samhället i hela EU efterlyser kraftfulla åtgärder för förebyggande av avfall, hantering av förpackningsavfall och cirkularitet för förpackningar genom ökad användning av återvunnet material.

En cirkulär ekonomi för förpackningar kommer att hjälpa till att frikoppla den ekonomiska utvecklingen från användningen av naturresurser, bidra till att klimatneutralitet uppnås senast 2050 och stoppa förlusten av biologisk mångfald samt minska EU:s ekonomiska strategiska beroende av många material. Dessutom kan det ha en positiv inverkan på sysselsättningen, särskilt i den sociala ekonomin, genom att skapa fler ”gröna” arbetstillfällen av hög kvalitet under förutsättning att nödvändiga kompetensinvesteringar⁶ görs och hänsyn tas till medlemsstaternas, regionernas och arbetstypernas särdrag.

Ändringen av direktiv 94/62/EG under 2018 tog inte upp alla brister i dess genomförande, men innehöll tre ändringsklausuler som genomförs genom detta initiativ.

Detta initiativ uppdaterar EU:s rättsliga ram för förpackningar och förpackningsavfall genom att ge medlemsstaterna och företagen tillräckligt stöd för att uppnå målen för avfallsminskning. Detta stöd tar formen av ett harmoniserat regelverk som stöder investeringar, minskar avfallet och främjar materialåtervinning av hög kvalitet, och kommer att gälla på samma sätt i alla EU:s medlemsstater.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Genom den föreslagna förordningen uppdateras EU:s rättsliga ram för förpackningar och förpackningsavfall. Som en integrerad del av den europeiska gröna given⁷ och EU:s nya handlingsplan för den cirkulära ekonomin kommer den att bidra till EU:s tillväxtstrategi för en modern, resurseffektiv, ren och konkurrenskraftig ekonomi, där det 2050 inte längre förekommer några nettoutsläpp av växthusgaser och där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen.

⁴ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/sv/pdf>.

⁵ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_SV.html.

⁶ Den europeiska kompetensagendan är en femårsplan för att hjälpa privatpersoner och företag att utveckla fler och bättre färdigheter i samband med den gröna omställningen.
<https://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=22832&langId=sv>.

⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Den europeiska gröna given* (COM(2019) 640 final).
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=COM%3A2019%3A640%3AFIN>.

Förslaget är helt i linje med EU:s miljö- och avfallslagstiftning, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall⁸, Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/904 av den 5 juni 2019 om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön⁹, rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 av den 14 december 2020 om systemet för Europeiska unionens egna medel¹⁰ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach)¹¹.

Det kompletterar också kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordningar om avfallstransporter¹² och om en ram för att fastställa krav på ekodesign för hållbara produkter¹³ samt kommissionens meddelande om EU:s politiska ram för biobaserad, biologiskt nedbrytbar och komposterbar plast¹⁴.

- **Förenlighet med EU:s politik inom andra områden**

Initiativet säkerställer icke-diskriminering mellan produkter som tillverkas i EU och importerade produkter och är förenligt med EU:s internationella handelspolitiska skyldigheter.

Förslaget syftar också till att harmonisera övervaknings- och rapporteringsskyldigheterna, inbegripet producenternas rapporteringsskyldigheter enligt system för utökat producentansvar, för att begränsa den administrativa bördan för medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna i linje med EU:s strategi för bättre lagstiftning¹⁵ och kontrollen av ändamålsenligheten när det gäller rapportering och övervakning¹⁶.

I linje med EU:s engagemang för FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling, inbegripet dess 17 mål för hållbar utveckling, kommer detta initiativ dessutom att förbättra EU:s genomförande av mål 12.5 genom att avsevärt minska avfallsgenereringen fram till 2030 genom förebyggande, minskning, materialåtervinning och återanvändning.

När det gäller plastförpackningsavfall kompletterar initiativet också det icke-materialåtervunna plastbaserade egna medlet i enlighet med beslut (EU, Euratom) 2020/2053 om systemet för Europeiska unionens egna medel. Detta egna medel ger medlemsstaterna incitament att införa åtgärder för att minska mängden icke-materialåtervunnet plastförpackningsavfall på sitt territorium.

⁸ EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁹ EUT L 155, 12.6.2019, s. 1.

¹⁰ EUT L 424, 15.12.2020, s. 1.

¹¹ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1.

¹² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A52021PC0709>.

¹³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=celex%3A52022PC0142>.

¹⁴ https://ec.europa.eu/environment/topics/plastics/bio-based-biodegradable-and-compostable-plastics_en.

¹⁵ SWD(2015) 111 final.

¹⁶ [https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD\(2015\)111&lang=sv](https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2015)111&lang=sv)

COM(2017) 312 final.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

I linje med den nya strategi för produkter som tillkännagavs i den europeiska gröna given¹ och handlingsplanen för den cirkulära ekonomin omfattar förslaget förpackningarnas hela livscykel. Det följer metoden i ”traditionell” lagstiftning om den inre marknaden genom att skapa harmoniserade villkor för utsläppande på marknaden av förpackningar. Genom att ta hänsyn till förpackningarnas hela livscykel utvidgas dock denna inre marknadsstrategi till slutet av livscykeln, vilket skapar en verklig inre marknad för förpackningar, utan hinder för den fria rörligheten och med lika villkor för produktion, saluföring och avfallshantering i hela EU.

Artikel 114 i EUF-fördraget är den rättsliga grunden för det nuvarande direktivet 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall. Denna artikel gör det möjligt för EU att harmonisera regler och administrativa åtgärder mellan medlemsstaterna. Denna rättsliga grund kommer att göra det möjligt att ta itu med ett antal viktiga frågor som rör den inre marknaden och som hindrar en harmoniserad tillämpning av förpackningsregler, däribland i) hållbarhetskrav, ii) harmoniserade kriterier för miljömodulering av avgifter inom ramen för system för utökad producentansvar, iii) harmoniserade märkningskrav och iv) krav på slutbehandling för att fullborda denna livscykelstrategi.

De detaljerade administrativa kraven överläts på medlemsstaterna, medan förslaget reglerar de aspekter där harmonisering kommer att förhindra snedvridning av marknaden och hinder för den fria rörligheten. En sådan aspekt är utökad producentansvar, där harmoniserade regler – även om rapportering – kommer att undanröja hindren för ekonomiska aktörer som säljer förpackningar i flera medlemsstater eller i hela EU orsakade av olika regler mellan medlemsstaterna. Likaså är det nödvändigt att inrätta en gemensam ram för insamling av förpackningar, retursystem och system för återanvändning, både för att uppnå miljömål och för att skapa lika villkor för företag som är verksamma på de olika marknaderna. Denna gemensamma ram kommer att ha en stor inverkan på möjligheten att materialåtervinna förpackningar och på tillgången till sekundära råvaror.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Miljöproblem och problem som rör förpackningar (dvs. hinder för den inre marknaden och den cirkulära ekonomin, växande mängder förpackningsavfall och andra problem) kan inte i tillräcklig utsträckning hanteras av medlemsstaterna själva. Med tanke på den stora handeln mellan medlemsstaterna är EU:s förpackningsmarknad i många avseenden en enda stor marknad snarare än 27 enskilda marknader. Även om nationella initiativ behandlar vissa av dessa utmaningar skapar de också ytterligare fragmentering av den inre marknaden.

Att fastställa gemensamma krav på EU-nivå kommer att ha ett tydligt mervärde eftersom det kommer att säkerställa en väl fungerande inre marknad och därmed lika villkor för ekonomiska aktörer (t.ex. producenter, leverantörer och återförsäljare). Med krav och mål fastställda på EU-nivå kommer övergången till hållbara förpackningar att vara konsekvent i alla medlemsstater och därmed skapa en effektiv marknad.

• Proportionalitetsprincipen

De föreslagna åtgärderna är avsedda att ge den rättssäkerhet som krävs för att uppmuntra storskaliga investeringar i hållbara förpackningslösningar. De fokuserar på hela värdekedjan för förpackningar, samtidigt som de säkerställer en hög skyddsnivå för miljön och människors

hälsa. Syftet med detta initiativ är att modernisera och stärka den befintliga rättsliga ramen för att möjliggöra stordriftsfördelar genom gemensamma strategier, samtidigt som industrin och medlemsstaterna får den flexibilitet som krävs för innovation eller på grund av lokala omständigheter.

För vissa av de föreslagna politiska alternativen övervägs en **stegvis metod** för att stärka kraven för att på bästa sätt upprätthålla proportionalitetsprincipen. Förslaget omfattar därför **en gradvis höjning** av ambitionsnivån och kraven, såsom hållbarhetskravet på materialåtervinningsbara förpackningar och omprövningen av behovet av undantag från koncentrationsgränserna för ämnen som inger betänkligheter i vissa förpackningsmaterial.

På det hela taget går de föreslagna åtgärderna inte utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa efterlevnaden av lagstiftningen och samtidigt garantera skyddet av människors hälsa och miljön.

- **Val av instrument**

Trots de konkreta åtgärderna har den nuvarande lagstiftningen misslyckats med att uppnå miljömålen och målen för den inre marknaden. Olika nationella strategier för införlivande och ensidiga förpackningsåtgärder i vissa medlemsstater har lett till skillnader i de nationella regelverken. Denna trend lär fortsätta med tanke på de utmaningar för förpackningars hållbarhet som beskrivs i konsekvensbedömningsrapporten, särskilt de ökande mängderna förpackningsavfall, hindren för cirkularitet för förpackningar och den låga användningen av återvunnet material i plastförpackningar. Olika nationella regler minskar lagstiftningens effektivitet och äventyrar ett effektivt inrättande av en cirkulär ekonomi.

Bristerna i det nuvarande direktivet (t.ex. dåligt utformade väsentliga krav för förpackningar och svårigheter för medlemsstaterna att genomdriva dem) har gjort det tydligt att harmonisering är nödvändig och att de harmoniserade reglerna bör utformas som en förordning snarare än som en översyn av det nuvarande direktivet. För att ytterligare främja övergången till en koldioxidsnål och cirkulär ekonomi och undanröja hindren för den inre marknaden behövs en stor mängd nya lagstiftningslösningar, däribland särskilda krav för företag. Övergången till en förordning med harmoniserade regler har ett starkt stöd av alla berörda parter.

En förordning kommer att säkerställa att alla 27 medlemsstater fullgör sina skyldigheter samtidigt och på samma sätt. Samma krav för alla marknadsaktörer kommer att ge den rättssäkerhet som behövs, minska snedvridningen av konkurrensen och sända tydliga signaler till marknadsaktörer utanför EU som avser att släppa ut produkter på EU-marknaden. Det kommer också att ge kommissionen mandat att vid behov utarbeta genomförandeåtgärder för att ytterligare bygga ut förordningen, så att gemensamma regler kan fastställas snabbt.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Vid en kontroll av ändamålsenligheten som genomfördes 2014¹⁷ identifierades brister i de väsentliga kraven för förpackningar och det rekommenderades att de skulle göras mer konkreta och lätta att genomdriva, samt noterades att stärkta väsentliga krav skulle vara ett viktigt verktyg för att uppnå bättre miljöprestanda för förpackningar. Ändringen av direktiv 94/62/EG år 2018 åtgärdade dock inte dessa brister direkt, utan införde i stället tre översynsklausuler: 1) undersöka möjligheten att skärpa de väsentliga kraven i avsikt att bland annat förbättra konstruktionen för återanvändning och främja materialåtervinning av hög kvalitet samt stärka genomförandet av dessa krav, 2) undersöka möjligheten att fastställa kvantitativa mål för återanvändning av förpackningar och eventuella andra åtgärder för att främja återanvändning av förpackningar, och 3) utvärdera effektiviteten av de åtgärder som syftar till att minska förbrukningen av tunna plastbärkassar och undersöka andra möjliga sätt att uppnå detta mål. Översynsklausulerna gav också kommissionen mandat att vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag om dessa frågor.

I april 2020 offentliggjorde kommissionen en utvärderingsstudie om effektiviteten hos de väsentliga kraven för förpackningar och förpackningsavfall och förslag till förstärkning¹⁸. De huvudsakliga resultaten av utvärderingen gjorde det möjligt att definiera problemet och ta fram den ursprungliga uppsättningen åtgärder för konsekvensbedömningen. Denna studie bidrog till kommissionens inledande konsekvensbedömning som offentliggjordes den 11 juni 2020¹⁹.

Detta förslag innehåller åtgärder för att ta itu med de problem som identifierats i kontrollen av ändamålsenligheten och i utvärderingsstudien från 2020 samt andra åtgärder som identifierats i konsekvensbedömningen och det tillhörande omfattande samrådet med berörda parter.

- **Samråd med berörda parter**

Den konsekvensbedömning som åtföljer direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall omfattade ett grundligt samråd med berörda parter för att säkerställa att synpunkter från ett stort antal organisationer presenterades och beaktades. Över 800 organisationer med fler än 1 800 kontaktpunkter bidrog till samrådet. Bland de riktade och bredare metoder som användes för att samråda med berörda parter ingick insamling av återkoppling om den inledande konsekvensbedömningen, ett offentligt frågeformulär, ett frågeformulär till medlemsstaterna, nätbaserade workshoppar och webinarier samt personliga intervjuer.

¹⁷ Europeiska kommissionen (2014), *Ex-post evaluation of Five Waste Stream Directive*, SWD(2014) 209.

¹⁸ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/05a3dace-8378-11ea-bf12-01aa75ed71a1>.

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12263-Reducing-packaging-waste-review-of-rules_sv.

Samrådet om den inledande konsekvensbedömningen utmynnade i 110 svar och det öppna offentliga samrådet²⁰ i 425 svar. Ett riktat samråd genomfördes också för att stärka faktabasen och omfattade bland annat insamling av mer specialiserade synpunkter från särskilda grupper av berörda parter under workshoppar med berörda parter. Sex webinarier med berörda parter hölls i juni 2021 för att presentera och samla in synpunkter på undersökningens delresultat. Över 950 personer (från 250 organisationer) deltog i dessa webinarier och nästan 100 organisationer lämnade detaljerade synpunkter och ståndpunktsdokument. Ytterligare en workshop hölls den 30 maj 2022 med 517 deltagare, under vilken 50 berörda parter uttalade sig. Samtidigt genomförde både den konsult som stödde kommissionens konsekvensbedömning och de berörda kommissionsavdelningarna ytterligare riktade samråd med medlemsstaternas experter, berörda parter, icke-statliga organisationer och konsumentorganisationer.

De flesta berörda parter ansåg att den tekniska, ekonomiska och sociala utvecklingen motiverade inrättandet av ett nytt regelverk för förpackningar. De flesta var också överens om behovet av ytterligare harmonisering av befintliga regler och efterlyste en europeisk ram som täcker förpackningarnas hela livscykel och värdekedja. Många berörda parter ansåg att denna ram bör omfatta strängare gemensamma regler om förpackningars hållbarhet för att säkerställa att EU:s inre marknad fungerar väl och underströk behovet av en gemensam strategi för att definiera materialåtervinningsbarhet för förpackningar, särskilt metoden med kriterier för design för materialåtervinning.

Närmare bestämt betonade branschföreträdare behovet av i) en stabil och harmoniserad rättslig ram som säkerställer investeringssäkerhet, ii) lika villkor som uppmuntrar till produktion av hållbara förpackningar och iii) väl fungerande materialåtervinningsmarknader för att förbättra tillgången och kvaliteten på sekundära råvaror. Företrädare för det civila samhället efterlyste ett effektivt genomförande av avfallshierarkin i värdekedjan för förpackningar med åtgärder som uppmuntrar till förebyggande av förpackningsavfall och återanvändning.

Utförliga slutsatser från samråden med berörda parter finns i bilaga 2 till konsekvensbedömningen.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Utöver samrådet med berörda parter användes flera andra viktiga informationskällor för konsekvensbedömningen.

För att ytterligare analysera de olika alternativen anlätades externa konsulter av kommissionen inom ramen för två stödkontrakt²¹. Genom dessa studier tog man fram ”konsekvensmodelleringsmetoden” och ”referensmetoden”. Den förstnämnda används för att modellera effekterna av de föreslagna åtgärderna, dvs. för att modellera förändringen i

²⁰ Mindre förpackningsavfall – Samråd. https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12263-Reducing-packaging-waste-review-of-rules/public-consultation_sv.

²¹ *Assessment of options for reinforcing the Packaging and Packaging Waste Directive's essential requirements and other measures to reduce the generation of packaging waste och Support to the finalisation of the legal proposal and the impact assessment for the review of the Packaging Directive, with new and updated policy measures and information for legislative drafting.*

massflöden, ekonomiska kostnader, miljöeffekter och sociala effekter (sysselsättningseffekter). Den sistnämnda (referensmetoden) ger en översikt över förbrukningen av förpackningsavfall, avfallsgenereringen och avfallshanteringen i de 27 EU-medlemsstaterna. Den innefattar både historiska trender baserade på befintliga uppgifter och framtidsprognoser fram till 2050. Referensscenariot är i grund och botten ett scenario med oförändrad politik, dvs. en modellering av framtida trender där alla relevanta strategier och åtgärder på EU-nivå och på nationell nivå fortfarande är i kraft, kompletterat med eventuella framtida lagstiftningsförslag från kommissionen. En annan kompletterande studie utfördes av kommissionens gemensamma forskningscentrum (JRC) för att analysera effekterna av åtgärder som kombinerar symboler på avfallsbehållare med matchande etiketter på förpackningar (det senare utvecklades inom ramen för de två studier som nämns ovan).

Konsulten och dennes experter hade ett nära samarbete med kommissionens berörda avdelningar under studiens olika faser.

Ytterligare uppgifter och kommentarer samlades in genom riktade intervjuer med berörda parter och fördjupade samråd med medlemsstaterna.

Möjliga åtgärder för plastbärkassar togs först fram i studien *Study on the Implementation of the Plastic Bags Directive combined with the Scoping Study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive*²², och en konsekvensbedömning av de föreslagna åtgärderna gjordes i den andra kompletterande studien.

Slutligen utvecklades åtgärder för komposterbara förpackningar som en del av 2020 års studie *Relevance of biodegradable and compostable consumer plastic products and packaging in a circular economy*²³. Denna studie fungerade också som ytterligare inspiration till kommissionens meddelande om EU:s politiska ram för biobaserad, biologiskt nedbrytbar och komposterbar plast.

- **Konsekvensbedömning**

Förslaget grundar sig på en konsekvensbedömning. Efter att ha behandlat synpunkterna från nämnden för lagstiftningskontroll i dess negativa yttrande av den 13 maj 2022 och gjort nödvändiga ändringar och tillägg fick konsekvensbedömningen ett positivt yttrande med reservationer den 30 september 2022.

I konsekvensbedömningen upptäcktes tre huvudsakliga problem:

²² [Scoping study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive. Part II, Implementation of Plastic Bags Directive – EU:s publikationsbyrå \(europa.eu\).](#)

²³ [Relevance of biodegradable and compostable consumer plastic products and packaging in a circular economy – EU:s publikationsbyrå \(europa.eu\).](#)

- (1) Ökande mängd förpackningsavfall²⁴: Direktiv 94/62/EG har inte kunnat vända denna trend, trots särskilda bestämmelser om att minimera mängden förpackningar. Den ökande trenden har förstärkts av nya konsumtionsvanor (t.ex. on-the-go-konsumtion, ökad onlineförsäljning och hemleveranser).
- (2) Hinder för materialåtervinning och återanvändning av förpackningar: Dessa inbegriper faktorer såsom ökad användning av designegenskaper som förhindrar materialåtervinning, ökad korskontaminering mellan komposterbara återvinningsströmmar, ämnen i förpackningar som kan vara farliga och otydlig märkning av förpackningar för sortering. Till följd av detta har prioriteringen av återanvändning och materialåtervinning framför återvinning och deponi ännu inte genomförts fullt ut.
- (3) Låg materialåtervinningskvalitet på plastförpackningar och användning av sekundära råvaror: Detta begränsar EU:s förmåga att minska användningen av nya råvaror i nya förpackningar. Marknadsmislyckanden och brister i det nuvarande regelverket hämmar återvinningsverksamhetens lönsamhet och även de investeringar i teknik och logistik som krävs för att säkerställa att förpackningar samlas in, sorteras och materialåtervinns på ett högkvalitativt sätt.

Mot bakgrund av ovanstående är de övergripande målen i detta lagförslag att minska de negativa miljöeffekterna av förpackningar och förpackningsavfall och samtidigt förbättra den inre marknadens funktion. De särskilda målen är att i) minska uppkomsten av förpackningsavfall, ii) främja en cirkulär ekonomi för förpackningar på ett kostnadseffektivt sätt och iii) främja användningen av återvunnet material i förpackningar.

I konsekvensbedömningen sammanställdes alla tänkbara åtgärder för analys på grundval av tre studier som utförts av en extern konsult, workshoppar för berörda parter, ett offentligt samråd på nätet och riktade intervjuer. De olika, komplexa och ofta sammanhängande åtgärderna grupperades under tre olika alternativ, som jämförs med ett scenario med oförändrade förhållanden (*business-as-usual*). Alternativen 1–3 ökar i styrka när det gäller deras miljöeffektivitet, men även deras genomförandebörda och det intrång som de kan innebära, enligt följande:

- I alternativ 1 fastställs åtgärder för att öka standardiseringen och tydligare väsentliga krav som tenderar att vara nödvändiga för åtgärder i andra grupper.
- I alternativ 2 fastställs obligatoriska mål för avfallsminskning, återanvändning för vissa sektorer och minsta innehåll av återvunnet material i plastförpackningar, krav för att säkerställa fullständig materialåtervinningsbarhet senast 2030 och harmoniserade produktregler.
- I alternativ 3 fastställs högre obligatoriska mål än i alternativ 2 och ytterligare produktkrav.

De viktigaste politiska valen för beslutsfattare i de 27 EU-medlemsstaterna på de tre insatsområdena är nationella mål för avfallsminskning, mål för återanvändning för ekonomiska aktörer i vissa sektorer, åtgärder för att öka materialåtervinningsbarheten och mål

²⁴ Den totala mängden förpackningsavfall i EU har ökat från 66 miljoner ton 2009 till 78,5 miljoner ton 2019 (en ökning på 19 %, högre än BNI). Den årliga produktionen av förpackningsavfall 2018 uppskattades till 173 kg per capita i EU, en ökning med 27 kg jämfört med 2009.

för innehåll av återvunnet material i plastförpackningar. Av de möjliggörande åtgärderna är obligatoriska retursystem och märkningsregler för att underlätta konsumenternas sortering de återstående politiska valen.

Åtgärderna i varje alternativ presenteras i följande tabell. För att visa på kopplingarna mellan dem har alternativa åtgärder samma siffra, t.ex. M2b och M2c. De viktigaste politiska valen anges i fetstil.

<p>M5: Minimering av i tomrummet i förpackningar i utvalda sektorer, inklusive e-handel</p> <p>M1: Uppdatering av väsentliga krav för att minimera överemballering</p> <p>M10a: Översyn av CEN-standarden för definition av återanvändbara förpackningar</p> <p>M19: Ge klarhet om definitionen av återanvändning kontra ”förberedelse för återanvändning”</p>	<p>M8b: Obligatoriska återanvändningsmål för utvalda förpackningsgrupper för 2030/2040 i utvalda sektorer +M19+M10a+M10b: Definitioner och obligatoriska krav för återanvändbara förpackningsformat i EU-lagstiftningen och standarder för vissa format+M10c: Definition av och obligatoriska standarder för återanvändningssystem</p> <p>M7: Fasa ut förpackningar som kan undvikas/inte behövs</p> <p>M2b: Obligatoriskt mål om minskning av förpackningsavfallet med 19 % per capita år 2030 jämfört med referensscenariot +M1+M5</p>	<p>M8c: Obligatoriska mål på hög nivå för att öka återanvändningen av förpackningar senast 2030/2040 i utvalda sektorer +M10a+M10b+M10c+M19</p> <p>M2c: Obligatoriskt mål om minskning av förpackningsavfallet med 23 % per capita år 2030 jämfört med referensscenariot +M1+M5+M7+M3: Senast 2030 förbjuda de tyngsta förpackningarna för utvalda produkter på grundval av befintliga lättare alternativ</p>
<p>M21a: Alla förpackningar ska kunna återanvändas eller materialåtervinnas senast 2030 – förtydligande av väsentliga krav och definitionen av materialåtervinningsbarhet +M21b: Alla återanvändbara förpackningar måste kunna materialåtervinnas från och med 2030</p> <p>M22a: Kvalitativ definition av materialåtervinningsbara förpackningar</p> <p>M28: Förtydligande av biologisk nedbrytbarhet och komposterbarhet och uppdateringar av respektive väsentliga krav och standard EN 13432</p> <p>M29a: Tillåta komposterbar och konventionell plast för utvalda förpackningstyper</p>	<p>M22b: Definition av materialåtervinningsbara förpackningar på grundval av kriterier för design för materialåtervinning kompletterade med förfarandet för bedömning av materialåtervinningsbarhet och en negativ förteckning över egenskaper hos icke materialåtervinningsbara förpackningsegenskaper +M21a+M21b+M22a+M23: Harmonisering av kriterierna för modulering av avgifter för utökat producentansvar</p> <p>M29d: Obligatorisk komposterbarhet för vissa av de utvalda typerna av plastförpackningar och för de återstående komposterbara eller konventionella plaster som är möjliga +M28</p>	<p>M22c: Kvantitativ definition av materialåtervinningsbara förpackningar +M21a+M21b+M22a+M23</p> <p>M29b: Obligatorisk komposterbarhet för alla utvalda typer av plastförpackningar +M28</p>
<p>M37: Definition av innehåll av återvunnet material och mätmetod</p>	<p>M35em: Breda mål för innehåll av återvunnet material i plastförpackningar baserade på kontaktkänslighet för 2030 och 2040 +M37</p>	<p>M35eh: Högre ambitionsnivå, breda mål för innehåll av återvunnet material i plastförpackningar baserade på kontaktkänslighet för 2030 och 2040 +M37</p>

<p>Mx: Uppdatering av den nuvarande materialbaserade märkningen: Borttagning av alfanumeriska koder för avfallssorterare</p> <p>M31: Uppdatering av definitioner rörande farliga ämnen</p> <p>M32a: Utökning av informationen om farliga ämnen</p>	<p>Ma&b: Obligatoriskt retursystem och minimikrav för alla sådana system</p> <p>M27c-y: Harmoniserad märkning av produkter och avfallsbehållare för att underlätta konsumenternas sortering (avancerade nordiska piktogramsystem)+Mx+Mk: Begränsningar av användningen av förvirrande etiketter</p> <p>M12-u: Harmoniserad obligatorisk märkning av återanvändbara förpackningar</p> <p>M38-j: Märkningskriterier för innehåll av återvunnet material</p> <p>M32b: Anmälan av ämnen som inger betänkligheter i förpackningar</p> <p>+M33a: Begränsningar av ämnen enligt Reach +M31</p> <p>M40b: Obligatoriska minimikrav för miljöanpassad offentlig upphandling för förpackning av prioriterade produkter och tjänster</p> <p>M42b: Harmonisering av rapporteringssystemet för utökat producentansvar</p> <p>MPCB: Utvidgad rapporteringsskyldighet för PCB</p>	<p>Mc: Prioriterad användning av materialåtervunna förpackningar från retursystem +Ma&b</p> <p>M26cc: Avfallsinsamlingssystem som alternativ till DRS+Mx+M12-u+M38-j+M27c-y+Mk</p> <p>M32c: Anmälan av alla ämnen i förpackningar</p> <p>+M33b: Begränsningar av ämnen enligt det reviderade förpackningsdirektivet +M31</p> <p>M40c: Obligatoriska minimikrav för miljöanpassad offentlig upphandling för förpackning av alla produkter och tjänster</p> <p>M34b: Obligatoriskt rapporteringskrav för innehåll av återvunnet material för alla förpackningar +M42b+MPCB</p>
---	--	--

Baserat på bedömningen av åtgärdernas effekter förordrar kommissionen alternativ 2.

Det gjordes dock en omsorgsfull bedömning i varje enskilt fall för att upptäcka delar av åtgärder utanför alternativ 2, vars integrering i det rekommenderade alternativet skulle förbättra miljöprestandan och genomförbarheten ytterligare, men ändå vara proportionerlig.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

De föreslagna åtgärderna har olika stora administrativa bördor, som främst skulle bero på övervakning och rapportering av efterlevnaden, både för offentliga myndigheter och företag.

Samtidigt utnyttjas digitaliseringen fullt ut i detta förslag för att minska den administrativa bördan. Det är till exempel tänkt att kommissionen ska anta en genomförandeakt för att fastställa villkoren för att identifiera förpackningarnas materialsammansättning med hjälp av teknik för digital märkning. Det rekommenderas också att återanvändbara förpackningar har QR-koder eller likvärdiga sätt att underlätta återvinningen av dem och harmoniserade särskilda etiketter som ger konsumenterna korrekt information om återanvändning av förpackningar och om tillgången till system för återanvändning. Dessutom bör den harmoniserade förpackningsmärkningen för konsumenternas sortering förbättra sopsorteringen och innebära en betydande förenkling för aktörerna.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget får inga konsekvenser för skyddet av de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Den finansieringsöversikt som ingår visar de detaljerade budgetkonsekvenserna och de personalresurser och administrativa resurser som krävs enligt detta förslag.

Europeiska kommissionen, och mer specifikt generaldirektoratet för miljö (GD Miljö), kommer att ansvara för att förhandla om förordningen genom det ordinarie medbeslutandeförfarandet samt för dess allmänna genomförande och för antagandet av alla genomförandeakter och delegerade akter som planeras i den. Andra avdelningar och byråer som kommer att bidra är Eurostat, gemensamma forskningscentrumet (JRC) och Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa).

De nuvarande finansiella simuleringarna baseras på tre heltidsekvivalenter i kategorin handläggare (AD) som endast ska utföra i) förhandlingarna om och det allmänna genomförandet av förordningen, och ii) förberedelserna inför utarbetandet av sekundärlagstiftningen. De tekniska uppgifterna planeras utföras av två heltidsanställda utstationerade nationella experter (med tanke på den förväntade tidsplanen) och två kontraktsanställda. Kostnaderna för kommissionens personal uppgår till totalt 6 537 000 euro, baserat på de senaste löneskalorna som är allmänt tillgängliga.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Förslaget innehåller flera bestämmelser för att förbättra övervakningen och förståelsen av flödet av förpackningar. Dessa kommer att komplettera de befintliga beräknings- och rapporteringskraven för medlemsstaterna enligt kommissionens beslut 2005/270/EG²⁵ och 2018/896/EG²⁶. Dessa beslut måste ersättas så att de också omfattar ytterligare rapporteringskrav som krävs för att stödja övervakningen och det fullständiga genomförandet av de materiella krav som rör 1) plastbärkassar (dvs. uppdelad och obligatorisk rapportering och olika kategorier av plastbärkassar), 2) insamlingsgraden för förpackningar som omfattas av skyldigheten att inrätta retursystem, och 3) uppgifter om särskilda förpackningskategorier, som krävs för att utveckla metoden för att bedöma förpackningarnas materialåtervinningsbarhet.

För att stödja övervakningen av utökat producentansvar på medlemsstatsnivå och harmonisera kraven på utökat producentansvar för att göra dem mer effektiva i hela EU föreslås i detta initiativ också ett registreringskrav för ekonomiska aktörer (producenter) och deras producentansvarsorganisationer när de tillhandahåller förpackningar på en medlemsstats marknad för första gången. Detta åtföljs av harmoniserade krav på rapportering av uppgifter om sådana förpackningar till de nationella myndigheterna. Detta kommer att minska den administrativa bördan för producenterna, som i nuläget måste anpassa sig till alltmer olika nationella krav på rapportering av utökat producentansvar, och göra det möjligt för medlemsstaterna att uppfylla sina rapporteringsskyldigheter och tillhandahålla den detaljnivå på uppgifterna som krävs för att stödja framtida politiska anpassningar, särskilt när det gäller förpackningars materialåtervinningsbarhet.

Förslaget begränsar rapporteringen av uppgifter om mål för återanvändning och påfyllning till de uppgifter som de ansvariga ekonomiska aktörerna lämnar in till de behöriga myndigheterna. Ingen ytterligare rapportering till kommissionen planeras. Beräkningsreglerna kommer att antas av kommissionen i genomförandeakter.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel I innehåller de allmänna bestämmelserna.

I *artikel 1* fastställs denna förordnings innehåll. Där förklaras att förordningen inför krav för förpackningars hela livscykel när det gäller miljömässig hållbarhet och märkning för att tillåta utsläppande på marknaden av förpackningar samt krav på utökat producentansvar, insamling, behandling och materialåtervinning av förpackningsavfall. Det förklaras att denna förordning

²⁵ Kommissionens beslut 2005/270/EG av den 22 mars 2005 om fastställande av tabellformat för databassystemet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall, ändrat genom kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/665 av den 17 april 2019 (konsoliderad version, EUT L 112, 26.4.2019, s. 26).

²⁶ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/896 av den 19 juni 2018 om fastställande av metoden för beräkning av den årliga förbrukningen av tunna plastbärkassar och om ändring av beslut 2005/270/EG (EUT L 160, 25.6.2018, s. 6).

bidrar till en effektivt fungerande inre marknad samtidigt som den eftersträvar miljömål för att förebygga eller minska förpackningars och förpackningsavfalls negativa effekter på miljön och människors hälsa. På så sätt bidrar den till omställningen till en cirkulär ekonomi i linje med avfallshierarkin.

I *artikel 2* fastställs att denna förordning ska tillämpas på alla förpackningar, oavsett vilket material som används, och på allt förpackningsavfall.

I *artikel 3* fastställs de definitioner som behövs för denna förordning. Ett antal av dessa definitioner tas över från den nya lagstiftningsramen (förordning (EG) nr 765/2008 och beslut nr 768/2008/EG), från det upphävda direktivet om förpackningar och förpackningsavfall eller från unionens befintliga lagstiftning (t.ex. ramdirektivet om avfall och förordningen om marknadskontroll). Ett antal nya definitioner införs, särskilt för att genomföra de viktigaste åtgärderna i detta initiativ med fokus på materialåtervinningsbara förpackningar, användning av återvunnet material i plastförpackningar, återanvändbara förpackningar och förebyggande av förpackningsavfall.

I *artikel 4* fastställs principen om fri rörlighet på den inre marknaden för förpackningar som uppfyller hållbarhetskraven och märkningskraven i denna förordning.

Kapitel II innehåller hållbarhetskrav för förpackningar.

I *artikel 5* fastställs krav för ämnen i förpackningar, särskilt en begränsning av halten av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter som sänker nivån av denna begränsning och fastställer undantag från den.

I *artikel 6* fastställs att förpackningar ska vara materialåtervinningsbara, och det anges vilka krav som måste uppfyllas i två steg. Från och med den 1 januari 2030 måste förpackningar uppfylla kriterierna för design för materialåtervinning, och från och med den 1 januari 2035 kommer kraven att justeras ytterligare för att säkerställa att materialåtervinningsbara förpackningar också samlas in, sorteras och materialåtervinns effektivt och i tillräcklig utsträckning ("materialåtervinns i större skala"). Kriterierna för återvinningsdesign och metoden för att bedöma om förpackningar materialåtervinns i större skala kommer att fastställas i delegerade akter som antas av kommissionen. Tillämpningen av dessa bestämmelser bör skjutas upp för att den nödvändiga lagstiftning som specificerar kraven på materialåtervinningsbarhet ska kunna antas och för att industrin ska få tillräckligt med tid för att anpassa sig till de nya reglerna. I denna bestämmelse fastställs vidare regeln att de ekonomiska bidrag som producenterna ska betala för att fullgöra sina skyldigheter inom utökat producentansvar ska anpassas på grundval av klasserna för materialåtervinningsbarhet enligt kriterierna för design för materialåtervinning, som kommer att uppdateras så att de omfattar de tröskelvärden för materialåtervinningsbarhet i större skala som ska tillämpas från och med 2035. Slutligen fastställs särskilda regler för innovativa förpackningar för vilka kraven på materialåtervinningsbarhet måste dokumenteras först fem år efter det att förpackningen för första gången släpptes ut på marknaden. Dessutom är läkemedelsbehållare som uppfyller definitionen av läkemedelsbehållare i artikel 4.25 i förordning (EU) 2019/6 samt kontaktkänsliga plastförpackningar för medicintekniska produkter som omfattas av förordning (EU) 2017/745 och medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik som omfattas av förordning (EU) 2017/746 undantagna från de krav på materialåtervinningsbarhet som fastställs i denna artikel fram till 2034 med hänsyn till människors och djurs hälsa samt säkerhetsaspekter.

Enligt *artikel 7* ska plastförpackningar från och med den 1 januari 2030 innehålla en viss minsta mängd återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet per enhet plastförpackningar. Särskilda förpackningar har undantagits, där så är lämpligt. Denna mängd

ska ökas senast den 1 januari 2040 och undantagen bör ses över. Kommissionen kommer att anta en genomförandeakt för att fastställa metoden för beräkning och kontroll av andelen återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet och formatet för den tillhörande tekniska dokumentationen. Denna bestämmelse ger också kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att ändra minimiandelen återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet.

I *artikel 8*, i kombination med definitionen i artikel 3, fastställs villkor för när förpackningar anses vara komposterbara och föreskrivs att kaffekapslar av filterpapper, självhäftande etiketter på frukt och grönsaker och mycket tunna plastbärkassar ska vara komposterbara senast 24 månader efter denna förordnings ikraftträdande. Andra förpackningar, med undantag för tunna plastbärkassar, för vilka medlemsstaterna beviljats flexibilitet, ska kunna materialåtervinnas. Artikeln ger också kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att ändra förteckningen över förpackningar som måste vara komposterbara.

Enligt *artikel 9* ska förpackningens vikt och volym minimeras med vederbörlig hänsyn till förpackningens säkerhet och funktion. Teknisk dokumentation ska visa att denna skyldighet fullgörs.

I *artikel 10* fastställs kraven för återanvändbara förpackningar. Ett av kraven är till exempel att förpackningen har utformat, konstruerats och släppts ut på marknaden med målet att återanvändas eller återfyllas ett maximalt antal gånger. Återanvändbara förpackningar måste också ingå i ett system för återanvändning som uppfyller minimikraven i bilaga VI till denna förordning.

I *kapitel III* fastställs krav på etikettering, märkning och information.

Enligt *artikel 11* ska förpackningen märkas med en etikett med information om materialets sammansättning för att underlätta konsumenternas sortering. Samma märkning ska finnas avfallsbehållare så att konsumenten lätt kan identifiera var avfallet ska slängas (*artikel 12*). En harmoniserad märkning ska även utformas för att, efter tillverkarens val, informera om innehållet av återvunnet material i plastförpackningar. Återanvändbara förpackningar ska vara försedda med en QR-kod eller någon annan typ av databärare som ger tillgång till relevant information som underlättar återanvändning. Kommissionen ska ges befogenhet att genom genomförandeakter fastställa harmoniserade märkningskrav och märkningsformat för förpackningar och avfallsbehållare samt att identifiera förpackningars materialsammansättning genom teknik för digital märkning.

I *kapitel IV* fastställs de ekonomiska aktörernas skyldigheter, och bestämmelserna är till största delen standardbestämmelser från beslut nr 768/2008/EG²⁷. Det är dock värt att nämna artikel 14 och artiklarna 21–28.

I *artikel 14* föreskrivs att leverantörer av förpackningar eller förpackningsmaterial ska förse tillverkaren med all information och dokumentation som tillverkaren behöver för att visa att förpackningen överensstämmer med kraven.

²⁷ Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

I *artikel 21* föreskrivs att ekonomiska aktörer som levererar produkter till slutdistributörer eller slutanvändare i gruppförpackningar, transportförpackningar eller e-handelsförpackningar ska säkerställa att andelen tomrum i förpackningen i förhållande till de förpackade produkterna är högst 40 %.

I *artikel 22* anges att ekonomiska aktörer inte får släppa ut förpackningar på marknaden i de format och för de ändamål som anges i bilaga V till förordningen. Kommissionen ges befogenhet att ändra denna förteckning genom att anta en delegerad akt.

I *artiklarna 23 och 24* föreskrivs att den ekonomiska aktör som släpper ut återanvändbara förpackningar på marknaden ska säkerställa att det finns ett system för återanvändning för den förpackningen. Ekonomiska aktörer som använder återanvändbara förpackningar ska också inrätta eller delta i ett system för återanvändning av sådana förpackningar. Kraven för systemet för återanvändning och för rekonditionering av återanvändbara förpackningar fastställs i bilaga VI till förordningen.

I *artikel 25* föreskrivs att ekonomiska aktörer som erbjuder produkter som kan köpas genom påfyllning ska lämna viss information till slutanvändarna och säkerställa att påfyllningsstationerna uppfyller kraven i del C i bilaga VI.

I *artikel 26* fastställs ett antal mål för återanvändning och påfyllning för olika sektorer och förpackningsformat. I direktivet fastställs också undantag från skyldigheten att uppfylla målen för återanvändning och påfyllning. Kommissionen får anta delegerade akter för att fastställa mer specifika mål för återanvändning och ytterligare undantag.

I *artiklarna 27 och 28* fastställs reglerna för beräkning av uppnåendet av de olika målen för återanvändning och påfyllning som fastställs i artikel 26 och för rapportering till den behöriga myndigheten om dessa mål. Senast den 31 december 2028 ska kommissionen anta en genomförandeakt med detaljerade beräkningsregler och metoder för de mål som fastställs i artikel 26.

I *kapitel V (artikel 29)* fastställs att den årliga förbrukningen av tunna plastbärkassar inte får överstiga 40 sådana kassar per person senast den 31 december 2025. Medlemsstaterna kan undanta mycket tunna plastbärkassar som behövs av hygienskäl eller som tillhandahålls som försäljningsförpackningar för livsmedel som säljs i lösvikt för att förhindra matsvinn från skyldigheten att uppfylla målet.

Kapitel VI om förpackningars överensstämmelse är till största delen standardbestämmelser från beslut 768/2008/EG om hur förpackningarnas överensstämmelse ska bedömas. Kapitlet avser

- användningen av tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder för provningar, mätningar och beräkningar (*artikel 30*),
- harmoniserade standarder som innebär en presumtion om överensstämmelse (*artikel 31*),
- kommissionens möjlighet att anta gemensamma tekniska specifikationer om harmoniserade standarder inte finns tillgängliga (*artikel 32*),
- förfarandet för bedömning av överensstämmelse (*artikel 33*), och
- EU-försäkran om överensstämmelse (*artikel 34*).

Kapitel VII handlar om hanteringen av förpackningar och förpackningsavfall.

I *artikel 35* föreskrivs att medlemsstaterna ska utse en behörig myndighet för genomförande och tillsyn av de skyldigheter som följer av artiklarna 26–29 och kapitel VII.

Artikel 36 rör den rapport om tidig varning som kommissionen ska utarbeta i samarbete med Europeiska miljöbyrån om framstegen med att uppnå de mål som fastställs i artiklarna 38 och 46.

I *artikel 37* föreskrivs att medlemsstaterna ska lägga till ett kapitel om hanteringen av förpackningar och förpackningsavfall i de avfallsplaner som krävs enligt artikel 28 i direktiv 2008/98/EG.

I *artikel 38* föreskrivs att varje medlemsstat gradvis ska minska det förpackningsavfall som genereras per capita jämfört med det förpackningsavfall som genererades per capita 2018, med 5 % fram till 2030, 10 % fram till 2035 och 15 % fram till 2040. Medlemsstaterna ska genomföra åtgärder, såsom ekonomiska styrmedel och andra åtgärder, för att uppmuntra till tillämpning av avfallshierarkin i syfte att förebygga uppkomsten av förpackningsavfall och minimera förpackningarnas miljöpåverkan.

I *artikel 39* föreskrivs att medlemsstaterna ska upprätta ett register som ska användas för att övervaka att förpackningsproducenterna uppfyller kraven i kapitel VII. Producenter, producentansvarsorganisationer (om en sådan organisation har utsetts av en producent) eller det utsedda ombudet för utökat producentansvar ska registreras i registret i den medlemsstat där producenten tillhandahåller förpackningar för första gången. Producenter som inte är registrerade får inte tillhandahålla förpackningar på marknaden i en medlemsstat.

I *artikel 40* föreskrivs att producenter som för första gången tillhandahåller förpackningar på marknaden inom en medlemsstats territorium ska ha utökat producentansvar för sina förpackningar i enlighet med artiklarna 8 och 8a i direktiv 2008/98/EG.

Artikel 41 gäller producentansvarsorganisationer. Om det finns flera producentansvarsorganisationer måste det säkerställas att de fullgör sina skyldigheter inom en medlemsstats hela territorium.

I *artikel 42* föreskrivs att producenter eller en utsedd producentansvarsorganisation ska ansöka om godkännande från den behöriga myndigheten.

I *artikel 43* föreskrivs att medlemsstaterna ska säkerställa att det inrättas system som gör det möjligt att returnera och/eller samla in alla förpackningar och allt förpackningsavfall från konsumenter eller andra slutanvändare eller från avfallsflödet.

I *artikel 44* föreskrivs att det ska finnas ett retursystem för plastdryckesflaskor för engångsbruk med en kapacitet av högst tre liter och dryckesbehållare av metall eller aluminium för engångsbruk med en kapacitet av högst tre liter. Det fastställs även undantag från denna regel. Senast den 1 januari 2029 ska medlemsstaterna säkerställa att alla retursystem uppfyller minimikraven i bilaga X. Medlemsstaterna får också ta med glas i retursystemet och bör säkerställa att retursystem för engångsförpackningar är tillgängliga även för återanvändbara förpackningar, särskilt glasdryckesflaskor för engångsbruk, när detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart.

I *artikel 45* föreskrivs att medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att uppmuntra en ökning av systemen för att möjliggöra återanvändning. Dessa åtgärder kan till exempel vara användning av retursystem för förpackningar som inte omfattas av de retursystem som föreskrivs i artikel 44.

I *artikel 46* fastställs materialåtervinningsmål för förpackningsavfall som medlemsstaterna måste uppfylla senast den 31 december 2025 och senast den 31 december 2030, som är desamma som i direktiv 94/62/EG. Om medlemsstaterna skjuter upp tidsfristerna för att uppnå målen för 2025 måste de lämna in en genomförandeplan i enlighet med bilaga XI. Kommissionen kan begära att en medlemsstat ser över sin genomförandeplan.

I *artiklarna 47 och 48* fastställs reglerna för beräkning av uppnåendet av materialåtervinningsmålen i artikel 46.1.

I *artikel 49* föreskrivs att producenter eller producentansvarsorganisationer ska tillhandahålla information om förebyggande och hantering av förpackningsavfall för förpackningar som de levererar på en medlemsstats territorium.

Artikel 50 handlar om rapportering för varje kalenderår från medlemsstaterna till kommissionen om

- uppnåendet av materialåtervinningsmålen,
- förbrukningen av mycket tunna, tunna och tjocka plastbärkassar,
- insamlingsgraden för förpackningar som omfattas av skyldigheten att inrätta retursystem, och
- antalet förpackningar som släpps ut på marknaden och materialåtervinningsgraden för förpackningsformat/förpackningstyper enligt tabell 3 i del 3 i bilaga II.

I *artikel 51* fastställs regler för databaser över förpackningar och den information som de måste innehålla.

Kapitel VIII handlar om skyddsförfaranden och bygger på standardbestämmelser.

Kapitel IX (artikel 57) handlar om miljöanpassad offentlig upphandling, närmare bestämt möjligheten för kommissionen att anta delegerade akter för att fastställa krav som är tillämpliga på offentliga kontrakt (t.ex. tekniska specifikationer, urvalskriterier, tilldelningskriterier osv.), på grundval av de hållbarhetskrav som fastställs i denna förordning.

Kapitel X är ett standardkapitel med artiklar om delegerade akter (*artikel 58*) och om genomförandeakter (*artikel 59*).

I *kapitel XI* anges ändringar av förordning (EU) 2019/1020 och direktiv (EU) 2019/904.

Kapitel XII är ett standardkapitel om slutbestämmelser, med artiklar om sanktioner (*artikel 62*), om att förordningen ska utvärderas åtta år efter antagandet (*artikel 63*) samt om bestämmelser om upphävande och övergångsbestämmelser (*artikel 64*).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om förpackningar och förpackningsavfall, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och direktiv (EU) 2019/904 och om upphävande av direktiv 94/62/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹, med beaktande av Regionkommitténs yttrande², i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och av följande skäl:

- (1) Produkter behöver förpackningar för att skyddas och kunna flyttas lätt från den plats där de tillverkas till den plats där de används eller förbrukas. Att förebygga hinder för den inre marknaden för förpackningar är avgörande för att den inre marknaden för produkter ska fungera. Splittrade regler och vaga krav medför extra kostnader för de ekonomiska aktörerna.
- (2) Dessutom används stora mängder nya råvaror i förpackningar (40 % av all plast och 50 % av allt papper som används i EU är avsett för förpackningar), och förpackningar står för 36 % av det kommunala fasta avfallet³. Stora och ständigt växande förpackningsmängder samt låg återanvändning och dålig materialåtervinning utgör betydande hinder för att uppnå en koldioxidsnål cirkulär ekonomi. Av dessa skäl bör denna förordning fastställa regler för förpackningarnas hela livscykel, som bidrar till att den inre marknaden fungerar effektivt genom att harmonisera nationella åtgärder, samtidigt som förpackningarnas och

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ Eurostat, *Packaging waste statistics*: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Packaging_waste_statistics.

förpackningsavfallets negativa påverkan på miljön och människors hälsa förebyggs och minskas. Genom att fastställa åtgärder i linje med avfallshierarkin bör förordningen bidra till omställningen till en cirkulär ekonomi.

- (3) I Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG⁴ fastställs krav för medlemsstaterna på förpackningar, såsom väsentliga krav som rör förpackningars sammansättning och deras återanvändbarhet och återvinningsbarhet samt mål för återvinning och materialåtervinning.
- (4) År 2014 rekommenderade en kontroll av ändamålsenligheten med direktiv 94/62/EG⁵ anpassningar av de väsentliga kraven för att göra dem mer konkreta och lätta att genomdriva och för att stärka dem, vilket sågs som ett viktigt verktyg för att uppnå bättre miljöprestanda för förpackningar.
- (5) I linje med den gröna given⁶ åtar man sig i den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin⁷ att förstärka de grundläggande kraven för förpackningar så att alla förpackningar kan återanvändas eller materialåtervinnas senast 2030, och dessutom överväga andra åtgärder för att minska (över)emballering och förpackningsavfall, driva på design för återanvändning och materialåtervinning av förpackningar, minska förpackningsmaterialens komplexitet och införa krav på innehåll av återvunnet material i plastförpackningar. Handlingsplanen ålägger kommissionen att bedöma möjligheterna att införa en EU-omfattande märkning som underlättar en korrekt sortering av förpackningsavfall vid källan.
- (6) Plastförpackningar är det mest koldioxidintensiva materialet och sett till användning av fossila bränslen är materialåtervinning av plastavfall ungefär fem gånger bättre än förbränning med energiåtervinning⁸. Precis som anges i den europeiska strategin för plast⁹ åtar man sig i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin att öka användningen av materialåtervunnen plast och bidra till en mer hållbar användning av plast. Unionens budget och systemet för egna medel bidrar till att minska föroreningarna från plastförpackningsavfall¹⁰. Den 1 januari 2021 infördes genom rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 av den 14 december 2020 om systemet för Europeiska unionens egna medel ett nationellt bidrag som är i proportion till mängden plastförpackningsavfall i varje medlemsstat som inte materialåtervinns.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁵ Europeiska kommissionen (2014), *Ex-post evaluation of Five Waste Stream Directive*, SWD(2014) 209.

⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=COM%3A2019%3A640%3AFIN>.

⁷ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=COM:2020:98:FIN&WT.mc_id=Twitter.

⁸ Amadei A., Ardente F., Garcia-Gutierrez P., Klenert D., Nessi S., Tonini D., Tosches D., Saveyn H. (2022), *Environmental and economic assessment of plastic waste recycling, Mechanical, physical and chemical recycling technologies, publication pending*.

⁹ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi* (COM(2018) 28 final).

¹⁰ Rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 av den 14 december 2020 om systemet för Europeiska unionens egna medel och om upphävande av beslut 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424, 15.12.2020, s. 1).

Detta egna medel är en del av incitamenten för att minska förbrukningen av plast för engångsbruk, främja materialåtervinning och stärka den cirkulära ekonomin.

- (7) Rådet betonade i sina slutsatser från december 2020¹¹ att översynen av direktiv 94/62/EG bör leda till uppdaterade bestämmelser som är konkretare, effektivare och lättare att genomföra och som syftar till att främja hållbara förpackningar på den inre marknaden och minimera förpackningarnas komplexitet för att främja ekonomiskt genomförbara lösningar och förbättra möjligheterna till återanvändning och materialåtervinning samt minimera potentiellt skadliga ämnen i förpackningsmaterial, särskilt när det gäller livsmedelsförpackningsmaterial, och att införa en lättbegriplig märkning av förpackningar för att informera konsumenterna om möjligheten till materialåtervinning och om var avfallet ska lämnas för att underlätta sortering och materialåtervinning.
- (8) I Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin¹² upprepades målet att göra alla förpackningar återanvändbara eller materialåtervinningsbara på ett ekonomiskt lönsamt sätt senast 2030, och kommissionen uppmanades att lägga fram ett lagstiftningsförslag som omfattar åtgärder och mål för avfallsminskning och de ambitiösa grundläggande kraven i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall för att minska onödiga förpackningar, inbegripet inom e-handeln, förbättra materialåtervinningsarbeten och minimera förpackningarnas komplexitet, öka innehållet av återvunnet material, fasa ut farliga och skadliga ämnen och främja återanvändning.
- (9) Denna förordning kompletterar förordning [ekodesign för hållbara produkter]¹³, där förpackningar inte behandlas som en särskild produktkategori. Det bör dock erinras om att när det gäller specifika produkter får delegerade akter som antagits på grundval av förordning [ekodesign för hållbara produkter] fastställa ytterligare eller mer detaljerade krav för deras förpackningar, särskilt när det gäller förpackningsminimering, när design och redesign av produkter kan leda till förpackningar med mindre miljöpåverkan.
- (10) Denna förordning bör tillämpas på alla förpackningar som släpps ut på marknaden i unionen och på allt förpackningsavfall, oavsett förpackningstyp eller använt material. För att skapa klarhet angående rättsläget bör definitionen av förpackning enligt det tidigare direktivet 94/62/EG omstruktureras utan att innehållet ändras. Försäljningsförpackningar, gruppförpackningar och transportförpackningar bör definieras separat för att undvika dubblering av terminologin. Försäljningsförpackningar motsvarar följaktligen primära förpackningar, gruppförpackningar motsvarar sekundära förpackningar och transportförpackningar motsvarar tertiära förpackningar.

¹¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/sv/pdf>.

¹² https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_SV.html.

¹³ https://ec.europa.eu/info/energy-climate-change-environment/standards-tools-and-labels/products-labelling-rules-and-requirements/sustainable-products/ecodesign-sustainable-products_sv.

- (11) En artikel som är en integrerad del av en produkt och behövs för att innesluta, stödja eller bevara produkten under hela dess livslängd och där alla delar är avsedda att användas, förbrukas eller bortskaffas tillsammans bör inte räknas som förpackning, eftersom dess funktion är direkt kopplad till att den är en del av produkten. Med tanke på konsumenternas bortskaffningsbeteende när det gäller te- och kaffepåsar samt enportionsbehållare för te eller kaffe, som i praktiken bortskaffas tillsammans med restprodukten, vilket leder till kontaminering av komposterbara flöden och återvinningsflöden, bör dessa specifika produkter behandlas som förpackningar. Detta är i linje med målet att öka den separata insamlingen av bioavfall, i enlighet med artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG¹⁴. För att säkerställa samstämmighet när det gäller finansiella och operativa skyldigheter vid slutbehandlingen bör även alla enportionsbehållare för kaffe eller te som behövs för att innesluta kaffe eller te behandlas som förpackningar.
- (12) I linje med avfallshierarkin i artikel 4.2 i direktiv 2008/98/EG och i linje med livscykelänkandet för att uppnå bästa resultat för miljön som helhet, syftar åtgärderna i denna förordning till att minska mängden förpackningar som släpps ut på marknaden i fråga om volym och vikt och förebygga uppkomsten av förpackningsavfall, särskilt genom att minimera förpackningarna, undvika förpackningar där de inte behövs och öka återanvändningen av förpackningar. Vidare syftar åtgärderna till att öka användningen av återvunnet material i förpackningar, särskilt i plastförpackningar där användningen av återvunnet material är mycket låg, samt öka materialåtervinningsgraden för alla förpackningar och höja kvaliteten på uppkomna sekundära råvaror, samtidigt som andra former av återvinning och slutligt bortskaffande minskas.
- (13) Förpackningar bör utformas, tillverkas och saluföras på ett sätt som möjliggör återanvändning eller materialåtervinning av hög kvalitet och så att deras miljöpåverkan minimeras under hela deras livscykel samt under livscykeln för de produkter som förpackningarna utformades för.
- (14) I linje med målen för handlingsplanen för den cirkulära ekonomin¹⁵ och kemikaliestrategin för hållbarhet¹⁶, och för att säkerställa en korrekt hantering av kemikalier under hela deras livscykel och omställningen till en giftfri och cirkulär ekonomi, och med tanke på förpackningarnas betydelse i vår vardag, är det nödvändigt att denna förordning tar upp inverkan på människors hälsa och miljön och på hållbarheten i stort, inklusive cirkularitet, till följd av effekter av ämnen som inger betänkligheter på förpackningarnas hela livscykel, från tillverkning till användning och slutbehandling, inbegripet avfallshantering.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

¹⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin – För ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa* (COM(2020) 98 final).

¹⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Kemikaliestrategi för hållbarhet – På väg mot en giftfri miljö* (COM(2020) 667 final).

- (15) Med hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen bör förpackningar utformas och tillverkas på ett sätt som begränsar förekomsten av vissa tungmetaller och andra ämnen som inger betänkligheter i deras sammansättning. Såsom anges i kemikaliestrategin för hållbarhet ska ämnen som inger betänkligheter så långt det är möjligt minimeras och ersättas, och de skadligaste ämnena ska fasas ut från användning som inte är nödvändig för samhället, särskilt i konsumentprodukter. Följaktligen bör ämnen som inger betänkligheter som beståndsdelar i förpackningsmaterial eller förpackningsmaterialens komponenter minimeras i syfte att säkerställa att förpackningar och material som återvinns från förpackningar inte inverkar negativt på människors hälsa eller miljön under hela sin livscykel.
- (16) I linje med handlingsplanen för nollförorening¹⁷ bör unionens politik baseras på principen att förebyggande åtgärder bör vidtas vid källan. Kommissionen understryker i kemikaliestrategin för hållbarhet att Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006¹⁸ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008¹⁹ bör stärkas som EU:s hörnstenar i regleringen av kemikalier och kompletteras med konsekventa strategier för bedömning och hantering av kemikalier i befintlig sektorsspecifik lagstiftning. Ämnen i förpackningar och förpackningskomponenter begränsas därför vid källan och behandlas främst i förordning (EG) nr 1907/2006 i enlighet med de regler och förfaranden som fastställs i avdelning VIII i den förordningen, i syfte att skydda människors hälsa och miljön under alla stadier av ämnets livscykel, inbegripet avfallsledet. Det bör därför erinras om att bestämmelserna i den förordningen gäller antagande eller ändring av begränsningar av ämnen som tillverkas för användning eller används vid tillverkning av förpackningar eller förpackningskomponenter samt utsläppande på marknaden av ämnen som ingår i förpackningar eller förpackningskomponenter. När det gäller förpackningar som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004²⁰ bör det erinras om att den förordningen tillämpas för att säkerställa ett högt skydd för konsumenterna av förpackade livsmedel.
- (17) Utöver begränsningarna i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 och, i den mån de är tillämpliga på förpackningar avsedda att komma i kontakt med livsmedel,

¹⁷ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Vägen till en frisk planet för alla – EU-handlingsplan: Med sikte på nollförorening av luft, vatten och mark* (COM(2021) 400 final).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4).

bestämmelserna i förordning (EG) nr 1935/2004 är det av konsekvensskäl lämpligt att behålla de befintliga begränsningarna för bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom i förpackningar eller förpackningskomponenter.

- (18) Undantag från koncentrationsnivåerna av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom i förpackningar eller förpackningskomponenter fastställs i kommissionens beslut 2001/171/EG²¹ och kommissionens beslut 2009/292/EG²², som antagits enligt direktiv 94/62/EG, och bör behållas även enligt denna förordning. I syfte att ändra eller upphäva dem samt vid behov fastställa ytterligare undantag från koncentrationsnivåerna av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom i förpackningar eller förpackningskomponenter, eller för att ändra gränsvärdet för koncentrationen av dessa metaller i denna förordning i syfte att anpassa det till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen.
- (19) Denna förordning bör inte göra det möjligt att begränsa användningen av ämnen på grundval av kemikalie- eller livsmedelssäkerhetskäl, med undantag för begränsningarna av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom som redan fastställts på grundval av direktiv 94/62/EG och som bör fortsätta att behandlas i denna förordning, eftersom sådana begränsningar behandlas i annan unionslagstiftning. Det bör dock, främst av andra skäl än kemikalie- eller livsmedelssäkerhet, vara möjligt att begränsa ämnen som ingår i förpackningar och förpackningskomponenter eller som används i tillverkningen av dessa och som har en negativ inverkan på förpackningarnas hållbarhet, i synnerhet när det gäller cirkularitet, särskilt återanvändning eller materialåtervinning.
- (20) Att designa förpackningar i syfte att materialåtervinna dem, när de väl blivit förpackningsavfall, är en av de effektivaste åtgärderna för att förbättra cirkulariteten för förpackningar och öka materialåtervinningsgraden och användningen av återvunnet material i förpackningar. Kriterier för förpackningars design för materialåtervinning har fastställts för ett antal förpackningsformat inom ramen för frivilliga branschsystem eller av vissa medlemsstater i syfte att anpassa avgifterna för utökat producentansvar. För att undvika hinder för den inre marknaden och skapa lika villkor för industrin, och med målet att främja förpackningars hållbarhet, är det viktigt att fastställa obligatoriska krav för förpackningars materialåtervinningsbarhet genom att harmonisera kriterierna och metoden för bedömning av förpackningars materialåtervinningsbarhet på grundval av en metod för design för materialåtervinning på unionsnivå. För att uppnå det mål som fastställs i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin att alla förpackningar ska kunna

²¹ Kommissionens beslut 2001/171/EG av den 19 februari 2001 om villkor för att bevilja undantag för glasförpackningar avseende de halter av tungmetaller som fastställs i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 62, 2.3.2001, s. 20).

²² Kommissionens beslut 2009/292/EG av den 24 mars 2009 om villkoren för ett undantag för lådor, backar och pallar av plast avseende de koncentrationer av tungmetaller som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 79, 25.3.2009, s. 44).

materialåtervinnas eller återanvändas på ett ekonomiskt lönsamt sätt senast 2030 bör klasser för materialåtervinningsbarhet fastställas på grundval av kriterier för design för materialåtervinning för förpackningskategorier enligt förteckningen i bilaga II. Förpackningarna behöver dock inte uppfylla kriterierna förrän från och med den 1 januari 2030, så att de ekonomiska aktörerna får tillräckligt med tid för att anpassa sig.

- (21) Eftersom bedömningen av design för materialåtervinning i sig inte säkerställer att förpackningar materialåtervinnas i praktiken är det nödvändigt att fastställa en enhetlig metod och kriterier för bedömning av förpackningars materialåtervinningsbarhet i praktiken, som baseras på moderna processer och infrastrukturer för separat insamling, sortering och materialåtervinning som faktiskt finns tillgänglig i unionen. Tillhörande rapportering från medlemsstaterna och, i förekommande fall, de ekonomiska aktörerna bör stödja fastställandet av tröskelvärden för materialåtervinningsbarhet ”i större skala” och, på grundval av detta, uppdatera klasserna för materialåtervinningsbarhet med avseende på de specifika förpackningsmaterialen och förpackningskategorierna.
- (22) I syfte att fastställa harmoniserade regler för förpackningsdesign för att säkerställa förpackningars materialåtervinningsbarhet bör befogenheten att anta delegerade akter delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa detaljerade kriterier för design för materialåtervinning per förpackningsmaterial och förpackningskategori samt för bedömning av förpackningens materialåtervinningsbarhet i större skala, även för förpackningskategorier som inte anges i denna förordning. För att ge ekonomiska aktörer och medlemsstater tillräckligt med tid för att samla in och rapportera de uppgifter som krävs för att fastställa metoden för materialåtervinning ”i större skala” bör tillverkarna säkerställa att förpackningar materialåtervinnas i större skala från och med 2035. Detta bör säkerställa att förpackningarna uppfyller kriterierna för design för materialåtervinning och också materialåtervinnas i praktiken på grundval av moderna processer för separat insamling, sortering och materialåtervinning.
- (23) För att stimulera innovation inom förpackningar är det lämpligt att tillåta att förpackningar som uppvisar innovativa egenskaper som leder till betydande förbättringar av förpackningens huvudfunktion och som har påvisbara miljöfördelar, får en begränsad ytterligare tid på fem år för att uppfylla kraven på materialåtervinningsbarhet. De innovativa egenskaperna bör förklaras i den tekniska dokumentation som medföljer förpackningen.
- (24) För att skydda människors och djurs hälsa och säkerhet, bör kraven på materialåtervinningsbarhet, på grund av de förpackade produkternas art och tillhörande krav, inte gälla för läkemedelsbehållare enligt definitionen i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG²³ och i artikel 4.25 i

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6²⁴ som är i direkt kontakt med läkemedlet, samt kontaktkänsliga plastmaterial för medicintekniska produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745²⁵ och medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746²⁶. Dessa undantag bör gälla till och med den 1 januari 2035.

- (25) Vissa medlemsstater vidtar åtgärder för att främja förpackningars materialåtervinningsbarhet genom att anpassa avgifterna för utökat producentansvar. Sådana initiativ som tas på nationell nivå kan skapa rättslig osäkerhet för de ekonomiska aktörerna, särskilt om de levererar förpackningar i flera medlemsstater. Samtidigt är anpassning av avgifter för utökat producentansvar ett effektivt ekonomiskt instrument för att uppmuntra till mer hållbar förpackningsdesign, vilket leder till bättre materialåtervinningsbara förpackningar samtidigt som den inre marknadens funktion förbättras. Det är därför nödvändigt att harmonisera kriterierna för anpassning av avgifter för utökat producentansvar på grundval av den klass för materialåtervinningsbarhet som fastställts genom bedömning av materialåtervinningsbarheten, utan att fastställa de faktiska beloppen för sådana avgifter. Eftersom kriterierna bör vara kopplade till kriterierna för förpackningars materialåtervinningsbarhet är det lämpligt att ge kommissionen befogenhet att anta sådana harmoniserade kriterier och samtidigt fastställa detaljerade kriterier för design för materialåtervinning per förpackningskategori.
- (26) För att säkerställa cirkularitet för förpackningar bör förpackningarna designas och tillverkas på ett sådant sätt att nya material i större utsträckning kan ersättas med återvunnet material. Den ökade användningen av återvunnet material stöder utvecklingen av den cirkulära ekonomin med välfungerande marknader för återvunnet material, minskar kostnader, beroenden och negativ miljöpåverkan i samband med användningen av primära råvaror och möjliggör en mer resurseffektiv användning av material. När det gäller de olika förpackningsmaterialen har plastförpackningar minst innehåll av återvunnet material. För att lösa dessa problem på lämpligaste sätt är det nödvändigt att öka användningen av materialåtervunnen plast genom att fastställa obligatoriska mål för innehåll av återvunnet material i plastförpackningar på olika nivåer beroende på kontaktkänsligheten²⁷ hos olika

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 av den 11 december 2018 om veterinärmedicinska läkemedel och om upphävande av direktiv 2001/82/EG (EUT L 4, 7.1.2019, s. 43).

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG (EUT L 117, 5.5.2017, s. 1).

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik och om upphävande av direktiv 98/79/EG och kommissionens beslut 2010/227/EU (EUT L 117, 5.5.2017, s. 176).

²⁷ Med kontaktkänsliga förpackningar avses plastförpackningar för produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser (EUT L 268, 18.10.2003, s. 29), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med

plastförpackningar, och säkerställa att målen blir bindande senast 2030. För att stegvis säkerställa cirkularitet för förpackningar bör ökade mål gälla från och med 2040.

- (27) Det bör klargöras att pappersmaterial som härrör från pappersmasseprocessen inte anses ingå i definitionen av plast i artikel 3.43.
- (28) För att säkerställa en hög nivå på skyddet av människors och djurs hälsa i enlighet med kraven i unionslagstiftningen och för att undvika alla risker för försörjningstryggheten och säkerheten för läkemedel och medicintekniska produkter är det lämpligt att föreskriva ett undantag från kravet på minsta innehåll av återvunnet material i plastförpackningar för läkemedelsbehållare enligt definitionen i artikel 1.23 i direktiv 2001/83/EG och i artikel 4.25 i förordning (EU) 2019/6 samt för kontaktkänsliga förpackningar för medicintekniska produkter som omfattas av förordning (EU) 2017/745 och för kontaktkänsliga förpackningar för medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik som omfattas av förordning (EU) 2017/746. Detta undantag bör också gälla humanläkemedels och veterinärmedicinska läkemedels yttre förpackning enligt definitionen i artikel 1.24 i direktiv 2001/83/EG och i artikel 4.26 i förordning (EU) 2019/6 om förpackningen måste uppfylla särskilda krav för att läkemedlets kvalitet ska bevaras.
- (29) För att undvika hinder för den inre marknaden och säkerställa ett effektivt genomförande av skyldigheterna bör de ekonomiska aktörerna säkerställa att varje förpackningsenhetens plastdel innehåller en viss minimiandel återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet.
- (30) Det bör finnas ett incitament för ekonomiska aktörer att öka innehållet av återvunnet material i förpackningens plastdel. Det lämpligaste sättet att uppnå detta är att säkerställa att avgifterna för utökat producentansvar anpassas på grundval av andelen återvunnet material i förpackningar. Avgiftsanpassningen bör baseras på

livsmedel (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG och kommissionens beslut 2004/217/EG (EUT L 229, 1.9.2009, s. 1), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (omarbetning) (EUT L 342, 22.12.2009, s. 59), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG (EUT L 117, 5.5.2017, s. 1), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik och om upphävande av direktiv 98/79/EG och kommissionens beslut 2010/227/EU (EUT L 117, 5.5.2017, s. 176), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/4 av den 11 december 2018 om tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av foder som innehåller läkemedel och om upphävande av rådets direktiv 90/167/EEG (EUT L 4, 7.1.2019, s. 1), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 av den 11 december 2018 om veterinärmedicinska läkemedel och om upphävande av direktiv 2001/82/EG (EUT L 4, 7.1.2019, s. 43), Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).

gemensamma regler för beräkning och kontroll av innehållet av återvunnet material i sådana förpackningar.

- (31) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av reglerna om beräkning och kontroll, per enhet plastavfall efter konsumentledet i förpackningar, av andelen återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet och om fastställande av formatet för teknisk dokumentation bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandebestämmelser i enlighet med artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁸.
- (32) När det gäller plastförpackningar kommer det, utom när de är tillverkade av polyetentereftalat (PET), att vara motiverat att göra en ny bedömning av tillgången till lämplig teknik för materialåtervinning av sådana plastförpackningar, även med avseende på statusen för godkännande enligt relevanta unionsregler och den praktiska installationen av sådan teknik, i tillräckligt god tid före den dag då de tillämpliga kraven på innehåll av återvunnet material börjar tillämpas. På grundval av denna bedömning kan det bli nödvändigt att föreskriva undantag från kraven på innehåll av återvunnet material för vissa kontaktkänsliga plastförpackningar eller att se över undantagen. Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör därför delegeras till kommissionen.
- (33) För att ta hänsyn till riskerna i samband med en eventuell brist på specifikt plastavfall för materialåtervinning, vilket kan leda till alltför höga priser eller negativa effekter på hälsa, säkerhet och miljö, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på tillfälliga ändringar av målen för obligatoriskt innehåll av återvunnet material i plastförpackningar. När kommissionen utvärderar motiveringen till en sådan delegerad akt bör den bedöma välmotiverade begäranden från fysiska och juridiska personer.
- (34) För andra material än plast, såsom glas eller aluminium, är trenden att ersätta den primära råvaran med återvunnet material tydlig och den förväntas fortsätta på grund av utvecklingen i den rättsliga och ekonomiska miljön och konsumenternas förväntningar. Kommissionen bör dock noga övervaka användningen av återvunnet material i andra förpackningsmaterial än plast och bedöma om det är lämpligt att föreslå ytterligare åtgärder, inklusive att fastställa mål, som syftar till att öka användningen av återvunnet material i andra förpackningar än plastförpackningar.
- (35) Det biologiska avfallsflödet är ofta förorenat med konventionell plast, och materialåtervinningsflödena är ofta förorenade med komposterbar plast. Denna korskontaminering leder till resursslöseri och sekundära råvaror av lägre kvalitet och bör förhindras vid källan. Eftersom den korrekta metoden för bortskaffande av komposterbara plastförpackningar blir alltmer förvirrande för konsumenterna är det motiverat och nödvändigt att fastställa tydliga och gemensamma regler för

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

användningen av komposterbara plastförpackningar, som endast bör krävas när användningen medför tydliga fördelar för miljön eller människors hälsa. Detta gäller särskilt när användningen av komposterbara förpackningar bidrar till insamlingen eller bortskaffandet av bioavfall.

- (36) För begränsade typer av förpackningar gjorda av biologiskt nedbrytbara plastpolymerer finns det en påvisbar miljöfördel med att använda komposterbara förpackningar som förs in i komposteringsanläggningar, inklusive anläggningar för anaerob nedbrytning under kontrollerade förhållanden. I de fall då lämpliga avfallsinsamlingssystem och lämplig infrastruktur för avfallshantering finns tillgänglig i en medlemsstat bör det dessutom finnas en viss flexibilitet att fastställa bestämmelser om användning av komposterbar plast för tunna plastbärkassar på dess territorium. För att undvika att förvirring bland konsumenterna om korrekt bortskaffande och med tanke på miljöfördelarna med koldioxidcirkularitet bör alla andra plastförpackningar materialåtervinnas, och sådana förpackningars design bör säkerställa att detta inte påverkar andra avfallsflödens materialåtervinningsbarhet.
- (37) När det är motiverat och lämpligt på grund av den tekniska och rättsliga utveckling som påverkar bortskaffandet av komposterbar plast och under de särskilda villkor som säkerställer att användningen av sådana material gynnar miljön och människors hälsa bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att ändra eller utvidga förteckningen över komposterbara förpackningar.
- (38) För att underlätta bedömningen av överensstämmelse med kraven på komposterbara förpackningar är det nödvändigt att fastställa bestämmelser om presumtion om överensstämmelse för komposterbara förpackningar som överensstämmer med harmoniserade standarder som antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012²⁹ i syfte att ange detaljerade tekniska specifikationer för dessa krav och, i linje med den senaste vetenskapliga och tekniska utvecklingen, beakta de parametrar, inklusive komposteringsstider och tillåtna kontamineringsnivåer, som återspeglar de faktiska förhållandena i anläggningar för behandling av bioavfall, inbegripet processer för anaerob nedbrytning.
- (39) Det bör erinras om att alla komposterbara förpackningar som utgör ett material avsett att komma i kontakt med livsmedel måste uppfylla kraven i förordning (EG) nr 1935/2004.
- (40) Förpackningar bör designas för att minimera volym och vikt, samtidigt som de fyller förpackningsfunktionerna. Förpackningstillverkaren bör bedöma förpackningen mot de prestandakriterier som anges i bilaga IV till denna förordning. Med tanke på syftet med denna förordning att minska mängden förpackningar och förpackningsavfall och att förbättra cirkulariteten för förpackningar på hela den inre marknaden är det

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

lämpligt att ytterligare specificera de befintliga kriterierna och göra dem strängare. Förteckningen över förpackningars prestandakriterier i den befintliga harmoniserade standarden EN 13428:2000³⁰ bör därför ändras. Även om saluföringen och konsumenternas acceptans fortfarande är relevanta för förpackningsdesign bör de inte ingå i prestandakriterierna och i sig motivera extra förpackningsvikt och förpackningsvolym. Detta bör dock inte påverka produktspecifikationerna för hantverks- och industriprodukter samt livsmedel och jordbruksprodukter som är registrerade och skyddade enligt EU:s system för skydd av geografiska beteckningar, som en del av unionens mål att skydda kulturarvet och traditionella kunskaper. Å andra sidan kan materialåtervinningsbarhet, användning av återvunnet material och återanvändning motivera ytterligare förpackningsvikt eller förpackningsvolym och detta bör läggas till i prestandakriterierna. Förpackningar med dubbla väggar, falska bottenar och andra egenskaper som endast syftar till att öka den upplevda produktvolymen bör inte släppas ut på marknaden, eftersom de inte uppfyller kravet på förpackningsminimering. Samma regel bör gälla för överflödiga förpackningar som inte behövs för att säkerställa förpackningens funktion.

- (41) För att uppfylla kraven på förpackningsminimering bör särskild uppmärksamhet ägnas åt att begränsa tomrummet samt gruppförpackningar och transportförpackningar, inklusive e-handelsförpackningar.
- (42) För att underlätta bedömningen av överensstämmelse med kraven på förpackningsminimering är det nödvändigt att fastställa bestämmelser om presumtion om överensstämmelse för förpackningar som överensstämmer med harmoniserade standarder som antagits i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 i syfte att ange detaljerade tekniska specifikationer för dessa krav och specificera mätbara designkriterier, inklusive, i tillämpliga fall, gränsvärden för högsta vikt eller tomrum för specifika förpackningsformat samt standardiserade förpackningsutformningar som uppfyller kraven på förpackningsminimering.
- (43) För att främja cirkularitet och hållbar användning av förpackningar bör återanvändbara förpackningar och system för återanvändning uppmuntras. För detta ändamål är det nödvändigt att klargöra begreppet återanvändbara förpackningar och säkerställa att det inte bara är kopplat till förpackningsdesignen, som bör möjliggöra ett maximalt antal resor och rotationer och upprätthålla säkerhets-, kvalitets- och hygienkraven vid tömning, lossning, påfyllning eller lastning på nytt, utan även till inrättandet av system för återanvändning som uppfyller minimikraven i denna förordning. För att underlätta bedömningen av överensstämmelse med kraven på återanvändbara förpackningar är det nödvändigt att införa bestämmelser presumtion om överensstämmelse för förpackningar som överensstämmer med harmoniserade standarder som antagits i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 i syfte att ange detaljerade tekniska specifikationer för dessa krav och fastställa kriterier och format för återanvändbara förpackningar, inklusive minsta antal resor och rotationer, standardiserad design samt krav för system för återanvändning, inbegripet hygienkrav.

³⁰ Förpackning – Krav på tillverkning och sammansättning för att förebygga förpackningsavfall.

- (44) Konsumenterna måste informeras och ges möjlighet att på lämpligt sätt göra sig av med förpackningsavfall, inklusive komposterbara tunna och mycket tunna plastbärkassar. Det lämpligaste sättet att göra detta är att inrätta ett harmoniserat märkningssystem baserat på förpackningars materialsammansättning för sortering av avfall och att kombinera det med motsvarande märkning på avfallsbehållare.
- (45) För att underlätta för konsumenterna att sortera och bortskaffa förpackningsavfall bör det införas ett system med harmoniserade symboler som måste placeras både på förpackningar och på avfallsbehållare, så att konsumenterna kan matcha symbolerna vid bortskaffande. Symbolerna bör möjliggöra lämplig avfallshantering eftersom de bör ge konsumenterna information om förpackningarnas komposteringssegenskaper, särskilt för att undvika att konsumenterna tror att komposterbara förpackningar inte är lämpliga för hemkompostering. Denna strategi bör förbättra den separata insamlingen av förpackningsavfall, vilket leder till materialåtervinning av högre kvalitet av förpackningsavfall, och införa en harmoniseringsnivå för systemen för insamling av förpackningsavfall på den inre marknaden. Det är också nödvändigt att harmonisera symbolerna för de obligatoriska retursystemen. Eftersom transportförpackningar inte samlas in genom kommunala avfallsinsamlingssystem bör användningen av dessa symboler inte vara obligatorisk för transportförpackningar, med undantag för e-handelsförpackningar.
- (46) Märkning av innehållet av återvunnet material i förpackningar bör inte vara obligatorisk, eftersom denna information inte är avgörande för att säkerställa en korrekt slutbehandling av förpackningar. Tillverkarna kommer dock att vara skyldiga att uppfylla målen för innehåll av återvunnet material enligt denna förordning och kan vilja visa denna information på sina förpackningar för att informera konsumenterna om detta. För att säkerställa att denna information förmedlas på ett harmoniserat sätt i hela unionen bör en märkning som anger innehållet av återvunnet material harmoniseras.
- (47) För att informera slutanvändarna om återanvändning, tillgång till system för återanvändning och var insamlingsplatser finns när det gäller återanvändbara förpackningar bör sådana förpackningar vara försedda med en QR-kod eller annan databärare som tillhandahåller sådan information. QR-koden bör också underlätta spårning och beräkning av antalet resor och rotationer. Dessutom bör återanvändbara försäljningsförpackningar tydligt identifieras på försäljningsstället.
- (48) Det bör inte finnas för många märkningar på en förpackning. Om annan unionslagstiftning kräver att information om den förpackade produkten ska finnas tillgänglig digitalt via en databärare bör den information som krävs för förpackningen enligt denna förordning och den information som krävs för den förpackade produkten därför vara tillgänglig via samma databärare. Denna databärare bör uppfylla kraven i denna förordning eller annan tillämplig unionslagstiftning. Särskilt när den förpackade produkten omfattas av förordning [ekodesign för hållbara produkter] eller annan unionslagstiftning som kräver ett digitalt produktpass bör det digitala produktpasset också användas för att tillhandahålla relevant information enligt denna förordning.
- (49) För att stödja genomförandet av målen i denna förordning bör konsumenterna skyddas från vilseledande och förvirrande information om förpackningsegenskaper och lämplig slutbehandling, för vilket harmoniserad märkning har fastställts enligt denna förordning. Det bör vara möjligt att identifiera förpackningar som ingår i systemet för utökat producentansvar med hjälp av en ackrediteringssymbol inom hela

det systemets territorium. Denna symbol bör vara klar och entydig för konsumenterna eller användarna när det gäller förpackningarnas materialåtervinningsbarhet. Därför skulle man kunna anse att symbolen Gröna punkten, som används i vissa medlemsstater för att ange att en producent har lämnat ett ekonomiskt bidrag till ett nationellt system för återvinning av förpackningar³¹, kan vilseleda konsumenterna att tro att förpackningar med en sådan symbol alltid är materialåtervinningsbara.

- (50) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av märkningskraven bör befogenheten att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att ytterligare förbättra avfallssorteringen, fastställa villkoren för identifiering av förpackningars materialsammansättning med hjälp av teknik för digital märkning och fastställa detaljerade harmoniserade specifikationer för de märkningskrav för förpackningar och avfallsbehållare som fastställs i denna förordning. Vid utarbetandet av dessa specifikationer bör kommissionen beakta vetenskapliga eller andra tillgängliga tekniska uppgifter, inbegripet relevanta internationella standarder. Mot bakgrund av det nya systemet bör kommissionens beslut 97/129/EG³² upphöra att gälla 42 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande och dess innehåll införlivas i denna genomförandeakt.
- (51) De ekonomiska aktörerna bör säkerställa att förpackningarna uppfyller kraven i denna förordning. De bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa sådan efterlevnad i förhållande till deras respektive roller i leveranskedjan för att säkerställa fri rörlighet för förpackningar på den inre marknaden och förbättra förpackningars hållbarhet.
- (52) Tillverkaren, som besitter detaljkunskap om design- och tillverkningsprocessen, är den som bäst kan genomföra det förfarande för bedömning av överensstämmelse som föreskrivs i denna förordning. Därför bör även i fortsättningen endast tillverkaren vara skyldig att göra en bedömning av överensstämmelse.
- (53) Det bör säkerställas att leverantörer av förpackningar eller förpackningsmaterial förser tillverkaren med all information och dokumentation som tillverkaren behöver för att visa att förpackningen och förpackningsmaterialet överensstämmer med kraven. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form.
- (54) För att säkerställa att den inre marknaden fungerar som den ska är det nödvändigt att säkerställa att förpackningar från tredjeländer som förs in på unionsmarknaden uppfyller kraven i denna förordning, oavsett om de importeras som fristående förpackningar eller tillsammans med en förpackad produkt. Det är särskilt nödvändigt att säkerställa att tillverkarna har genomfört lämpliga förfaranden för

³¹ <https://www.pro-e.org/the-green-dot-trademark>.

³² Kommissions beslut av den 28 januari 1997 om fastställandet av ett identifieringssystem för förpackningsmaterial i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 50, 20.2.1997, s. 28).

bedömning av överensstämmelse avseende den förpackningen. Importörerna bör därför säkerställa att de förpackningar som de släpper ut på marknaden uppfyller dessa krav och att den dokumentation som upprättas av tillverkarna finns tillgänglig för att kontrolleras av de behöriga nationella myndigheterna.

- (55) När en förpackning släpps ut på marknaden bör varje importör ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke, sin postadress samt elektroniska kommunikationsmedel genom vilka de kan kontaktas, om sådana finns tillgängliga. Undantag bör göras i de fall det inte är möjligt att ange sådana uppgifter på förpackningen.
- (56) Eftersom distributörerna tillhandahåller förpackningar på marknaden efter att de har släppts ut där av tillverkaren eller importören bör dessa iaktta vederbörlig omsorg när det gäller de tillämpliga kraven i denna förordning. Distributören bör också säkerställa att hanteringen av förpackningen inte inverkar negativt på förpackningens överensstämmelse med dessa krav.
- (57) Eftersom distributörer och importörer verkar nära marknadsplatsen och spelar en viktig roll när det gäller att säkerställa förpackningarnas överensstämmelse bör de vara involverade i de behöriga nationella myndigheternas marknads kontroll, och de bör vara beredda att delta aktivt genom att förse dessa myndigheter med all nödvändig information om den berörda förpackningen.
- (58) Varje importör eller distributör som släpper ut en förpackning under sitt eget namn eller varumärke på marknaden, eller som ändrar en sådan produkt på ett sådant sätt att efterlevnaden av denna förordning kan påverkas, bör anses vara tillverkare och bör ta på sig tillverkarens skyldigheter.
- (59) Genom att säkerställa en förpacknings spårbarhet längs med hela leveranskedjan underlättas marknads kontrollmyndigheternas uppgift att spåra ekonomiska aktörer som släppt ut eller tillhandahållit förpackningar på marknaden som inte uppfyller kraven. De ekonomiska aktörerna bör därför vara skyldiga att bevara information om sina transaktioner under en viss tidsperiod.
- (60) Problemet med en överdriven produktion av förpackningsavfall kan inte lösas fullt ut genom att fastställa skyldigheter avseende förpackningsdesign. För vissa förpackningstyper bör ekonomiska aktörer åläggas en skyldighet att minska tomrummet när sådana förpackningar används. När det gäller gruppförpackningar, transportförpackningar och e-handelsförpackningar som används för leverans av produkter till slutdistributörer eller slutanvändare bör tomrumskvoten vara högst 40 %. I linje med avfallshierarkin bör det vara möjligt för ekonomiska aktörer som använder försäljningsförpackningar som e-handelsförpackningar att undantas från denna skyldighet.
- (61) För att säkerställa en hög miljöskyddsnivå på den inre marknaden och en hög livsmedelssäkerhet och livsmedelshygien, och för att underlätta uppnåendet av målen för förebyggande av förpackningsavfall, bör onödiga förpackningar eller förpackningar som kan undvikas inte få släppas ut på marknaden. Förteckningen över sådana förpackningsformat finns i bilaga V till den här förordningen. I syfte att anpassa förteckningen till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att ändra förteckningen.
- (62) För att främja cirkularitet och hållbar användning av förpackningar är det nödvändigt att begränsa risken för att förpackningar som saluförs som återanvändbara inte

återanvänds i praktiken och säkerställa att konsumenterna returnerar återanvändbara förpackningar. Det lämpligaste sättet att uppnå detta är att ålägga ekonomiska aktörer som använder återanvändbara förpackningar att säkerställa att ett system för återanvändning införs så att sådana förpackningar kan cirkulera, rotera och användas flera gånger. För att säkerställa största möjliga nytta av sådana system bör minimikrav fastställas för slutna och öppna system. Bekräftelse av att återanvändbara förpackningar överensstämmer med ett befintligt system för återanvändning bör också ingå i den tekniska dokumentationen för sådana förpackningar.

- (63) Återanvändbara förpackningar måste vara säkra för användarna. Ekonomiska aktörer som erbjuder sina produkter i återanvändbara förpackningar måste därför säkerställa att förpackningen genomgår en rekonditioneringsprocess, för vilken det bör fastställas krav, innan den används igen.
- (64) Återanvändbara förpackningar blir avfall, i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG, när innehavaren gör sig av med dem, avser att göra sig av med dem eller är skyldig att göra sig av med dem. Återanvändbara förpackningar i en rekonditioneringsprocess betraktas normalt inte som avfall.
- (65) För att uppmuntra till förebyggande av avfall bör det nya begreppet ”påfyllning” införas. Påfyllning bör betraktas som en särskild avfallsförebyggande åtgärd som bidrar till och är nödvändig för uppnåendet av målen för återanvändning och påfyllning. Behållare som ägs av konsumenten och som fungerar som förpackningar i samband med påfyllning, såsom återanvändbara koppar, muggar, flaskor eller lådor, är dock inte förpackningar i den mening som avses i denna förordning.
- (66) Om ekonomiska aktörer erbjuder möjligheten att köpa produkter genom påfyllning bör de säkerställa att deras påfyllningsstationer uppfyller vissa krav för att trygga konsumenternas hälsa och säkerhet. Om konsumenterna använder sina egna behållare bör de ekonomiska aktörerna därför informera om villkoren för säker påfyllning och användning av dessa behållare. För att uppmuntra till påfyllning bör de ekonomiska aktörerna inte tillhandahålla gratis förpackningar eller förpackningar som inte är en del av retursystemet vid påfyllningsstationerna.
- (67) För att minska den ökande andelen engångsförpackningar och den ökande mängden genererat förpackningsavfall är det nödvändigt att fastställa kvantitativa mål för återanvändning och påfyllning för förpackningar i sektorer som har bedömts ha störst potential att minska mängden förpackningsavfall, nämligen mat och dryck för avhämtning, vitvaror och transportförpackningar. Detta bedömdes på grundval av faktorer som befintliga system för återanvändning, nödvändigheten av att använda förpackningar och möjligheten att uppfylla funktionskraven i fråga om inneslutning, renlighet, hälsa, hygien och säkerhet. Skillnaderna mellan produkterna och deras produktions- och distributionssystem beaktades också. Fastställandet av målen förväntas stödja innovation och öka andelen återanvändnings- och påfyllningslösningar. Engångsförpackningar för mat och dryck som fylls och förbrukas på hotell och restaurang bör inte tillåtas.
- (68) För att få verkningfulla mål för återanvändning och påfyllning och säkerställa likabehandling av ekonomiska aktörer bör ansvaret för målen ligga på de ekonomiska aktörerna. När det gäller mål för drycker bör ansvaret även ligga hos tillverkarna, eftersom dessa aktörer kan kontrollera de förpackningsformat som används för de produkter de erbjuder. Målen bör beräknas som en procentandel av försäljningen av återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller genom påfyllning eller, när det gäller transportförpackningar, som en

procentandel av antalet användningar. Målen bör vara materialneutrala. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av målen för återanvändning och påfyllning bör befogenheten att anta en genomförandeakt i enlighet med artikel 291 i fördraget om metoden för beräkning av dem delegeras till kommissionen.

- (69) Vissa användningar av transportförpackningar för engångsbruk är inte nödvändiga, eftersom det finns ett stort antal välfungerande återanvändbara alternativ. För att säkerställa att sådana alternativ faktiskt används är det lämpligt att kräva att ekonomiska aktörer, när de transporterar produkter mellan olika anläggningar som tillhör samma ekonomiska aktör eller mellan den ekonomiska aktören och de anknutna företagen eller partnerföretagen, endast använder återanvändbara transportförpackningar när det gäller förpackningsformat såsom lastpallar, vikbara plastlådor, plastbackar, IBC-behållare, både hårda och mjuka, eller tunnor. Samma skyldighet bör av samma skäl gälla för ekonomiska aktörer som transporterar produkter inom en medlemsstat.
- (70) Det kan vara svårt för mindre ekonomiska aktörer att uppnå målen för återanvändning och påfyllning. Vissa ekonomiska aktörer bör därför undantas från skyldigheten att uppfylla målen för återanvändning av förpackningar om de släpper ut mindre än en viss mängd förpackningar på marknaden, uppfyller definitionen av mikroföretag enligt kommissionens rekommendation 2003/361/EG³³ eller har ett försäljningsområde, inklusive alla ytor för lagring och avsändning, som understiger en viss areal. Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget bör delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa mål för återanvändning och påfyllning för andra produkter, fastställa ytterligare undantag för andra ekonomiska aktörer eller undanta särskilda förpackningsformat som omfattas av målen för återanvändning eller påfyllning i händelse av allvarliga problem som rör hygien, livsmedelssäkerhet eller miljön och som hindrar uppnåendet av dessa mål.
- (71) För att kunna kontrollera efterlevnaden av målen för återanvändning och påfyllning är det nödvändigt att de respektive ekonomiska aktörerna rapporterar till de behöriga myndigheterna. De ekonomiska aktörerna bör rapportera relevanta uppgifter för varje kalenderår, med början den 1 januari 2030. Medlemsstaterna bör offentliggöra dessa uppgifter.
- (72) Med tanke på den fortsatt höga förbrukningen av plastbärkassar, ineffektiv resursanvändning och plastbärkassars nedskräpningspotential är det lämpligt att behålla bestämmelser som syftar till att uppnå en varaktig minskning av förbrukningen av plastbärkassar, vilket redan har fastställts genom direktiv 94/62/EG, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/720³⁴. Med tanke på de nuvarande olika tillvägagångssätten och de begränsade rapporteringskraven rörande plastbärkassar är det svårt att bedöma om de åtgärder

³³ Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (delgivet med nr K(2003) 1422) (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/720 av den 29 april 2015 om ändring av direktiv 94/62/EG när det gäller att minska förbrukningen av tunna plastbärkassar (EUT L 115, 6.5.2015, s. 11).

för att minska förbrukningen som medlemsstaterna vidtagit har uppnått målet att ”varaktigt” minska förbrukningen av sådana kassar och även om de inte har ökat förbrukningen av andra typer av plastbärkassar. Det är därför nödvändigt att harmonisera definitionen av en varaktig minskning av förbrukningen och fastställa ett gemensamt mål samt införa nya rapporteringskrav.

- (73) Mot bakgrund av resultaten av utvärderingen av plastbärkassar³⁵ behöver ytterligare åtgärder vidtas för att minska förbrukningen av tunna plastbärkassar och bedöma eventuella substitutionseffekter med mycket tunna plastbärkassar och tjockare plastbärkassar över 50 mikrometer.
- (74) Medlemsstaternas åtgärder för att uppnå en varaktig minskning av förbrukningen av tunna plastbärkassar på deras territorium får bestå av nationella minskningsmål, bibehållande eller införande av ekonomiska styrmedel samt saluföringsbegränsningar, under förutsättning att dessa begränsningar är proportionella och icke-diskriminerande. Sådana åtgärder får variera på grundval av de tunna plastbärkassarnas miljöpåverkan när de återvinns eller bortskaffas, deras komposteringsegenskaper, livslängd eller specifika avsedda användningsområde.
- (75) För att säkerställa en effektiv och harmoniserad tillämpning av de hållbarhetskrav som fastställs i denna förordning bör efterlevnaden av dessa krav mätas med tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder som tar hänsyn till de allmänt vedertagna senaste metoderna.
- (76) För att säkerställa att det inte finns några handelshinder på den inre marknaden bör kraven på hållbarhet för förpackningar, inbegripet avseende ämnen som inger betänkligheter i förpackningar, komposterbara förpackningar, förpackningsminimering, återanvändbara förpackningar och system för återanvändning, harmoniseras på unionsnivå. För att underlätta bedömningen av överensstämmelse med sådana krav, inbegripet metoder för provning, mätning eller beräkning, är det nödvändigt att införa bestämmelser om presumtion om överensstämmelse för förpackningar och förpackade produkter som överensstämmer med harmoniserade standarder som antagits i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 i syfte att ange detaljerade tekniska specifikationer för dessa krav, i synnerhet för livscykeln för förpackningar och förpackade produkter, återspegla det genomsnittliga konsumentbeteendet och säkerställa stabiliteten för att avskräcka från avsiktligt och oavsiktligt kringgående.
- (77) I avsaknad av harmoniserade standarder bör gemensamma tekniska specifikationer användas som en reservlösning för att underlätta tillverkarens skyldighet att uppfylla hållbarhetskraven, till exempel när fastställandet av en harmoniserad standard försenas i onödan. Dessutom bör det vara möjligt att använda denna lösning om kommissionen har begränsat eller dragit tillbaka hänvisningarna till relevanta harmoniserade standarder i enlighet med artikel 11.5 i förordning (EU) nr 1025/2012.

³⁵ *Scoping study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive. Part II, Implementation of the Plastic Bags Directive*, Eunomia (2021), offentliggjord av Europeiska unionens publikationsbyrå, 2022.

Överensstämelsen med gemensamma tekniska specifikationer som antagits av kommissionen genom genomförandeakter bör också leda till presumtion om överensstämmelse.

- (78) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av gemensamma tekniska specifikationer bör befogenheten att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa, ändra eller upphäva gemensamma tekniska specifikationer för kraven på hållbarhet, märkning och system för återanvändning samt att anta metoder för provning, mätning eller beräkning.
- (79) För att säkerställa överensstämmelse med annan unionsrätt bör förfarandet för bedömning av överensstämmelse vara den modul för intern tillverkningskontroll som ingår i denna förordning och som baseras på de moduler som ingår i Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG³⁶.
- (80) CE-märkning på förpackningar bör inte ange att förpackningen uppfyller kraven i denna förordning, utan endast i förekommande fall ange att den förpackade produkten överensstämmer med unionens tillämpliga produktlagstiftning. Unionens produktlagstiftning kräver faktiskt vanligtvis att CE-märkningen för produkten anbringas antingen på själva produkten eller på dess förpackning. Att kräva CE-märkning på förpackningen för att visa att kraven i denna förordning är uppfyllda kan leda till förvirring och missförstånd i fråga om huruvida märkningen avser själva förpackningen eller den förpackade produkten och i slutändan till osäkerhet om de berörda förpackade produkternas faktiska säkerhet och överensstämmelse med kraven.
- (81) Själva förpackningens överensstämmelse med kraven i denna förordning bör i stället visas med EU-försäkran om överensstämmelse.
- (82) Tillverkarna bör upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse som innehåller information om förpackningens överensstämmelse med denna förordning. Tillverkarna får också enligt annan unionslagstiftning åläggas att upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse. För att säkerställa effektiv tillgång till information för marknadskontrolländamål bör en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas i fråga om alla unionsakter. För att minska den administrativa bördan för ekonomiska aktörer bör denna enda EU-försäkran om överensstämmelse kunna utgöras av dokumentation bestående av enskilda relevanta försäkringar om överensstämmelse.
- (83) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008³⁷ utgör en ram för marknadskontroll av produkter och för kontroll av produkter från tredjeländer. Den förordningen bör vara tillämplig på de förpackningar som omfattas av den här förordningen för att säkerställa att förpackningar som omfattas av den fria rörligheten

³⁶ Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

för varor inom unionen uppfyller krav som ger en hög skyddsnivå för allmänintressen, såsom människors hälsa, säkerhet och miljön.

- (84) Avfallshanteringen i unionen bör förbättras, i syfte att skydda, bevara och förbättra miljön, skydda människors hälsa, säkerställa att naturresurser utnyttjas varsamt, effektivt och rationellt, främja principen om den cirkulära ekonomin, förbättra användningen av förnybar energi, öka energieffektiviteten, minska unionens beroende av importerade resurser, åstadkomma nya ekonomiska möjligheter och bidra till konkurrenskraft på lång sikt. En effektivare resursanvändning skulle också ge betydande nettobesparingar för företag, myndigheter och konsumenter i unionen och samtidigt minska de sammanlagda årliga växthusgasutsläppen.
- (85) Trots de krav och mål för förpackningsminimering som fastställs i direktiv 94/62/EG har mängden förpackningsavfall ökat i absoluta termer och per capita, och trenderna tyder på en ytterligare kraftig minskning av återanvändning och påfyllning av förpackningar som förstärks av ökad on-the-go-konsumtion och e-handel. Allteftersom produkter, material och förbrukningsmönster har utvecklats har användningen av engångsförpackningar ökat betydligt, särskilt plastprodukter för engångsbruk. Detta är kopplat till detaljhandelsmiljön, med större distributionsnät samt tillverkning och förpackning av produkter på snabba packningslinjer, som utövar ett kombinerat nedåtriktat tryck på marknaden för återanvändning och påfyllning.
- (86) För att övervaka och kontrollera att producenter och producentansvarsorganisationer fullgör sina skyldigheter enligt utökat producentansvar när det gäller insamling och behandling av avfall från deras produkter måste medlemsstaterna utse en eller flera behöriga myndigheter.
- (87) För att säkerställa att medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter på ett bättre, punktligare och enhetligare sätt och för att föregripa brister i genomförandet bör ett system med rapporter för tidig varning upprätthållas så att brister kan upptäckas och åtgärdas innan tidsfristerna för att uppfylla målen går ut. Utvidgningen av detta system, som enligt direktiv 94/62/EG omfattade uppnåendet av materialåtervinningsmålen, bör även omfatta mål för minskning av förpackningsavfall som medlemsstaterna måste uppnå senast 2030 och 2035.
- (88) Eftersom hanteringen av förpackningar och förpackningsavfall är en viktig del av avfallshanteringen i allmänhet bör medlemsstaterna ägna ett särskilt kapitel åt denna fråga i de avfallsplaner som utarbetas för fullgörandet av den skyldighet som fastställs i direktiv 2008/98/EG. Åtgärder för avfallsförebyggande och återanvändning bör ägnas särskild uppmärksamhet.
- (89) Denna förordning bygger på de regler för avfallshantering och allmänna principer som fastställs i direktiv 2008/98/EG.
- (90) Förebyggande av avfall är det effektivaste sättet att förbättra resurseffektiviteten och minska miljöpåverkan från avfall. Det är därför viktigt att de ekonomiska aktörerna vidtar lämpliga åtgärder för att minska avfallsgenereringen genom att eliminera onödiga förpackningar och begränsa användningen av vissa förpackningsformat, förlänga förpackningarnas livslängd, redesigna produkter så att inga förpackningar eller mindre förpackningar kan användas, inklusive bulkförsäljning, samt övergå från engångsförpackningar till återanvändbara förpackningar.
- (91) För att uppnå en ambitiös och varaktig minskning av den totala produktionen av förpackningsavfall bör mål fastställas för att minska mängden förpackningsavfall per

capita senast 2030. Att uppnå ett mål om en minskning med 5 % år 2030 jämfört med 2018 bör innebära en övergripande absolut minskning med omkring 19 % i genomsnitt i hela unionen 2030 jämfört med referensscenariot för 2030. Medlemsstaterna bör minska produktionen av förpackningsavfall med 10 % jämfört med 2018 senast 2035. Detta beräknas minska mängden förpackningsavfall med 29 % jämfört med referensscenariot för 2030. För att säkerställa att minskningsåtgärderna fortsätter efter 2030 bör det för 2035 fastställas ett minskningsmål på 10 % från 2018, vilket skulle innebära en minskning med 29 % jämfört med referensscenariot, och ett minskningsmål på 15 % för 2040 från 2018, vilket innebär en minskning med 37 % jämfört med referensscenariot.

- (92) Medlemsstaterna får uppnå dessa mål genom ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament till tillämpning av avfallshierarkin, inbegripet åtgärder som genomförs genom system för utökat producentansvar, och genom att främja inrättandet och den effektiva driften av system för återanvändning och uppmuntra ekonomiska aktörer att erbjuda slutanvändarna ytterligare påfyllningsmöjligheter. Sådana åtgärder bör antas parallellt och utöver andra åtgärder enligt denna förordning som syftar till att minska mängden förpackningar och förpackningsavfall, såsom krav på förpackningsminimering, mål för återanvändning och påfyllning, volymgränser och åtgärder för att uppnå en varaktig minskning av förbrukningen av tunna plastbärkassar. En medlemsstat får, med iakttagande av de allmänna reglerna i fördraget och i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning, anta bestämmelser som går utöver de minimimål som fastställs i denna förordning.
- (93) För att genomföra principen om att förorenaren betalar är det lämpligt att lägga skyldigheterna för hanteringen av förpackningsavfall på producenterna, vilket inbegriper tillverkare, importörer eller distributörer, som oavsett vilken försäljningsteknik som används, inbegripet genom distansavtal enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU³⁸, för första gången under sitt eget namn eller varumärke yrkesmässigt tillhandahåller förpackningar inom en medlemsstats territorium.
- (94) För att kunna övervaka att producenterna fullgör sina ekonomiska och organisatoriska skyldigheter att säkerställa hanteringen av avfall från de förpackningar som de för första gången tillhandahåller på marknaden i en medlemsstat måste ett register upprättas och förvaltas av den behöriga myndigheten i varje medlemsstat och producenterna vara skyldiga att registrera sig.
- (95) Registreringskraven bör i största möjliga utsträckning harmoniseras i hela unionen för att underlätta registreringen, särskilt om producenterna tillhandahåller förpackningar i olika medlemsstater. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av registreringskraven bör befogenheten att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att

³⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

fastställa ett gemensamt format för registrering i och rapportering till registret, med närmare uppgifter om vad som ska rapporteras.

- (96) I enlighet med principen om att förorenaren betalar, som anges i artikel 191.2 i fördraget, är det viktigt att de producenter som släpper ut förpackningar och förpackade produkter på unionsmarknaden tar ansvar för slutbehandlingen av dem. Det bör erinras om att system för utökat producentansvar enligt direktiv 94/62/EG måste inrättas senast den 31 december 2024, eftersom de är det lämpligaste sättet att uppnå detta och kan ha en positiv miljöpåverkan genom att minska produktionen av förpackningsavfall och öka insamlingen och materialåtervinningen av det. Det finns stora skillnader i hur de är inrättade, hur effektiva de är och hur långt producenternas ansvar sträcker sig. De regler om utökat producentansvar som fastställs i direktiv 2008/98/EG bör därför i allmänhet tillämpas på system för utökat producentansvar för förpackningsproducenter och kompletteras med ytterligare särskilda bestämmelser när detta är nödvändigt och lämpligt.
- (97) Producenterna bör kunna fullgöra dessa skyldigheter kollektivt genom att producentansvarsorganisationerna tar på sig ansvaret för deras räkning. Det bör krävas ett godkännande av producenter och producentansvarsorganisationer från medlemsstaterna och de bör bland annat dokumentera att de har de ekonomiska medel som krävs för att täcka de kostnader som det utökade producentansvaret medför. När medlemsstaterna fastställer administrativa regler och förfaranderegler för godkännande av producenter för enskild efterlevnad och producentansvarsorganisationer för kollektiv efterlevnad skulle de kunna differentiera processerna för enskilda producenter och producentansvarsorganisationer för att begränsa den administrativa bördan för enskilda producenter. Det bör erinras om att medlemsstaterna får tillåta flera producentansvarsorganisationer, eftersom konkurrens dem emellan kan leda till större fördelar för konsumenterna. När medlemsstaterna fastställer åtgärder som säkerställer att avtal ingås med distributörer, offentliga myndigheter eller tredje parter som utför avfallshantering bör de dessutom tillåta preliminära eller liknande avtal och kräva att bindande avtal ingås först inom rimlig tid efter godkännandet.
- (98) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065³⁹ fastställs regler om näringsidkares spårbarhet, som mer specifikt innehåller skyldigheter för leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med producenter som erbjuder förpackningar till konsumenter i unionen. För att förhindra att leverantörer av onlineplattformar befrias från skyldigheterna avseende utökat producentansvar bör det anges hur dessa leverantörer bör uppfylla dessa skyldigheter med avseende på de register över förpackningsproducenter som upprättas i enlighet med denna förordning. I detta sammanhang bör leverantörer av onlineplattformar, enligt avsnitt 4 i kapitel III i förordning (EU) 2022/2065, som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med producenter få information från dessa

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277 27.10.2022, s. 1).

producenter om deras efterlevnad av de regler för utökat producentansvar som fastställs i denna förordning. Reglerna om spårbarhet för näringsidkare som säljer förpackningar online omfattas av reglerna för verkställighet i förordning (EU) 2022/2065.

- (99) Medlemsstaterna bör föreskriva åtgärder för utökat producentansvar enligt denna förordning, i enlighet med bestämmelserna i direktiv 2008/98/EG och i denna förordning.
- (100) Medlemsstaterna bör inrätta retur- och insamlingsystem för förpackningsavfall, så att det återförs till det lämpligaste alternativet för avfallshantering enligt avfallshierarkin. Systemen bör vara öppna för alla berörda parter, särskilt för ekonomiska aktörer och offentliga myndigheter, och bör inrättas med beaktande av miljön och konsumenternas hälsa, säkerhet och hygien. Retur- och insamlingsystem bör också vara tillämpliga på förpackningar för importerade produkter enligt icke-diskriminerande bestämmelser.
- (101) Medlemsstaterna bör också vidta åtgärder för att främja materialåtervinning som uppfyller kvalitetsnormerna för användning av återvunnet material inom relevanta sektorer. Denna skyldighet är särskilt relevant med tanke på den minimiandel som fastställts för innehållet av återvunnet material i plastförpackningar.
- (102) Det har visat sig att välfungerande retursystem säkerställer en mycket hög insamlingsgrad, särskilt för dryckesflaskor och dryckesburkar. För att stödja arbetet mot det mål för separat insamling av plastdryckesflaskor för engångsbruk som fastställs i direktiv (EU) 2019/904 och för att ytterligare främja höga insamlingsgrader för dryckesbehållare av metall är det lämpligt att medlemsstaterna inrättar retursystem. Dessa system kommer att bidra till att öka tillgången på sekundära råvaror av hög kvalitet som lämpar sig för sluten återvinning och minska nedskräpningen i form av dryckesbehållare.
- (103) Retursystem bör vara obligatoriska för plastdryckesflaskor för engångsbruk och dryckesbehållare av metall. Medlemsstaterna kan också besluta att inkludera andra förpackningar i dessa system, särskilt glasflaskor för engångsbruk, och bör säkerställa att retursystemen för engångsförpackningar, särskilt för glasdryckesflaskor för engångsbruk, är tillgängliga även för återanvändbara förpackningar när detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart. De bör överväga att inrätta retursystem även för återanvändbara förpackningar. I sådana situationer bör en medlemsstat, med iakttagande av de allmänna reglerna i fördraget och i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning, få anta bestämmelser som går utöver de minimikrav som fastställs i denna förordning.
- (104) Med tanke på produkternas karaktär och skillnaderna i produktions- och distributionssystem bör det dock inte vara obligatoriskt med retursystem för förpackningar för vin, aromatiserade vinprodukter, spritdrycker samt mjölk och mjölkprodukter som förtecknas i del XVI i bilaga I till Europaparlamentets och

rådets förordning (EU) nr 1308/2013⁴⁰. Medlemsstaterna får inrätta retursystem som även omfattar andra förpackningar.

- (105) Alla retursystem bör uppfylla de allmänna minimikrav som fastställs i denna förordning. Dessa krav kommer att bidra till ökad konsekvens och en högre grad av retur i medlemsstaterna. De har fastställts på grundval av berörda parter synpunkter, expertanalyser och bästa praxis från de befintliga retursystemen. Kraven är utformade för att möjliggöra innovation och samtidigt erbjuda en viss flexibilitet för anpassning till lokala förhållanden.
- (106) Medlemsstaterna och alla berörda parter som deltar i inrättandet av retursystemen bör sträva efter största möjliga interoperabilitet hos dessa system och samarbeta för att underlätta konsumenternas retur av förpackningar, särskilt i gränsregioner där det visas att bristen på interoperabilitet leder till en lägre grad av retur.
- (107) Medlemsstater som uppnår en insamlingsgrad på 90 % för de berörda förpackningstyperna utan ett retursystem två på varandra följande kalenderår innan denna skyldighet träder i kraft får begära att inte inrätta ett retursystem.
- (108) Som en särskild åtgärd för att förhindra avfallsgenerering bör medlemsstaterna aktivt uppmuntra lösningar för återanvändning och påfyllning. De bör stödja inrättandet av system för återanvändning och påfyllning och övervaka hur de fungerar och uppfyller hygienstandarderna. Medlemsstaterna uppmuntras att även vidta andra åtgärder, såsom att inrätta retursystem som omfattar återanvändbara förpackningsformat, använda ekonomiska incitament eller fastställa krav för slutdistributörer att göra en viss andel av andra produkter än de som omfattas av målen för återanvändning och påfyllning tillgängliga i återanvändbara förpackningar eller genom påfyllning, förutsatt att dessa krav inte leder till att den inre marknaden fragmenteras och handelshinder skapas.
- (109) Direktiv 94/62/EG ändrades genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/852⁴¹ om fastställande av materialåtervinningsmål som medlemsstaterna ska uppnå senast 2025 och 2030. Dessa mål och reglerna för beräkningen av dem bör behållas. Dessutom bör åtgärder som underlättar uppnåendet av dessa mål fastställas, såsom hållbarhetskrav för förpackningar, särskilt bestämmelser om förpackningars materialåtervinningsbarhet. Därför bör det inte vara möjligt att förlänga tidsfristerna för uppnåendet av materialåtervinningsmålen för 2030.
- (110) Enligt direktiv 94/62/EG ska kommissionen se över materialåtervinningsmålen för förpackningar för 2030 i syfte att bibehålla eller, om så är lämpligt, höja dem. Det är dock ännu inte lämpligt att ändra de mål som fastställts för 2030 eftersom uppgifter visar att vissa medlemsstater fortfarande har svårt att uppnå de befintliga målen.

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁴¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/852 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 150, 14.6.2018, s. 141).

Därför bör åtgärder vidtas för att uppmuntra tillverkarna att släppa ut mer materialåtervinningsbara förpackningar på marknaden och på så sätt hjälpa medlemsstaterna att uppnå materialåtervinningsmålen. I framtiden bör mer materialåtervinningsbara förpackningar, tillsammans med mer detaljerade uppgifter om förpackningsflödena, rapporteras till kommissionen. Detta kommer att göra det möjligt för kommissionen att se över målen med möjlighet att bibehålla eller höja dem. För att ta hänsyn till effekterna av de åtgärder som syftar till att förbättra förpackningars materialåtervinningsbarhet bör översynen inte äga rum tidigare än den planerade allmänna utvärderingen av förordningen, dvs. åtta år efter dess ikraftträdande. Under den översynen bör man också överväga möjligheten att införa nya mål på en mer detaljerad grund än de nuvarande målen.

- (111) Beräkningen av materialåtervinningsmålen bör baseras på vikten av det förpackningsavfall som genomgår materialåtervinning. Medlemsstaterna bör säkerställa att de uppgifter som samlas in om materialåtervunnet förpackningsavfall är tillförlitliga och korrekta. Som allmän regel bör vikten av det förpackningsavfall som räknas som materialåtervunnet fastställas vid den punkt där förpackningsavfallet går in i materialåtervinningsförfarandet. För att begränsa administrativa bördor bör dock medlemsstaterna, på strikta villkor, och genom undantag från den allmänna regeln, tillåtas att fastställa vikten av det materialåtervunna förpackningsavfallet genom att mäta den utgående mängden från ett sorteringsförfarande, som korrigeras med de genomsnittliga förlusttalen innan avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet. Förluster av material som sker innan avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet, exempelvis på grund av sortering eller annat förberedande förfarande, bör inte räknas in i de avfallsvolymer som anges som materialåtervunna. Dessa förluster kan fastställas på grundval av elektroniska register, tekniska specifikationer, detaljerade regler om beräkningen av genomsnittliga förlusttal för olika avfallsflöden eller andra motsvarande åtgärder. Medlemsstaterna bör rapportera sådana åtgärder i de kvalitetskontrollrapporter som åtföljer de uppgifter som de rapporterar till kommissionen om materialåtervinning av avfall. De genomsnittliga förlusttalen bör helst fastställas vid de enskilda sorteringsanläggningarna och bör kopplas till de olika huvudsakliga avfallskategorierna, olika källor (såsom hushåll eller handel), olika insamlingssystem och olika typer av sorteringsförfaranden. Genomsnittliga förlusttal bör endast användas om det inte finns några andra tillförlitliga uppgifter, i synnerhet i samband med transport och export av avfall. Viktförluster av material eller ämnen på grund av fysiska eller kemiska omvandlingsprocesser som ingår i det materialåtervinningsförfarande genom vilket förpackningsavfallet faktiskt bearbetas till produkter, material eller ämnen bör inte dras av från vikten av det avfall som rapporteras som materialåtervunnet.
- (112) Om beräkningen av materialåtervinningsgraden tillämpas på aerob eller anaerob behandling av biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall kan de avfallsmängder som går in i en aerob eller anaerob behandling räknas som materialåtervunna om behandlingen ger ett resultat som kommer att användas som en materialåtervunnen produkt, ett materialåtervunnet material eller ett materialåtervunnet ämne. Resultatet av sådan behandling är oftast kompost eller rötrest, men andra resultat skulle också kunna beaktas om det innehåller jämförbara mängder återvunnet material i förhållande till mängden behandlat biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall. I andra fall, och i linje med definitionen av materialåtervinning, bör bearbetning av biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall till material som kommer att användas som bränsle eller annan energikälla, som bortskaffas, eller som kommer att användas

i ett förfarande som har samma ändamål som återvinning av avfall men som inte är materialåtervinning, inte medräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.

- (113) Förpackningsavfall som upphör att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det faktiskt bearbetas bör räknas som materialåtervunnet om det är avsett att senare bearbetas till produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som kommer att användas som bränsle eller annan energikälla, som används som återfyllnad eller bortskaffas, eller som kommer att användas i ett förfarande som har samma ändamål som återvinning av avfall men som inte är materialåtervinning, bör inte medräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.
- (114) Medlemsstaterna bör ges möjlighet att räkna in den materialåtervinning av metaller som sorterats ut efter förbränning av avfall, i förhållande till andelen förpackningsavfall som förbränts, under förutsättning att de materialåtervunna metallerna uppfyller vissa kvalitetskriterier som fastställs i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1004⁴² om fastställande av regler för beräkning, verifiering och rapportering av uppgifter om avfall i enlighet med direktiv 2008/98/EG.
- (115) Vid export av förpackningsavfall från unionen för materialåtervinning är Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006⁴³ tillämplig.
- (116) Eftersom återanvändning innebär att inga nya förpackningar släpps ut på marknaden bör återanvändbara försäljningsförpackningar som släpps ut på marknaden för första gången och träförpackningar som repareras för återanvändning medräknas när det gäller uppnåendet av de olika materialåtervinningsmålen för förpackningar. Medlemsstaterna bör kunna använda denna möjlighet för att beräkna den justerade nivån på materialåtervinningsmålen genom att medräkna högst 5 procentenheter av den genomsnittliga andelen, under de föregående tre åren, av återanvändbara försäljningsförpackningar som släppts ut på marknaden för första gången och återanvänts som en del av ett system för återanvändning.
- (117) Producenter och producentansvarsorganisationer bör delta aktivt i tillhandahållandet av information till slutanvändare, särskilt konsumenter, om förebyggande och hantering av förpackningsavfall. Denna information bör omfatta tillgång till arrangemang för återanvändning av förpackningar, innebörden av märkning på förpackningar och andra instruktioner om kassering av förpackningsavfall. Producenterna bör också informera om att slutanvändarna har en viktig roll när det gäller att säkerställa en miljömässigt optimal hantering av förpackningsavfall. Modern informationsteknik bör användas för att sprida information till slutanvändare

⁴² Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1004 av den 7 juni 2019 om fastställande av regler för beräkning, verifiering och rapportering av uppgifter om avfall i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG och om upphävande av kommissionens genomförandebeslut C(2012) 2384 (EUT L 163, 20.6.2019, s. 66).

⁴³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

och för att rapportera om förpackningar. Informationen bör spridas antingen med klassiska metoder, med hjälp av affischer både inomhus och utomhus och kampanjer i sociala medier, eller genom mer innovativa metoder, såsom elektronisk tillgång till webbplatser via QR-koder som fästs på förpackningen.

- (118) För varje kalenderår bör medlemsstaterna förse kommissionen med information om uppnåendet av materialåtervinningsmålen. För att utvärdera effektiviteten hos de åtgärder som syftar till att minska förbrukningen av tunna plastbärkassar bör uppgifter om förbrukningen av mycket tunna plastbärkassar och tjocka plastbärkassar också rapporteras för att möjliggöra en bedömning av huruvida förbrukningen av dessa kassar har ökat till följd av minskningsåtgärderna inriktade på tunna plastbärkassar. Det bör vara frivilligt för medlemsstaterna att tillhandahålla uppgifter om den årliga förbrukningen av mycket tjocka bärkassar. För att det ska vara möjligt att bedöma om de obligatoriska retursystem som medlemsstaterna inrättat är effektiva, eller om medlemsstaternas undantag från skyldigheten att inrätta dessa system är motiverade, är det viktigt att få information om insamlingsgraden för sådana förpackningar genom medlemsstaternas rapportering.
- (119) För att fastställa metoden för bedömning av materialåtervinningsbarhet i större skala bör medlemsstaterna också rapportera uppgifter om materialåtervinningsgraden för förpackningsavfall per förpackningsmaterial och förpackningstyp, mängden separat insamlat förpackningsavfall för varje förpackningsmaterial, mängden förpackningsavfall som släppts ut på marknaden per material och förpackningstyp samt installerad sorterings- och materialåtervinningskapacitet. Rapporteringen bör göras årligen.
- (120) Medlemsstaterna bör rapportera uppgifterna till kommissionen på elektronisk väg och tillhandahålla en kvalitetskontrollrapport. Dessutom bör uppgifterna om materialåtervinningsmålen åtföljas av en rapport som beskriver de åtgärder som vidtagits för att inrätta ett effektivt system för kvalitetskontroll och spårbarhet av förpackningsavfall.
- (121) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av rapporteringsskyldigheterna bör befogenheten att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa regler för beräkning och kontroll av uppgifter om uppnåendet av materialåtervinningsmålen, graden av separat insamling för förpackningar som omfattas av retursystemet samt uppgifter som är nödvändiga för att fastställa metoden för bedömning av materialåtervinningsbarhet i större skala. Denna genomförandeakt bör också innehålla regler för fastställande av mängden förpackningsavfall som genererats samt fastställa formatet för rapportering av uppgifter. Den bör också fastställa metoden för beräkning av den årliga förbrukningen av tunna plastbärkassar per person och formatet för rapportering av dessa uppgifter, eftersom detta krävs för att stödja övervakningen och det fullständiga genomförandet av de materiella kraven för plastbärkassar, särskilt för att säkerställa uppdelad och obligatorisk rapportering om olika kategorier av

plastbärkassar. Denna genomförandeakt bör ersätta kommissionens beslut (EU) 2018/896⁴⁴ och 2005/270/EG⁴⁵.

- (122) För att bidra till att göra det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att övervaka genomförandet av de mål som fastställs i denna förordning bör medlemsstaterna upprätta förpackningsdatabaser och säkerställa att de fungerar väl.
- (123) En effektiv tillämpning av hållbarhetskraven är avgörande för att säkerställa lika konkurrens och för att säkerställa att denna förordnings förväntade fördelar och bidrag till unionens klimat-, energi- och cirkularitetsmål uppnås. Därför bör Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020⁴⁶ om fastställande av en övergripande ram för marknadskontroll och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden tillämpas på förpackningar för vilka hållbarhetskrav fastställs i enlighet med denna förordning.
- (124) Förpackningar bör endast släppas ut på marknaden om de inte utgör en känd risk för miljön och människors hälsa. För en bättre anpassning till den särskilda karaktären hos hållbarhetskraven, och för att säkerställa att marknadskontrollinsatserna inriktas på bristande överensstämmelse med dessa krav, bör en förpackning som utgör en risk, vid tillämpningen av denna förordning, definieras som en förpackning som, genom att inte uppfylla ett hållbarhetskrav eller på grund av att en ansvarig ekonomisk aktör inte uppfyller ett hållbarhetskrav, negativt kan påverka miljön eller de andra allmänna intressen som skyddas genom de relevanta kraven.
- (125) Det bör inrättas ett förfarande enligt vilket berörda parter informeras om åtgärder som planeras för förpackningar som utgör en risk. Förfarandet bör även ge marknadskontrollmyndigheterna möjlighet att, i samarbete med de berörda ekonomiska aktörerna, ingripa i ett tidigt skede mot sådana förpackningar. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör befogenheten att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa huruvida de nationella åtgärder som vidtas avseende produkter som inte uppfyller kraven är motiverade eller inte.
- (126) Marknadskontrollmyndigheterna bör ha rätt att kräva att ekonomiska aktörer vidtar korrigerande åtgärder när det konstateras att en förpackning inte uppfyller hållbarhets- och märkningskraven eller att den ekonomiska aktören har brutit mot andra bestämmelser om utsläppande eller tillhandahållande på marknaden av

⁴⁴ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/896 av den 19 juni 2018 om fastställande av metoden för beräkning av den årliga förbrukningen av tunna plastbärkassar och om ändring av beslut 2005/270/EG (EUT L 160, 25.6.2018, s. 6).

⁴⁵ Kommissionens beslut 2005/270/EG av den 22 mars 2005 om fastställande av tabellformat för databassystemet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 86, 5.4.2005, s. 6).

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

förpackningar. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av kravet på att ekonomiska aktörer ska vidta korrigerande åtgärder bör befogenheten att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att besluta om en nationell åtgärd är berättigad eller inte.

- (127) Vid oro för människors hälsa bör marknadskontrollmyndigheten inte bedöma en risk för människors eller djurs hälsa som härrör från förpackningsmaterialet om det överförs till förpackningens innehåll, utan underrätta de myndigheter som är behöriga att kontrollera riskerna och som utsetts enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625⁴⁷, förordning (EU) 2017/745, förordning (EU) 2017/746, direktiv 2001/83/EG eller förordning (EU) 2019/6.
- (128) Offentlig upphandling står för 14 % av unionens BNP. För att bidra till målet att uppnå klimatneutralitet, förbättra energi- och resurseffektiviteten och övergå till en cirkulär ekonomi som skyddar folkhälsan och den biologiska mångfalden bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen, som vid behov kan utöva denna befogenhet, för att i förekommande fall kräva att upphandlande myndigheter och enheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU⁴⁸ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU⁴⁹ anpassar sin upphandling till särskilda kriterier eller mål för miljöanpassad offentlig upphandling. Jämfört med en frivillig strategi bör obligatoriska kriterier eller delmål säkerställa att de offentliga utgifternas hävstångseffekt för att öka efterfrågan på förpackningar med bättre prestanda maximeras. Kriterierna bör vara öppna, objektiva och icke-diskriminerande.
- (129) De genomförandebefogenheter som kommissionen tilldelas genom denna förordning och som inte avser fastställandet av huruvida åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna avseende förpackningar som inte uppfyller kraven är motiverade eller inte bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (130) När det gäller förpackningar som förs in på unionsmarknaden bör samarbete på marknaden mellan marknadskontrollmyndigheter och ekonomiska aktörer prioriteras. Åtgärder som vidtas av myndigheter utsedda i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) 2019/1020, och som kan beröra alla förpackningar som förs in på

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1).

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁴⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

unionsmarknaden, bör därför främst inriktas på förpackningar som omfattas av förbudsåtgärder vidtagna av marknadskontrollmyndigheter. Om marknadskontrollmyndigheterna vidtar sådana förbudsåtgärder, och dessa inte är begränsade till det nationella territoriet, bör de meddela de myndigheter som utsetts för kontroll av förpackningar som förs in på unionsmarknaden de uppgifter som är nödvändiga för att identifiera sådana förpackningar som inte uppfyller kraven vid gränserna, inbegripet information om de förpackade produkterna och de ekonomiska aktörerna, för att möjliggöra en riskbaserad strategi för produkter som förs in på unionsmarknaden. I sådana fall kommer tullen att försöka identifiera och stoppa dessa förpackningar vid gränserna.

- (131) För att optimera och avlasta kontrollen vid unionens yttre gränser är det nödvändigt att möjliggöra automatisk uppgiftsöverföring mellan informations- och kommunikationssystemet för marknadskontroll (ICSMS) och tullsystemen. Man bör skilja mellan två olika uppgiftsöverföringar med hänsyn till deras respektive syften. För det första bör uppgifter om förbudsåtgärder som beslutats av marknadskontrollmyndigheterna till följd av att förpackningar som inte uppfyller kraven identifierats överföras från ICSMS till tullen; dessa bör användas av myndigheter som utsetts för kontroll vid de yttre gränserna för att identifiera förpackningar som kan omfattas av en sådan förbudsåtgärd. För dessa första uppgiftsöverföringar bör det elektroniska systemet för riskhantering och tullkontroller (CRMS) enligt artikel 36 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 2447/2015⁵⁰ användas, utan att det påverkar framtida utveckling av tullens riskhanteringsmiljö. För det andra, om tullmyndigheterna identifierar förpackningar som inte uppfyller kraven, är det nödvändigt att använda ett ärendehanteringssystem för att bland annat överföra underrättelsen om uppskjutandet, marknadskontrollmyndigheternas slutsatser och resultaten av tullmyndigheternas åtgärder. EU:s gemensamma kontaktpunkt för tullfrågor stöder dessa andra uppgiftsöverföringar mellan ICSMS och nationella tullsystem.
- (132) För att säkerställa enhetliga villkor för införandet av förbindelsen för kommunikation mellan marknadskontrollmyndigheterna och tullmyndigheterna bör befogenheten att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att specificera förfaranderegler och de närmare bestämmelserna för genomförandet, inbegripet funktioner, dataelement och databehandling, samt reglerna för behandling av personuppgifter, konfidentialitet och ansvar för denna förbindelse.
- (133) När kommissionen antar delegerade akter enligt artikel 290 i fördraget bör kommissionen genomföra lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inbegripet på expertnivå, och dessa samråd bör genomföras i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁵¹. För att

⁵⁰ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

⁵¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter. Vid utarbetandet av dessa delegerade akter bör kommissionen beakta vetenskapliga eller andra tillgängliga tekniska uppgifter, inbegripet relevanta internationella standarder.

- (134) För att säkerställa att produktkraven i direktiv (EU) 2019/904 kan övervakas och verkställas och att de omfattas av lämplig marknads kontroll bör förordning (EU) 2019/1020 ändras så att direktiv (EU) 2019/904 införlivas i dess tillämpningsområde. Kraven avseende andelen återvunnen plast i plastdryckesflaskor från och med den 1 januari 2030 bör utgå i direktiv (EU) 2019/904, eftersom denna fråga enbart regleras genom denna förordning. Motsvarande rapporteringsskyldigheter bör också utgå.
- (135) För att öka allmänhetens förtroende för förpackningar som släpps ut på marknaden, särskilt när det gäller överensstämmelse med hållbarhetskraven, bör ekonomiska aktörer som släpper ut förpackningar som inte uppfyller kraven på marknaden eller som inte fullgör sina skyldigheter bli föremål för sanktioner. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna fastställer effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner i nationell rätt för överträdelse av denna förordning.
- (136) Kommissionen bör utföra en utvärdering av denna förordning. I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bör denna utvärdering baseras på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och EU-mervärde, vilka också bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Kommissionen bör till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning och dess inverkan på förpackningarnas miljöhållbarhet och den inre marknads funktion.
- (137) Det är nödvändigt att ge ekonomiska aktörer tillräckligt med tid för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning, och medlemsstaterna måste få tillräckligt med tid för att upprätta den administrativa infrastruktur som behövs för att tillämpa förordningen. Tillämpningen av denna förordning bör därför skjutas fram till ett datum när dessa förberedelser rimligen kan vara avslutade. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att underlätta för små och medelstora företag att uppfylla sina skyldigheter och kraven enligt denna förordning, bland annat genom vägledning från kommissionen för att underlätta ekonomiska aktörers efterlevnad, med fokus på små och medelstora företag.
- (138) För att uppfylla dessa åtaganden och upprätta en ambitiös men ändå harmoniserad ram för förpackningar är det nödvändigt att anta en förordning som fastställer krav på förpackningar under hela deras livscykel. Direktiv 94/62/EG bör därför upphävas.
- (139) För att medlemsstaterna ska kunna vidta nödvändiga administrativa åtgärder när det gäller de behöriga myndigheternas organisation av godkännandeförfarandena, samtidigt som kontinuiteten för de ekonomiska aktörerna upprätthålls, bör tillämpningen av denna förordning skjutas upp.
- (140) Direktiv 94/62/EG bör upphöra att gälla med verkan från och med den dag då denna förordning ska börja tillämpas. För att säkerställa en smidig övergång och kontinuitet fram till de nya reglerna antas av kommissionen enligt denna förordning, och för att skapa kontinuitet i tillämpningen av systemet för unionens egna medel när det gäller egna medel baserade på icke-materialåtervunnet plastförpackningsavfall, bör vissa

skyldigheter enligt det direktivet avseende märkning, materialåtervinningsmål och överföring av uppgifter till kommissionen förbli i kraft under en viss period.

- (141) Eftersom målen med denna förordning, nämligen att förbättra förpackningarnas miljöhållbarhet och säkerställa förpackningarnas fria rörlighet på den inre marknaden, inte kan uppnås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna själva utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, endast kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll

1. I denna förordning fastställs krav för förpackningars hela livscykel när det gäller miljömässig hållbarhet och märkning för att tillåta utsläppande på marknaden av förpackningar samt krav på utökat producentansvar, insamling, behandling och materialåtervinning av förpackningsavfall.
2. Förordningen bidrar till en effektivt fungerande inre marknad genom att harmonisera nationella åtgärder för förpackningar och förpackningsavfall för att undvika handelshinder och snedvridning och begränsning av konkurrensen inom unionen, samtidigt som den förebygger eller minskar den negativa påverkan av förpackningar och förpackningsavfall på miljön och människors hälsa, på grundval av en hög miljöskyddsnivå.
3. Denna förordning bidrar till övergången till en cirkulär ekonomi genom att fastställa åtgärder i linje med avfallshierarkin i enlighet med artikel 4 i direktiv 2008/98/EG.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på alla förpackningar, oavsett vilket material som används, och på allt förpackningsavfall, oavsett om det används i eller härrör från industrin, annan tillverkning, detaljhandel eller distribution, kontor, tjänster eller hushåll.
2. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av kraven för förpackningar i unionens regelverk, såsom kraven rörande säkerhet, kvalitet, hälsoskydd och hygien i samband med de förpackade produkterna, eller kraven för transporter eller bestämmelserna i direktiv 2008/98/EG vad gäller hantering av farligt avfall.

Artikel 3 Definitioner

I denna förordning avses med

- (1) *förpackning*: alla artiklar oavsett material som är avsedda att innehålla, skydda, hantera, leverera eller presentera produkter och som kan delas in i förpackningsformat på grundval av funktion, material och design, inbegripet
 - (a) artiklar som behövs för att innesluta, stödja eller bevara produkten under hela dess livslängd utan att utgöra en integrerad del av produkten och som är avsedda att användas, förbrukas eller bortskaffas tillsammans med produkten,
 - (b) komponenter i, och underordnade element till, en artikel som avses i led a som är integrerade i artikeln,
 - (c) underordnade element till en artikel som avses i led a, som är hängda direkt på eller fästade vid produkten, som fyller en förpackningsfunktion utan att vara en integrerad del av produkten och som är avsedda att användas, förbrukas eller bortskaffas tillsammans med produkten,
 - (d) artiklar som är designade för och avsedda att fyllas vid försäljningsstället, förutsatt att de fyller en förpackningsfunktion,
 - (e) engångsartiklar som säljs, fylls eller är designade för och avsedda att fyllas vid försäljningsstället, förutsatt att de fyller en förpackningsfunktion,
 - (f) te- eller kaffepåsar som behövs för att innesluta en te- eller kaffeprodukt och som är avsedda att användas och bortskaffas tillsammans med produkten,
 - (g) enportionsbehållare för te eller kaffe som behövs för att innesluta en te- eller kaffeprodukt och som är avsedda att användas och bortskaffas tillsammans med produkten.
- (2) *försäljningsförpackning*: en förpackning som är utformad på ett sådant sätt att den på försäljningsstället utgör en säljenhet bestående av produkter och förpackning till den slutliga användaren eller konsumenten.
- (3) *gruppförpackning*: en förpackning som är utformad på ett sådant sätt att den på försäljningsstället utgör en grupp av ett visst antal säljenheter, oavsett om den säljs som en sådan grupp till slutanvändaren eller om den endast används som komplement till hyllorna på försäljningsstället eller för att skapa en lagerställeenhets eller distributionsenhet, och som kan tas bort från produkten utan att detta påverkar produktens egenskaper.
- (4) *transportförpackning*: en förpackning som är utformad på ett sådant sätt att den underlättar hantering och transport av ett antal säljenheter eller gruppförpackningar, inklusive e-handelsförpackningar men exklusive väg-, järnvägs-, fartygs- och flygfraktcontainrar, för att förhindra skador vid fysisk hantering eller transportskador.
- (5) *e-handelsförpackning*: en transportförpackning som används för att leverera produkter i samband med försäljning online eller genom andra metoder för distansförsäljning till slutanvändaren.
- (6) *tillhandahållande på marknaden*: leverans av en förpackning för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.

- (7) *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande av en förpackning på unionsmarknaden för första gången.
- (8) *ekonomiska aktörer*: tillverkare, leverantörer av förpackningar, importörer, distributörer, slutdistributörer och leverantörer av distributionstjänster.
- (9) *tillverkare*: varje fysisk eller juridisk person som tillverkar förpackningar i eget namn eller under eget varumärke eller som låter designa eller tillverka förpackningar och använder dessa förpackningar för att omsluta, skydda, hantera, leverera eller presentera produkter i eget namn eller under eget varumärke, utan att de tidigare har släppts ut på marknaden.
- (10) *producent*: varje tillverkare, importör eller distributör som, oavsett försäljningsmetod, inbegripet genom distansavtal enligt definitionen i artikel 2.7 i direktiv 2011/83/EU, för första gången yrkesmässigt tillhandahåller förpackningar inom en medlemsstats territorium i eget namn eller under eget varumärke.
- (11) *leverantör*: varje fysisk eller juridisk person som levererar förpackningar eller förpackningsmaterial till en tillverkare som använder förpackningen för att innesluta, skydda, hantera, leverera eller presentera produkter i eget namn eller under eget varumärke.
- (12) *importör*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut en förpackning eller en förpackad produkt från ett tredjeland på unionsmarknaden.
- (13) *distributör*: varje fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, utom tillverkaren eller importören, som tillhandahåller en förpackning eller en förpackad produkt på marknaden.
- (14) *behörigt ombud*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som enligt skriftlig fullmakt från tillverkaren har rätt att i tillverkarens ställe utföra särskilda uppgifter, med beaktande av tillverkarens skyldigheter enligt denna förordning.
- (15) *utsett ombud för utökat producentansvar*: en juridisk eller fysisk person som är etablerad i en medlemsstat där producenten för första gången tillhandahåller förpackningar på marknaden, som inte är den medlemsstat där producenten är etablerad, och som utsetts av producenten i enlighet med artikel 8a.5 tredje stycket i direktiv 2008/98/EG för att uppfylla den producentens skyldigheter enligt kapitel VII i denna förordning.
- (16) *slutlig distributör*: den distributör som levererar förpackade produkter eller produkter som slutanvändaren kan köpa genom påfyllning.
- (17) *konsument*: en fysisk person som handlar för ändamål som faller utanför den egna närings- eller yrkesverksamheten.
- (18) *slutanvändare*: en fysisk eller juridisk person som är bosatt eller etablerad i unionen och till vilken en produkt har tillhandahållits antingen i personens egenskap av konsument eller professionell slutanvändare i dess industriella eller yrkesmässiga verksamhet och som inte längre tillhandahåller denna produkt vidare på marknaden i den form som levererats till den.
- (19) *kompositförpackning*: en förpackningsenhet av två eller flera olika material, med undantag av material som används för märkning, förslutningar och förseglingar, som inte kan separeras för hand och därför utgör en integrerad enhet.

- (20) *förpackningsavfall*: alla förpackningar och allt förpackningsmaterial som omfattas av definitionen av avfall i artikel 3 i direktiv 2008/98/EG, utom restprodukter från produktion.
- (21) *förebyggande av förpackningsavfall*: åtgärder som vidtas innan förpackningar eller förpackningsmaterial har blivit förpackningsavfall och som minskar mängden förpackningsavfall, så att färre eller inga förpackningar krävs för att innesluta, skydda, hantera, leverera eller presentera produkter.
- (22) *återanvändning*: varje förfarande varigenom återanvändbara förpackningar återanvänds i samma syfte som de är utformade för.
- (23) *engångsförpackning*: en förpackning som inte är återanvändbar.
- (24) *rotation*: cykel som genomgås av en återanvändbar förpackning från den tidpunkt då den släpps ut på marknaden tillsammans med de produkter den är avsedd att innehålla, skydda, hantera, leverera eller presentera, till den tidpunkt då den är redo att återanvändas i ett system för återanvändning i syfte att på nytt tillhandahållas till slutanvändarna tillsammans med produkterna.
- (25) *resa*: överföring av förpackningar, från fyllning eller lastning till tömning eller lossning, som en del av en rotation eller för sig.
- (26) *system för återanvändning*: organisatoriska, tekniska eller finansiella arrangemang som möjliggör återanvändning antingen i slutna eller öppna system; retursystem betraktas som en del av ett ”system för återanvändning” när de säkerställer att förpackningar samlas in för återanvändning.
- (27) *rekonditionering*: en åtgärd som behövs för att återställa en återanvändbar förpackning till ett funktionsdugligt tillstånd för återanvändning.
- (28) *påfyllning*: en process genom vilken en slutanvändare fyller sin egen behållare, som har en förpackningsfunktion, med en eller flera produkter som erbjuds av den slutliga distributören i samband med en affärstransaktion.
- (29) *påfyllningsstation*: en plats där en slutlig distributör erbjuder slutanvändare produkter som kan köpas genom påfyllning.
- (30) *hotell- och restaurangbranschen*: hotell- och restaurangverksamhet enligt den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2⁵².
- (31) *design för materialåtervinning*: design av förpackningar, inbegripet enskilda förpackningskomponenter, för att säkerställa materialåtervinningsbarhet genom moderna processer för insamling, sortering och materialåtervinning.
- (32) *materialåtervunnet i större skala*: insamlat, sorterat och materialåtervunnet genom moderna infrastrukturer och processer, som omfattar minst 75 % av unionens

⁵²

[NACE Rev. 2 - Statistical classification of economic activities - Products Manuals and Guidelines - Eurostat \(europa.eu\)](#). [Accommodation and food service statistics - NACE Rev. 2 - Statistics Explained \(europa.eu\)](#).

befolkning, inbegripet förpackningsavfall som exporteras från unionen och som uppfyller kraven i artikel 47.5.

- (33) *förpackningskategori*: en kombination av material och särskild förpackningsdesign som bestämmer materialåtervinningsbarheten genom moderna processer för insamling, sortering och materialåtervinning och som är relevant för definitionen av kriterierna för design för materialåtervinning.
- (34) *integrerad komponent*: en förpackningskomponent som kan särskiljas från förpackningsenhetens huvuddel och vara av ett annat material, men som är en integrerad del av förpackningsenheten och dess funktion, som inte behöver tas bort från huvuddelen för att produkten ska kunna förbrukas och som normalt kasseras samtidigt som förpackningsenheten, men inte nödvändigtvis på samma plats.
- (35) *separat komponent*: en förpackningskomponent som särskiljs från förpackningsenhetens huvuddel och kan vara av ett annat material och som måste tas bort fullständigt och permanent från huvuddelen för att tillgång ska fås till produkten, och som vanligtvis kasseras före och separat från förpackningsenheten.
- (36) *förpackningsenhet*: en hel enhet, inklusive alla integrerade eller separata komponenter, som tillsammans fyller en förpackningsfunktion såsom att innehålla, skydda, hantera, leverera, lagra, transportera och presentera produkter, inklusive oberoende enheter av grupp- eller transportförpackningar som kasseras före försäljningsstället.
- (37) *innovativ förpackning*: en form av förpackning som tillverkas med hjälp av nya material eller design- eller produktionsprocesser, vilket leder till en betydande förbättring av förpackningsfunktionerna, såsom att innehålla, skydda, hantera, leverera eller presentera produkter, och till påvisbara miljöfördelar, med undantag för förpackningar som är ett resultat av ändring av befintliga förpackningar enbart i syfte att förbättra presentationen av produkter och saluföringen.
- (38) *sekundära råvaror*: råvaror som erhållits genom materialåtervinningsprocesser och som kan ersätta primära råvaror.
- (39) *plastavfall efter konsumentledet*: plastavfall som härrör från plastprodukter som har släppts ut på marknaden.
- (40) *kontaktkänslig förpackning*: förpackning som är avsedd att användas för något av de förpackningsändamål som omfattas av förordning (EG) nr 1831/2003, (EG) nr 1935/2004, (EG) nr 767/2009, (EG) nr 2009/1223, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746, (EU) 2019/4 eller (EU) 2019/6, eller direktiv 2001/83/EG eller 2008/68/EG.
- (41) *komposterbar förpackning*: förpackning som kan genomgå fysisk, kemisk, termisk eller biologisk nedbrytning på ett sådant sätt att det mesta av den färdiga komposten slutligen bryts ned till koldioxid, mineralsalter, biomassa och vatten, i enlighet med artikel 47.8, och inte hindrar separat insamling och den komposteringsprocess eller komposteringsaktivitet som avfallet genomgår under industriellt kontrollerade förhållanden.
- (42) *plastdryckesflaskor för engångsbruk*: dryckesflaskor som förtecknas i del F i bilagan till direktiv (EU) 2019/904.
- (43) *plast*: en polymer i den mening som avses i artikel 3.5 i förordning (EG) nr 1907/2006, med eventuella tillsatser eller andra ämnen, som kan användas som

huvudsaklig strukturkomponent i förpackningar, med undantag för naturliga polymerer som inte har modifierats på kemisk väg.

- (44) *plastbärkassar*: bärkassar, med eller utan handtag, av plast, som tillhandahålls konsumenter på försäljningsställen för produkter.
- (45) *tunna plastbärkassar*: plastbärkassar med en väggjocklek under 50 mikrometer.
- (46) *mycket tunna plastbärkassar*: plastbärkassar med en väggjocklek under 15 mikrometer.
- (47) *tjocka plastbärkassar*: plastbärkassar med en väggjocklek mellan 50 och 99 mikrometer.
- (48) *mycket tjocka plastbärkassar*: plastbärkassar med en väggjocklek över 99 mikrometer.
- (49) *avfallsbehållare*: behållare, kärl och påsar som används för att lagra och samla in avfall.
- (50) *pant*: ett fast belopp, som inte är en del av priset på en förpackad eller fylld produkt, som slutanvändaren betalar vid köp av en sådan förpackad eller fylld produkt som omfattas av ett retursystem i en viss medlemsstat, och som går att lösa in när slutanvändaren återlämnar pantförpackningen till en insamlingsplats som inrättats för detta ändamål.
- (51) *retursystem*: ett system där en pant debiteras slutanvändaren, när denne köper en förpackad eller fylld produkt som omfattas av detta system, och som slutanvändaren kan lösa in när pantförpackningen återlämnas till en insamlingsplats som upprättats för detta ändamål.
- (52) *teknisk specifikation*: ett dokument där det fastställs vilka tekniska krav som ska uppfyllas av en produkt, process eller tjänst.
- (53) *harmoniserad standard*: en standard enligt definitionen i artikel 2.1 c i förordning (EU) nr 1025/2012.
- (54) *bedömning av överensstämmelse*: en process där det visas huruvida hållbarhets-, säkerhets-, märknings- och informationskraven för förpackningar enligt denna förordning har uppfyllts.
- (55) *producentansvarsorganisation*: en juridisk person som finansiellt eller operativt organiserar fullgörandet av skyldigheter inom utökat producentansvar för flera producenters räkning.
- (56) *livscykel*: på varandra följande och sammanlänkade stadier under en förpacknings livslängd från förvärv av råvaror eller framställning ur naturresurser till slutligt bortskaffande.
- (57) *förpackning som utgör en risk*: en förpackning som genom att inte uppfylla ett krav som fastställs i eller enligt denna förordning, utöver de krav som anges i artikel 56.1, negativt kan påverka miljön eller andra allmänna intressen som skyddas av detta krav.
- (58) *förpackning som utgör en allvarlig risk*: en förpackning som utgör en risk för vilken, på grundval av en bedömning, graden av den relevanta bristande överensstämmelsen eller den därmed förknippade skadan anses kräva ett snabbt ingripande av marknadskontrollmyndigheterna, även i fall där konsekvenserna av den bristande överensstämmelsen inte är omedelbara.

- (59) *onlineplattform*: onlineplattform enligt definitionen i artikel 3 i förordning (EU) 2022/2065.
- (60) *avfall*: avfall enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG, med undantag för återanvändbara förpackningar som förs till rekonditionering.

Definitionerna av ämne som inger betänkligheter och databärare i artikel [2.28 och 2.30] i förordning [ekodesign för hållbara produkter] ska vara tillämpliga.

Definitionerna av avfallshantering, insamling, separat insamling, system för utökat producentansvar, förberedelse för återanvändning och materialåtervinning i artikel 3.9, 3.10, 3.11, 3.21, 3.16 och 3.17 i direktiv 2008/98/EG ska vara tillämpliga.

Definitionerna av marknads kontroll, marknads kontrollmyndighet, leverantör av distributionstjänster, korrigerande åtgärd, återkallelse, tillbakadragande och risk i artikel 3.3, 3.4, 3.11, 3.16, 3.22, 3.23 och 3.18 i förordning (EU) 2019/1020 ska vara tillämpliga.

En vägledande förteckning över artiklar som omfattas av definitionen av förpackningar i led 1 återfinns i bilaga I.

Artikel 4 *Fri rörlighet*

1. Förpackningar får endast släppas ut på marknaden om de uppfyller kraven i denna förordning.
2. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra utsläppande på marknaden av förpackningar som uppfyller hållbarhetskraven i artiklarna 5–10 i denna förordning.
3. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra utsläppande på marknaden av förpackningar som uppfyller märknings- och informationskraven i artikel 11 i denna förordning.
4. Om medlemsstaterna väljer att behålla eller införa nationella hållbarhetskrav eller informationskrav utöver dem som fastställs i denna förordning får dessa krav inte strida mot kraven i denna förordning, och medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra utsläppande på marknaden av förpackningar som uppfyller kraven i denna förordning på grund av bristande överensstämmelse med dessa nationella krav.
5. Utöver de märkningskrav som fastställs i artikel 11 får medlemsstaterna föreskriva ytterligare märkningskrav i syfte att identifiera systemet för utökat producentansvar eller ett annat retursystem än de som avses i artikel 44.1.
6. Medlemsstaterna får inte förhindra att förpackningar som inte överensstämmer med kraven i denna förordning visas vid handelsmässor, utställningar eller liknande evenemang, under förutsättning att det tydligt och klart anges att förpackningarna inte överensstämmer med kraven i denna förordning och inte är till salu förrän de gör det.

Kapitel II

Hållbarhetskrav

Artikel 5

Krav för ämnen i förpackningar

1. Förpackningar ska tillverkas på ett sådant sätt att förekomsten och koncentrationen av ämnen som inger betänkligheter som beståndsdelar i förpackningsmaterialet eller någon av förpackningskomponenterna minimeras, inbegripet med avseende på deras förekomst i utsläpp och eventuella resultat av avfallshantering, såsom sekundära råvaror, aska eller annat material för slutligt bortskaffande.
2. Utan att det påverkar begränsningarna av kemikalier i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 eller, i tillämpliga fall, begränsningarna av och de särskilda åtgärderna för förpackningar avsedda att komma i kontakt med livsmedel i förordning (EG) nr 1935/2004 får summan av koncentrationerna av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom från ämnen i förpackningar eller förpackningskomponenter inte överstiga 100 mg/kg.
3. Överensstämmelse med kraven i punkt 2 ska visas i den tekniska dokumentation som upprättas i enlighet med bilaga VII.
4. Krav på materialåtervinningsbarhet som fastställs i delegerade akter som antas enligt artikel 6.5 får inte begränsa förekomsten av ämnen i förpackningar eller förpackningskomponenter av skäl som främst rör kemikaliesäkerhet. De ska, när så är lämpligt, avse ämnen som inger betänkligheter och som negativt påverkar återanvändning och återvinning av material i de förpackningar där de förekommer samt, i lämpliga fall, identifiera de specifika ämnena i fråga med tillhörande kriterier och begränsningar.
5. För att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 för att ändra denna förordning i syfte att
 - (a) minska den summa av koncentrationerna av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom från ämnen i förpackningar eller förpackningskomponenter som avses i punkt 2,
 - (b) fastställa under vilka förhållanden de koncentrationer som avses i punkt 2 inte ska gälla för återvunnet material och för produktcykler inom en sluten och kontrollerad kedja samt vilka typer av förpackningar som ska undantas från de krav som avses i den punkten. Sådana delegerade akter ska vara tidsbegränsade och innehålla lämpliga krav på märkning och information samt på regelbunden rapportering för att säkerställa att undantaget ses över regelbundet.

Artikel 6

Materialåtervinningsbara förpackningar

1. Alla förpackningar ska vara materialåtervinningsbara.
2. En förpackning ska anses vara materialåtervinningsbar om den uppfyller följande krav:
 - (a) Den har designats för materialåtervinning.

- (b) Den samlas in separat på ett effektivt och ändamålsenligt sätt i enlighet med artikel 43.1 och 43.2.
- (c) Den sorteras in i definierade avfallsflöden utan att det påverkar materialåtervinningsbarheten för andra avfallsflöden.
- (d) Den kan materialåtervinnas så att de uppkomna sekundära råvarorna är av tillräckligt hög kvalitet för att ersätta de primära råvarorna.
- (e) Den kan materialåtervinnas i större skala.

Led a ska tillämpas från och med den 1 januari 2030 och led e från och med den 1 januari 2035.

3. Materialåtervinningsbara förpackningar ska från och med den 1 januari 2030 uppfylla de kriterier för design för materialåtervinning som fastställs i de delegerade akter som antas enligt punkt 4 och, från och med den 1 januari 2035, även de krav på materialåtervinningsbarhet i större skala som fastställs i de delegerade akter som antas enligt punkt 6. Om förpackningen uppfyller kraven i dessa delegerade akter ska den anses uppfylla kraven i punkt 2 a och e.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 i syfte att komplettera denna förordning för att fastställa kriterier för design för materialåtervinning och klasser för materialåtervinningsbarhet, på grundval av de kriterier och parametrar som förtecknas i tabell 2 i bilaga II för de förpackningskategorier som förtecknas i tabell 1 i den bilagan, samt regler om anpassningen av ekonomiska bidrag som ska betalas av producenter för att de ska fullgöra sina skyldigheter inom utökat producentansvar enligt artikel 40.1, på grundval av förpackningens klass för materialåtervinningsbarhet, och, för plastförpackningar, andelen återvunnet material. Kriterier för återvinningsdesign ska beakta moderna processer för insamling, sortering och materialåtervinning och omfatta alla förpackningskomponenter.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 i syfte att ändra tabell 1 i bilaga II för att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen inom material- och produktdesign och infrastruktur för insamling, sortering och materialåtervinning.

5. Från och med den 1 januari 2030 ska förpackningar inte anses vara materialåtervinningsbara om de motsvarar klass E enligt de kriterier för design för materialåtervinning som fastställs i den delegerade akt som antagits i enlighet med punkt 4 för den förpackningskategori som förpackningen tillhör.

Dessa kriterier ska åtminstone baseras på de parametrar som förtecknas i tabell 2 i bilaga II.

6. Kommissionen ska för varje förpackningstyp som förtecknas i tabell 1 i bilaga II fastställa den metod som ska användas för att bedöma om förpackningar är materialåtervinningsbara i större skala. Metoden ska baseras åtminstone på följande:
 - (a) Mängden förpackningar som släppts ut på marknaden i unionen som helhet och i varje medlemsstat.
 - (b) Mängden separat insamlat förpackningsavfall, per förpackningsmaterial som förtecknas i tabell 1 i bilaga II, i unionen som helhet och i varje medlemsstat.
 - (c) Materialåtervinningsgraden för förpackningsavfall per förpackningstyp som förtecknas i tabell 1 i bilaga II, i unionen som helhet och i varje medlemsstat, eller,

om sådana uppgifter om materialåtervinningsgrader för förpackningsavfall per förpackningstyp inte kan göras tillgängliga, antaganden som gjorts på grundval av genomsnittliga förlusttal enligt artikel 47.3.

- (d) Befintlig infrastrukturkapacitet för sortering och materialåtervinning i unionen som helhet för varje förpackningstyp som förtecknas i tabell 1 i bilaga II.

7. De kriterier och krav som avses i punkt 3 ska fastställa

- (a) hur resultatet av bedömningen av materialåtervinningsbarhet i klasserna för materialåtervinningsbarhet A–E enligt tabell 3 i bilaga II ska uttryckas, baserat på den procentandel av förpackningsenheten i vikt som är materialåtervinningsbar enligt punkt 1,
- (b) detaljerade kriterier för design för materialåtervinning för varje förpackningsmaterial och förpackningskategori som förtecknas i tabell 1 i bilaga II,
- (c) en beskrivning, för varje förpackningskategori som förtecknas i tabell 1 i bilaga II, av villkoren för att uppfylla respektive klass för materialåtervinningsbarhet,
- (d) anpassningen av de ekonomiska bidrag som producenterna ska betala för att fullgöra sina skyldigheter inom utökat producentansvar enligt artikel 40, på grundval av förpackningens klass för materialåtervinningsbarhet,
- (e) hur man bedömer materialåtervinningsbarheten i större skala för varje förpackningskategori som förtecknas i tabell 1 i bilaga II för att från och med 2035 fastställa uppdaterade klasser för materialåtervinningsbarhet.

8. Överensstämmelse med kraven i punkterna 2 och 3 ska visas i den tekniska dokumentationen för förpackningen enligt bilaga VII.

Om en förpackningsenhet innehåller integrerade komponenter ska bedömningen av överensstämmelsen med kriterierna för design för materialåtervinning och kraven på materialåtervinningsbarhet i större skala omfatta alla integrerade komponenter.

Om en förpackningsenhet innehåller separata komponenter ska bedömningen av överensstämmelsen med kriterierna för design för materialåtervinning och kraven på materialåtervinningsbarhet i större skala göras separat för varje separat komponent.

Alla komponenter i en förpackningsenhet ska vara kompatibla med moderna processer för insamling, sortering och materialåtervinning och får inte hindra materialåtervinningsbarheten för förpackningsenhetens huvuddel.

9. Från och med den 1 januari 2030, och genom undantag från punkterna 2 och 3, får innovativa förpackningar släppas ut på marknaden i högst fem år efter utgången av det kalenderår då de släpptes ut på marknaden.

Om detta undantag utnyttjas ska innovativa förpackningar åtföljas av den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII och som visar deras innovativa karaktär och att de överensstämmer med definitionen i artikel 3.34 i denna förordning.

Efter den period som avses i första stycket ska sådana förpackningar åtföljas av den tekniska dokumentation som avses i punkt 8.

10. Till och med den 31 december 2034 ska denna artikel inte tillämpas på

- (a) läkemedelsbehållare enligt definitionen i artikel 1.23 i direktiv 2001/83/EG och artikel 4.25 i förordning (EU) 2019/6,

- (b) kontaktkänsliga plastförpackningar för medicintekniska produkter som omfattas av förordning (EU) 2017/745,
 - (c) kontaktkänsliga plastförpackningar för medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik som omfattas av förordning (EU) 2017/746.
11. De ekonomiska bidrag som producenterna ska betala för att fullgöra sina skyldigheter inom utökat producentansvar enligt artikel 40 ska anpassas på grundval av klassen för materialåtervinningsbarhet, som fastställs i enlighet med de delegerade akter som avses i punkterna 4 och 6 i den här artikeln och, när det gäller plastförpackningar, även i enlighet med artikel 7.6.

Artikel 7

Lägsta innehåll av återvunnet material i plastförpackningar

1. Från och med den 1 januari 2030 ska plastdelen i förpackningar innehålla följande minimiandel återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet per förpackningsenhet:
 - (a) 30 % för kontaktkänsliga förpackningar tillverkade av polyetentereftalat (PET) som huvudsaklig komponent.
 - (b) 10 % för kontaktkänsliga förpackningar tillverkade av andra plastmaterial än PET, utom plastdryckesflaskor för engångsbruk.
 - (c) 30 % för plastdryckesflaskor för engångsbruk.
 - (d) 35 % för andra förpackningar än de som avses i leden a, b och c.
2. Från och med den 1 januari 2040 ska plastdelen i förpackningar innehålla följande minimiandel återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet per förpackningsenhet:
 - (a) 50 % för kontaktkänsliga plastförpackningar, utom plastdryckesflaskor för engångsbruk.
 - (b) 65 % för plastdryckesflaskor för engångsbruk.
 - (c) 65 % för andra plastförpackningar än de som avses i leden a och b.
3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på
 - (a) läkemedelsbehållare enligt definitionen i artikel 1.23 i direktiv 2001/83/EG och artikel 4.25 i förordning (EU) 2019/6,
 - (b) kontaktkänsliga plastförpackningar för medicintekniska produkter som omfattas av förordning (EU) 2017/745,
 - (c) kontaktkänsliga plastförpackningar för medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik som omfattas av förordning (EU) 2017/746,
 - (d) yttre förpackningar enligt definitionen i artikel 1.24 i direktiv 2001/83/EG och i artikel 4.26 i förordning (EU) 2019/6, om dessa förpackningar behövs för att uppfylla särskilda krav för att bevara läkemedlets kvalitet.
4. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på komposterbara plastförpackningar.
5. Överensstämmelse med kraven i punkterna 1 och 3 ska visas i den tekniska dokumentationen om förpackningen enligt bilaga VII.

6. Senast den 1 januari 2030 ska de ekonomiska bidrag som producenter betalar för att fullgöra sina skyldigheter inom utökat producentansvar enligt artikel 40 anpassas på grundval av den andel återvunnet material som används i förpackningen.
7. Till och med den 31 december 2026 ska kommissionen ha befogenhet att anta genomförandeakter om fastställande av metoden för beräkning och kontroll av andelen återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet, per plastförpackningsenhet, och formatet för den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.
8. Från och med den 1 januari 2029 ska beräkningen och kontrollen av andelen återvunnet material i förpackningar enligt punkt 1 följa reglerna i den genomförandeakt som avses i punkt 7.
9. Senast den 1 januari 2028 ska kommissionen bedöma behovet av undantag från den minimiandel som fastställs i punkt 1 b och d, för specifika plastförpackningar, eller av en översyn av det undantag som fastställs i punkt 3 för specifika plastförpackningar.

På grundval av denna bedömning ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 för att ändra denna förordning i syfte att

- (a) föreskriva undantag från tillämpningsområdet för, tidpunkten för eller nivån på den minimiandel som fastställs i punkt 1 b och d för specifika plastförpackningar, och när så är lämpligt
- (b) se över de undantag som fastställs i punkt 3,

om lämplig teknik för att materialåtervinna plastförpackningar inte finns tillgänglig på grund av att den inte är godkänd enligt relevanta unionsbestämmelser eller inte har installerats i tillräcklig utsträckning i praktiken.

10. Om det är motiverat på grund av bristande tillgång till eller alltför höga priser på specifik materialåtervunnen plast och detta kan ha negativa effekter på människors eller djurs hälsa, en tryggad livsmedelsförsörjning eller miljön och gör det alltför svårt att uppnå de minimiandelar av återvunnet material som fastställs i punkterna 1 och 2, ska kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 58 för att ändra punkterna 1 och 2 genom att anpassa minimiandelarna. När kommissionen bedömer motiveringen till en sådan anpassning ska den bedöma förfrågningar från fysiska eller juridiska personer, som ska åtföljas av relevant information och uppgifter om marknadssituationen för detta plastavfall efter konsumentledet och bästa tillgängliga bevis avseende de relaterade riskerna för människors eller djurs hälsa, en tryggad livsmedelsförsörjning eller miljön.
11. Senast den [*Publikationsbyrån: för in datum = åtta år efter denna förordnings ikraftträdande*] ska kommissionen se över situationen när det gäller användningen av återvunna förpackningsmaterial i andra förpackningar än plastförpackningar och på grundval av detta bedöma om det är lämpligt att fastställa åtgärder eller mål för att öka användningen av återvunnet material i sådana andra förpackningar, och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag.

Artikel 8
Komposterbara förpackningar

1. Senast den [*Publikationsbyrån: för in datum = 24 månader från denna förordnings ikraftträdande*] ska förpackningar som avses i artikel 3.1 f och g, självhäftande etiketter på frukt och grönsaker och mycket tunna plastbärkassar vara komposterbara under industriellt kontrollerade förhållanden i anläggningar för behandling av bioavfall.
2. Om lämpliga avfallsinsamlingssystem och avfallshanteringsinfrastrukturer finns tillgängliga för att säkerställa att förpackningar som avses i punkt 1 går in i det organiska avfallshanteringsflödet har medlemsstaterna befogenhet att kräva att tunna plastbärkassar endast får tillhandahållas på marknaden för första gången om det kan visas att dessa tunna plastbärkassar helt har tillverkats av biologiskt nedbrytbara plastpolymerer som är komposterbara under industriellt kontrollerade förhållanden.
3. Senast den [*Publikationsbyrån: för in datum = 24 månader från denna förordnings ikraftträdande*] ska andra förpackningar än de som avses i punkterna 1 och 2, inklusive förpackningar tillverkade av biologiskt nedbrytbara plastpolymerer, kunna materialåtervinnas utan att det påverkar materialåtervinningsbarheten för andra avfallsflöden.
4. Överensstämmelse med kraven i punkterna 1–3 ska visas i den tekniska dokumentationen om förpackningen enligt bilaga VII.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 för att ändra punkterna 1 och 2 i den här artikeln genom att lägga till andra typer av förpackningar till de som omfattas av dessa punkter när det är motiverat och lämpligt på grund av teknisk och rättslig utveckling som påverkar bortskaffandet av komposterbara förpackningar och på de villkor som anges i bilaga III.

Artikel 9
Förpackningsminimering

1. Förpackningar ska designas så att deras vikt och volym minskas till vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa deras funktionalitet, med beaktande av det material som förpackningen är tillverkad av.
2. Förpackningar som inte behövs för att uppfylla något av de prestandakriterier som anges i bilaga IV och förpackningar med egenskaper som endast syftar till att öka produktens upplevda volym, inklusive dubbla väggar, falska bottnar och onödiga lager, får inte släppas ut på marknaden, såvida inte förpackningsdesignen omfattas av geografiska ursprungsbeteckningar som skyddas av unionslagstiftningen.
3. Tomrummet ska minskas till vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa förpackningens funktion enligt följande:
 - (a) För försäljningsförpackningar, i förhållande till den förpackade produktens totala volym och dess egenskaper.
 - (b) För grupp- och transportförpackningar, inklusive e-handelsförpackningar, i förhållande till den totala volymen av de grupperade eller transporterade produkterna och deras försäljningsförpackningar.

För att bedöma efterlevnaden av denna punkt ska utrymme som fylls med strimlat papper, luftkuddar, bubbelplast, skumplast, träull, polystyren, frigolitchips eller annat fyllnadsmaterial betraktas som tomrum.

4. Överensstämmelse med kraven i punkterna 1 och 2 ska visas i den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII, som ska innehålla följande:
 - (a) En förklaring av de tekniska specifikationer, standarder och villkor som används för att bedöma förpackningen i förhållande till de prestandakriterier och metoder som anges i bilaga IV.
 - (b) Identifiering av de designkrav som förhindrar ytterligare minskning av förpackningens vikt eller volym för vart och ett av dessa prestandakriterier.
 - (c) Eventuella testresultat, studier eller andra relevanta källor som använts för att bedöma förpackningens minsta nödvändiga volym eller vikt.

För återanvändbara förpackningar ska bedömningen av överensstämmelse med kraven i punkt 1 ta hänsyn till funktionen hos de återanvändbara förpackningar som avses i artikel 10.

Artikel 10

Återanvändbara förpackningar

1. En förpackning ska anses återanvändbar när den uppfyller följande villkor:
 - (a) Den har utformats, designats och släppts ut på marknaden i syfte att återanvändas eller återfyllas.
 - (b) Den har utformats och designats för att klara så många resor och rotationer som möjligt under normalt förutsebara användningsförhållanden.
 - (c) Den kan tömmas eller lossas utan att förpackningen skadas så att den inte kan återanvändas.
 - (d) Den kan tömmas, lossas, återfyllas eller lastas på nytt samtidigt som det säkerställs att tillämpliga säkerhets- och hygienkrav uppfylls.
 - (e) Den kan rekonditioneras i enlighet med del B i bilaga VI och samtidigt bibehålla sin förmåga att uppfylla den avsedda funktionen.
 - (f) Den kan tömmas, lossas, återfyllas eller lastas på nytt samtidigt som den förpackade produktens kvalitet och säkerhet bibehålls, märkningen kan anbringas och information tillhandahållas om produktens egenskaper och om själva förpackningen, inklusive relevanta instruktioner och information för att säkerställa produktens säkerhet, lämpliga användning, spårbarhet och hållbarhetstid.
 - (g) Den kan tömmas, lossas, återfyllas eller lastas på nytt utan risk för hälsa och säkerhet för de som är ansvariga för detta.
 - (h) Den uppfyller de krav som är specifika för materialåtervinningsbara förpackningar när de blir avfall, enligt artikel 6.
2. Överensstämmelse med kraven i punkt 1 ska visas i den tekniska dokumentationen om förpackningen enligt bilaga VII.

Kapitel III

Krav på märkning och information

Artikel 11

Märkning av förpackningar

1. Från och med den [*Publikationsbyrån: för in datum = 42 månader efter denna förordnings ikraftträdande*] ska förpackningar ha en märkning med information om materialets sammansättning. Denna skyldighet gäller inte för transportförpackningar. Den gäller dock för e-handelsförpackningar.

Förpackningar som omfattas av de retursystem som avses i artikel 44.1 ska, utöver den märkning som avses i första stycket, ha en harmoniserad märkning som fastställs i den relevanta genomförandeakt som antas enligt punkt 5.

2. Från och med den [*Publikationsbyrån: för in datum = 48 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska förpackningar ha en märkning som anger förpackningens återanvändbarhet och en QR-kod eller annan typ av digital databärare som ger ytterligare information om förpackningens återanvändbarhet, inklusive tillgången till ett system för återanvändning och till insamlingsplatser, och som underlättar spårning av förpackningen och beräkning av antalet resor och rotationer. Dessutom ska återanvändbara försäljningsförpackningar tydligt identifieras och särskiljas från engångsförpackningar på försäljningsstället.

3. Om en förpackningsenhet som omfattas av artikel 7 är märkt med information om andelen återvunnet material ska märkningen överensstämma med specifikationerna i den relevanta genomförandeakt som antagits enligt artikel 11.5 och baseras på metoden enligt artikel 7.7. Om en plastförpackningsenhet har en märkning som innehåller information om andelen biobaserad plast ska märkningen överensstämma med specifikationerna i den relevanta genomförandeakt som antagits enligt artikel 11.5.

4. De märkningar som avses i punkterna 1–3 och den QR-kod eller annan typ av digital databärare som avses i punkt 2 ska placeras, tryckas eller graveras synligt, lättläst och outplånligt på förpackningen. Om detta inte är möjligt eller motiverat på grund av förpackningens art och storlek ska de anbringas på gruppförpackningen.

Om unionslagstiftningen kräver att information om den förpackade produkten ska tillhandahållas via en databärare ska en enda databärare användas för att tillhandahålla den information som krävs för både den förpackade produkten och förpackningen.

5. Senast den [*Publikationsbyrån: för in datum = 18 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa en harmoniserad märkning och specifikationer för märkningskraven och märkningsformaten för förpackningar enligt punkterna 1–3 och för märkningen av avfallsbehållare enligt artikel 12. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.
6. Senast den [*Publikationsbyrån: för in datum = 24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa metoden för att identifiera materialsammansättningen hos förpackningar enligt punkt 1 med hjälp av teknik för digital märkning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

7. Utan att det påverkar kraven på andra harmoniserade EU-märken får ekonomiska aktörer inte tillhandahålla eller visa etiketter, märken, symboler eller påskrifter som sannolikt kan vilseleda eller förvirra konsumenter eller andra slutanvändare med avseende på hållbarhetskraven för förpackningar, andra förpackningsegenskaper eller alternativ för hantering av förpackningsavfall för vilka harmoniserad märkning har fastställts i denna förordning.
8. Förpackningar som ingår i ett system för utökat producentansvar eller omfattas av ett annat retursystem än det som avses i artikel 44.1 får identifieras med hjälp av en motsvarande symbol inom hela det territorium där systemet är tillämpligt. Denna symbol ska vara klar och entydig och får inte vilseleda konsumenterna eller användarna när det gäller förpackningens materialåtervinningsbarhet eller återanvändbarhet.

Artikel 12

Märkning av avfallsbehållare för insamling av förpackningsavfall

Senast den 1 januari 2028 ska märkning som möjliggör separat insamling av varje materialspecifik fraktion av förpackningsavfall som är avsedd att kasseras i separata behållare anbringas, tryckas eller graveras på alla avfallsbehållare för insamling av förpackningsavfall på ett synligt, läsbart och outplånligt sätt.

Kapitel IV

Andra skyldigheter för ekonomiska aktörer än skyldigheterna i kapitlen V och VII

Artikel 13

Tillverkarnas skyldigheter

1. När tillverkarna släpper ut förpackningar på marknaden ska de säkerställa att förpackningen
 - (a) har designats och tillverkats i enlighet med de tillämpliga kraven i artiklarna 5–10,
 - (b) märks i enlighet med de tillämpliga kraven i artikel 11.
2. Innan tillverkarna släpper ut förpackningar på marknaden ska de genomföra det relevanta förfarande för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 33 eller låta utföra det på sina vägnar och utarbeta den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII.

Om det förfarande för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 33 har visat att en förpackning uppfyller de tillämpliga kraven ska tillverkarna upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse i enlighet med artikel 34.
3. Tillverkarna ska behålla den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII och EU-försäkran om överensstämmelse i tio år efter det att förpackningen har släppts ut på marknaden.
4. Tillverkarna ska säkerställa att det finns rutiner som säkerställer att serietillverkningen av förpackningar fortsätter att överensstämma med kraven i denna förordning. Tillverkarna ska på lämpligt sätt beakta ändringar i förpackningens

design eller egenskaper samt ändringar av harmoniserade standarder, gemensamma tekniska specifikationer eller andra tekniska specifikationer som det hänvisas till vid försäkran om överensstämmelse eller genom vilka överensstämmelsen kontrolleras. Om tillverkarna konstaterar att förpackningens överensstämmelse kan påverkas ska de utföra en ny bedömning i enlighet med det förfarande för bedömning av överensstämmelse som anges i artikel 33 och bilaga VII eller låta utföra den på sina vägnar.

5. Tillverkarna ska säkerställa att förpackningen är försedd med typnummer, partinumner, serienummer eller annan identifierande märkning eller, om detta inte är möjligt på grund av förpackningens storlek eller art, säkerställa att den erforderliga informationen tillhandahålls i ett dokument som åtföljer den förpackade produkten.
6. Tillverkarna ska på förpackningen eller i en QR-kod eller annan databärare ange sitt namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke samt postadress och, i förekommande fall, elektroniska kommunikationsmedel genom vilka de kan kontaktas. Om detta inte är möjligt ska den begärda informationen tillhandahållas som en del av informationen via den QR-kod som avses i artikel 11.2 eller den databärare som avses i artikel 11.4 eller i ett dokument som åtföljer den förpackade produkten. Den angivna postadressen ska ange en enda kontaktpunkt där tillverkaren kan kontaktas. Uppgifterna ska vara tydliga, begripliga och läsbara.
7. Tillverkarna ska säkerställa att den information som lämnas i enlighet med punkterna 5 och 6 är tydlig, begriplig och läsbar och inte ersätter, skymmer eller kan förväxlas med information om märkning av den förpackade produkten som krävs enligt annan unionslagstiftning.
8. Tillverkare som anser eller har skäl att tro att en förpackning som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med ett eller flera av de tillämpliga kraven i artiklarna 5–11 ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få förpackningen att överensstämma med kraven, eller om så är lämpligt dra tillbaka eller återkalla förpackningen. Tillverkarna ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i den medlemsstat där de har tillhandahållit förpackningen om den misstänkta bristande överensstämmelsen och om eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits.
9. Tillverkare ska på motiverad begäran av en nationell myndighet förse den med all den information och dokumentation som behövs för att visa att en förpackning är förenlig med kraven, inbegripet teknisk dokumentation, på ett språk som lätt kan förstås av den myndigheten. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form. De relevanta handlingarna ska ställas till förfogande senast tio dagar efter mottagandet av en begäran från den nationella myndigheten. Tillverkare ska samarbeta med den nationella myndigheten om alla åtgärder som vidtas för att avhjälpa fall av bristande överensstämmelse med kraven i artiklarna 5–10.

Artikel 14

Informationsskyldigheter för leverantörer av förpackningar eller förpackningsmaterial

1. Varje leverantör av förpackningar eller förpackningsmaterial ska förse tillverkaren med all information och dokumentation som krävs för att tillverkaren ska kunna visa att förpackningen och förpackningsmaterialet överensstämmer med kraven i denna förordning, inbegripet den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII och som

krävs enligt artiklarna 5–10, på ett språk som lätt kan förstås av tillverkaren. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form.

2. I tillämpliga fall ska den dokumentation och information som föreskrivs i lagstiftning som är tillämplig på kontaktkänsliga förpackningar ingå i den information och dokumentation som ska lämnas till tillverkaren enligt punkt 1.

Artikel 15

Det behöriga ombudets skyldigheter

1. En tillverkare får genom skriftlig fullmakt utse ett behörigt ombud.
Skyldigheterna enligt artikel 13.1 och den skyldighet att upprätta teknisk dokumentation som avses i bilaga VII och i artiklarna 5–10 får inte delegeras till det behöriga ombudet.
2. Det behöriga ombudet ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten från tillverkaren. Fullmakten ska ge det behöriga ombudet rätt att åtminstone göra följande:
 - (a) Inneha EU-försäkran om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen för att kunna uppvisa dem för de nationella marknadskontrollmyndigheterna i tio år efter det att förpackningen har släppts ut på marknaden.
 - (b) På begäran samarbeta med de nationella myndigheterna om de åtgärder som vidtas för att åtgärda den bristande överensstämmelsen hos en förpackning som omfattas av det behöriga ombudets fullmakt.
 - (c) På en motiverad begäran från en nationell myndighet ge den myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att förpackningen överensstämmer med kraven, på ett språk som lätt kan förstås av den myndigheten.
 - (d) På begäran av en behörig nationell myndighet göra relevanta handlingar tillgängliga inom tio dagar från mottagandet av en sådan begäran.
 - (e) Säga upp fullmakten om tillverkaren agerar i strid med sina skyldigheter enligt denna förordning.

Artikel 16

Importörernas skyldigheter

1. Importörerna får endast släppa ut sådana förpackningar på marknaden som uppfyller kraven i artiklarna 5–11.
2. Innan importörerna släpper ut en förpackning på marknaden ska de säkerställa att
 - (a) det lämpliga förfarande för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 33 har utförts och den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII och som krävs enligt artiklarna 5–10 har utarbetats av tillverkaren,
 - (b) förpackningen märkts i enlighet med artikel 11,
 - (c) förpackningen åtföljs av de dokument som krävs,
 - (d) tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 13.5 och 13.6.

Om en importör anser eller har skäl att tro att förpackningen inte är förenlig med de tillämpliga kraven i artiklarna 5–11 får importören inte släppa ut förpackningen på marknaden förrän den är förenlig med de tillämpliga kraven.

3. Importörerna ska på förpackningen ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke samt postadress och, i förekommande fall, elektroniska kommunikationsmedel genom vilka de kan kontaktas. Om detta inte är möjligt ska den erforderliga informationen tillhandahållas via databäraren eller i ett dokument som åtföljer den förpackade produkten. Kontaktuppgifterna ska vara tydliga, begripliga och läsbara.
4. Importörerna ska säkerställa att den information som lämnas i enlighet med punkt 3 är tydlig, begriplig och läsbar och inte ersätter, skymmer eller kan förväxlas med information om märkning av den förpackade produkten som krävs enligt annan unionslagstiftning.
5. Importörerna ska, så länge de har ansvar för förpackningen, säkerställa att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar överensstämmelsen med de tillämpliga kraven i artiklarna 5–11.
6. Importörer som anser eller har skäl att tro att en förpackning som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med de tillämpliga kraven i artikel 5–11 ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få förpackningen att överensstämma med kraven, eller om så är lämpligt dra tillbaka eller återkalla förpackningen.
7. Importörerna ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit förpackningen om den misstänkta bristande överensstämmelsen och om eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits.
8. Under en period på tio år efter att förpackningen har släppts ut på marknaden ska importörerna hålla en kopia av EU-försäkran om överensstämmelse tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna och säkerställa att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till den tekniska dokumentationen som avses i bilaga VII och som krävs enligt artiklarna 5–10.
9. Importörerna ska på en motiverad begäran från en nationell myndighet ge den myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att förpackningen överensstämmer med de tillämpliga kraven i artiklarna 5–11, inbegripet teknisk dokumentation, på ett språk som lätt kan förstås av den myndigheten. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form. De relevanta handlingarna ska ställas till förfogande senast tio dagar efter mottagandet av en begäran från den nationella myndigheten.
10. Importörer ska samarbeta med den behöriga nationella myndigheten om alla åtgärder som vidtas för att avhjälpa fall av bristande överensstämmelse med kraven i artiklarna 5–11.

Artikel 17

Distributörernas skyldigheter

1. När distributörerna tillhandahåller förpackningar på marknaden ska de iakttä vederbörlig omsorg för att se till att kraven i denna förordning uppfylls.
2. Innan distributörerna tillhandahåller en förpackning på marknaden ska de kontrollera att

- (a) producenten, som omfattas av skyldigheterna avseende utökat producentansvar för förpackningen, är registrerad i det producentregister som avses i artikel 40,
 - (b) förpackningen märkts i enlighet med artikel 11,
 - (c) tillverkaren och importören har uppfyllt de krav som anges i artikel 13.5 och 13.6 respektive artikel 16.3.
3. Om en distributör, innan den tillhandahåller en förpackning på marknaden, anser eller har skäl att tro att förpackningen inte överensstämmer med kraven i artiklarna 5–11 eller att tillverkaren inte uppfyller dessa tillämpliga krav får distributören inte tillhandahålla förpackningen på marknaden förrän förpackningen överensstämmer med kraven eller tillverkaren uppfyller kraven.

Distributörerna ska, så länge de har ansvar för förpackningen, säkerställa att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar överensstämmelsen med kraven i artiklarna 5–11.

4. Distributörer som anser eller har skäl att tro att en förpackning som de har tillhandahållit på marknaden tillsammans med en förpackad produkt inte överensstämmer med de tillämpliga kraven i artikel 5–11 ska säkerställa att de korrigerande åtgärder som krävs för att få förpackningen att överensstämma med kraven vidtas, eller om så är lämpligt dra tillbaka eller återkalla förpackningen.

Distributörerna ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit förpackningen om den misstänkta bristande överensstämmelsen och om eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits.

5. Distributörerna ska på en motiverad begäran från en nationell myndighet ge den myndigheten all information och dokumentation som de har tillgång till och som är relevant för att visa att förpackningen överensstämmer med de tillämpliga kraven i artiklarna 5–11 på ett språk som lätt kan förstås av den myndigheten. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form.

Distributörer ska samarbeta med den nationella myndigheten om alla åtgärder som vidtas för att avhjälpa fall av bristande överensstämmelse med kraven i artiklarna 5–11.

Artikel 18

Skyldigheter för leverantörer av distributionstjänster

Leverantörer av distributionstjänster ska för de förpackningar som de hanterar säkerställa att villkoren under lagring, hantering och förpackning, adressering och avsändning inte äventyrar förpackningarnas överensstämmelse med kraven i artiklarna 5–11.

Artikel 19

Tillfällen då importörer och distributörer ska ha samma skyldigheter som tillverkare

Importörer eller distributörer ska anses vara tillverkare enligt denna förordning och ska ha samma skyldigheter som tillverkarna har enligt artikel 14 när de släpper ut en förpackning på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller ändrar en förpackning som redan har släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med de relevanta kraven i denna förordning kan påverkas.

Artikel 20
Identifiering av de ekonomiska aktörerna

1. De ekonomiska aktörerna ska på begäran förse marknadskontrollmyndigheterna med följande:
 - (a) Identitetsuppgifter för alla ekonomiska aktörer som har levererat förpackningar till dem.
 - (b) Identitetsuppgifter för alla ekonomiska aktörer till vilka de har levererat förpackningar.
2. De ekonomiska aktörerna ska kunna tillhandahålla den information som avses i punkt 1 i tio år efter det att de har fått förpackningen levererad och i tio år efter det att de har levererat förpackningen.

Artikel 21
Skyldighet avseende onödiga förpackningar

1. Ekonomiska aktörer som levererar produkter till en slutdistributör eller en slutanvändare i gruppförpackningar, transportförpackningar eller e-handelsförpackningar ska säkerställa att tomrumskvoten är högst 40 %.
 2. Följande gäller vid denna beräkning:
 - (a) Med tomrum avses skillnaden mellan den totala volymen av en gruppförpackning, transportförpackning eller e-handelsförpackning och volymen av försäljningsförpackningen i denna.
 - (b) Med tomrumskvot avses förhållandet mellan tomrummet enligt definitionen i led a i denna punkt och den totala volymen av gruppförpackningen, transportförpackningen eller e-handelsförpackningen.
- Utrymme som fylls med fyllnadsmaterial såsom strimlat papper, luftkuddar, bubbelplast, skumplast, träull, polystyren eller frigolitchips ska betraktas som tomrum.
3. Ekonomiska aktörer som använder försäljningsförpackningar som e-handelsförpackningar ska undantas från skyldigheten i punkt 1. De ska dock säkerställa att sådana försäljningsförpackningar uppfyller kraven i artikel 9.

Artikel 22
Användningsbegränsningar för vissa förpackningsformat

1. Ekonomiska aktörer får inte släppa ut förpackningar på marknaden i de format och för de ändamål som anges i bilaga V.
2. Genom undantag från punkt 1 får ekonomiska aktörer inte släppa ut förpackningar på marknaden i de format och för de ändamål som anges i punkt 3 i bilaga V från och med den 1 januari 2030.
3. Medlemsstaterna får undanta ekonomiska aktörer från punkt 3 i bilaga V om de uppfyller definitionen av mikroföretag i kommissionens rekommendation 2003/361/EG i dess lydelse den [*Publikationsbyrån: för in datum = dagen för denna förordnings ikraftträdande*], och om det är tekniskt omöjligt att inte använda förpackningar eller få tillgång till infrastruktur som krävs för att ett återanvändningssystem ska fungera.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 58 för att ändra bilaga V i syfte att anpassa den till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen med målet att minska förpackningsavfallet. När kommissionen antar dessa delegerade akter ska den beakta möjligheten att begränsa användningen av särskilda förpackningsformat för att minska det genererade förpackningsavfallet samtidigt som en allmänt positiv miljöpåverkan säkerställs och ta hänsyn till tillgången till alternativa förpackningslösningar som uppfyller kraven i den lagstiftning som är tillämplig på kontaktkänsliga förpackningar samt deras förmåga att förhindra mikrobiologisk kontaminering av den förpackade produkten.

Artikel 23

Skyldigheter avseende återanvändbara förpackningar

1. Ekonomiska aktörer som släpper ut återanvändbara förpackningar på marknaden ska säkerställa att det finns ett system för återanvändning av sådana förpackningar som uppfyller kraven i artikel 24 och bilaga VI.
2. Beskrivningen av systemets överensstämmelse med dessa krav ska upprättas som en del av den tekniska dokumentation om återanvändbara förpackningar som ska tillhandahållas enligt artikel 10.2. För detta ändamål ska tillverkaren begära relevanta skriftliga bekräftelser från de som deltar i systemet enligt bilaga VI.

Artikel 24

Skyldighet avseende system för återanvändning

1. Ekonomiska aktörer som använder återanvändbara förpackningar ska delta i ett eller flera system för återanvändning och säkerställa att de system för återanvändning som den återanvändbara förpackningen ingår i uppfyller kraven i del A i bilaga VI.
2. Ekonomiska aktörer som använder återanvändbara förpackningar ska rekonditionera förpackningen i enlighet med del B i bilaga VI innan de erbjuder den på nytt för användning av slutanvändarna.

Artikel 25

Skyldigheter avseende påfyllning

1. Om ekonomiska aktörer erbjuder produkter till försäljning genom påfyllning ska de informera slutanvändarna om
 - (a) de typer av behållare som kan användas för att köpa de produkter som erbjuds genom påfyllning,
 - (b) hygienkraven för påfyllning,
 - (c) slutanvändarens ansvar i fråga om hälsa och säkerhet vid användningen av de behållare som avses i led a.

Denna information ska uppdateras regelbundet och antingen visas tydligt i lokalerna eller på annat sätt för slutanvändarna.

2. Ekonomiska aktörer som möjliggör påfyllning ska säkerställa att påfyllningsstationerna uppfyller kraven i del C i bilaga VI och eventuella krav i annan unionslagstiftning för försäljning av produkter genom påfyllning.

3. Ekonomiska aktörer som möjliggör påfyllning ska säkerställa att förpackningar som erbjuds slutanvändarna vid påfyllningsstationerna inte tillhandahålls kostnadsfritt eller tillhandahålls som en del av ett retursystem.
4. Ekonomiska aktörer får vägra att fylla på en behållare som tillhandahålls av slutanvändaren om slutanvändaren inte följer de krav som den ekonomiska aktören meddelat i enlighet med punkt 1.

Artikel 26

Mål för återanvändning och påfyllning

1. Från och med den 1 januari 2030 ska ekonomiska aktörer som för första gången tillhandahåller stora hushållsapparater som förtecknas i punkt 1 i bilaga II till direktiv 2012/19/EU på marknaden inom en medlemsstats territorium säkerställa att 90 % av dessa produkter tillhandahålls i återanvändbara transportförpackningar inom ett system för återanvändning.
2. Den slutliga distributör som på marknaden inom en medlemsstats territorium tillhandahåller kalla eller varma drycker som fylls på i en behållare vid försäljningsstället för avhämtning i försäljningsförpackningar ska säkerställa att
 - (a) 20 % av dessa drycker tillhandahålls i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller genom att möjliggöra påfyllning, från och med den 1 januari 2030,
 - (b) 80 % av dessa drycker tillhandahålls i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller genom att möjliggöra påfyllning, från och med den 1 januari 2040.
3. En slutlig distributör som bedriver sin affärsverksamhet inom hotell- och restaurangbranschen och som på marknaden inom en medlemsstats territorium tillhandahåller färdiglagad mat för avhämtning i försäljningsförpackningar, avsedd att konsumeras direkt utan att behöva tillagas ytterligare och som normalt äts från behållaren, ska säkerställa att
 - (a) 10 % av dessa produkter tillhandahålls i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller genom att möjliggöra påfyllning, från och med den 1 januari 2030,
 - (b) 40 % av dessa produkter tillhandahålls i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller genom att möjliggöra påfyllning, från och med den 1 januari 2040.
4. Tillverkaren och den slutliga distributör som på marknaden inom en medlemsstats territorium tillhandahåller alkoholhaltiga drycker i form av öl, kolsyrade alkoholdrycker, andra jästa drycker än vin, aromatiserade vinprodukter och fruktvin, produkter baserade på spritdrycker, vin eller andra jästa drycker blandade med drycker, läsk, cider eller juice i försäljningsförpackningar ska säkerställa att
 - (a) 10 % av dessa produkter tillhandahålls i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller genom att möjliggöra påfyllning, från och med den 1 januari 2030,
 - (b) 25 % av dessa produkter tillhandahålls i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller genom att möjliggöra påfyllning, från och med den 1 januari 2040.

5. Tillverkaren och den slutliga distributör som på marknaden inom en medlemsstats territorium tillhandahåller alkoholhaltiga drycker i form av vin, med undantag för mousserande vin, i försäljningsförpackningar ska säkerställa att
 - (a) 5 % av dessa produkter tillhandahålls i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller genom att möjliggöra påfyllning, från och med den 1 januari 2030,
 - (b) 15 % av dessa produkter tillhandahålls i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller genom att möjliggöra påfyllning, från och med den 1 januari 2040.
6. Tillverkaren och den slutliga distributör som på marknaden inom en medlemsstats territorium tillhandahåller alkoholfria drycker i form av vatten, vatten med tillsats av socker, vatten med annat sötningsmedel, smaksatt vatten, läsk, saft, iste och liknande drycker som kan drickas direkt, ren juice, juice eller must av frukt eller grönsaker och smoothies utan mjölk och alkoholfria drycker som innehåller mjölkfett i försäljningsförpackningar ska säkerställa
 - (a) 10 % av dessa produkter tillhandahålls i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller genom att möjliggöra påfyllning, från och med den 1 januari 2030,
 - (b) 25 % av dessa produkter tillhandahålls i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller genom att möjliggöra påfyllning, från och med den 1 januari 2040.
7. Ekonomiska aktörer som använder transportförpackningar i form av lastpallar, plastbackar, vikbara plastlådor, hinkar och tunnor för transport eller förpackning av produkter under andra förhållanden än de som anges i punkterna 12 och 13 ska säkerställa att
 - (a) 30 % av de förpackningar som används är återanvändbara inom ett system för återanvändning, från och med den 1 januari 2030,
 - (b) 90 % av de förpackningar som används är återanvändbara inom ett system för återanvändning, från och med den 1 januari 2040.
8. Ekonomiska aktörer som använder transportförpackningar för transport och leverans av andra varor än livsmedel som tillhandahålls på marknaden för första gången via e-handel ska säkerställa att
 - a) 10 % av de förpackningar som används är återanvändbara inom ett system för återanvändning, från och med den 1 januari 2030,
 - b) 50 % av de förpackningar som används är återanvändbara inom ett system för återanvändning, från och med den 1 januari 2040.
9. Ekonomiska aktörer som använder transportförpackningar i form av emballage och remmar för att stabilisera och skydda produkter som placeras i lastpallar under transport ska säkerställa att
 - a) 10 % av de förpackningar som används är återanvändbara inom ett system för återanvändning, från och med den 1 januari 2030,
 - b) 30 % av de förpackningar som används för transport är återanvändbara inom ett system för återanvändning, från och med den 1 januari 2040.

10. Ekonomiska aktörer som använder gruppförpackningar i form av lådor, utom kartonger, utanför försäljningsförpackningar för att gruppera ett visst antal produkter för att skapa en lagerställehet ska säkerställa att
- a) 10 % av de förpackningar som används är återanvändbara inom ett system för återanvändning, från och med den 1 januari 2030,
 - b) 25 % av de förpackningar som används är återanvändbara inom ett system för återanvändning, från och med den 1 januari 2040.

11. Målen i punkterna 1–10 ska beräknas för ett kalenderår.

12. Transportförpackningar som används av en ekonomisk aktör ska vara återanvändbara om de används för att transportera produkter

- (a) mellan olika platser där aktören bedriver sin verksamhet, eller
- (b) mellan någon av de platser där aktören bedriver verksamhet och platser tillhörande något annat anknutet företag eller partnerföretag, enligt definitionen i artikel 3 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG, i dess lydelse den [*Publikationsbyrå: för in datum = dagen för denna förordnings ikraftträdande*].

Denna skyldighet gäller för lastpallar, lådor, utom kartonger, plastbackar, IBC-behållare, tunnor och behållare av alla storlekar och material, inklusive mjuka format.

13. Ekonomiska aktörer som levererar produkter till en annan ekonomisk aktör inom samma medlemsstat får endast använda återanvändbara transportförpackningar för transport av sådana produkter.

Denna skyldighet gäller för lastpallar, lådor, utom kartonger, plastbackar, IBC-behållare och tunnor av alla storlekar och material, inklusive mjuka format.

14. Ekonomiska aktörer ska undantas från skyldigheten att uppfylla målen i punkterna 2–10 om de under ett kalenderår har

- (a) släppt ut högst 1 000 kg förpackningar på marknaden, eller
- (b) uppfyllt definitionen av mikroföretag enligt reglerna i kommissionens rekommendation 2003/361/EG, i dess lydelse den [*Publikationsbyrå: för in datum = dagen för denna förordnings ikraftträdande*].

15. Ekonomiska aktörer ska undantas från skyldigheten att uppfylla målen i punkterna 2–6 om de under ett kalenderår har en försäljningsyta på högst 100 m², inklusive alla ytor för lagring och avsändning.

16. Kommissionen ska ges befogenhet anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 i syfte att komplettera denna förordning för att fastställa

- (a) mål för andra produkter än de som omfattas av punkterna 1–6 i denna artikel och andra förpackningsformat än de som anges i punkterna 7–10, på grundval av positiva erfarenheter av åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna enligt artikel 45.2,
- (b) undantag för ekonomiska aktörer utöver dem som förtecknas i punkt 14 a och b i den här artikeln,
- (c) undantag för särskilda förpackningsformat som omfattas av målen i punkterna 2–6 i denna artikel när det gäller hygien, livsmedelssäkerhet eller miljöfrågor som hindrar uppnåendet av dessa mål.

17. Senast den [*Publikationsbyrå: för in datum = åtta år efter denna förordnings ikraftträdande*] ska kommissionen se över situationen när det gäller återanvändning av förpackningar och på grundval av detta bedöma om det är lämpligt att fastställa åtgärder, se över de mål som anges i denna artikel och sätta upp nya mål för återanvändning och påfyllning av förpackningar, och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag.

Artikel 27

Regler för beräkning av uppnåendet av målen för återanvändning och påfyllning

1. För att visa att målen i artikel 26.1 har uppnåtts ska den ekonomiska aktör som för första gången tillhandahåller de stora hushållsapparater som förtecknas i punkt 1 i bilaga II till direktiv 2012/19/EU på marknaden inom en medlemsstats territorium beräkna
 - (a) antalet försäljningsenheter av dessa apparater i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning som för första gången tillhandahålls på marknaden inom en medlemsstats territorium under ett kalenderår,
 - (b) antalet försäljningsenheter av dessa apparater i andra förpackningar än återanvändbara förpackningar enligt led a som för första gången tillhandahålls på marknaden inom en medlemsstats territorium under ett kalenderår.
2. För att visa att målen i artikel 26.2–26.6 har uppnåtts ska den slutliga distributör eller tillverkare, beroende på vad som är lämpligt, som tillhandahåller sådana produkter på marknaden inom en medlemsstats territorium separat för varje mål beräkna
 - (a) antalet försäljningsenheter av drycker och livsmedel i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning som tillhandahålls på marknaden inom en medlemsstats territorium under ett kalenderår,
 - (b) antalet försäljningsenheter av drycker och livsmedel som tillhandahålls på marknaden inom en medlemsstats territorium under ett kalenderår genom påfyllning,
 - (c) antalet försäljningsenheter av drycker och livsmedel som tillhandahålls på marknaden inom en medlemsstats territorium på andra sätt än de som avses i leden a och b under ett kalenderår.
3. För att visa att målen i artikel 26.7–26.10 har uppnåtts ska den ekonomiska aktör som använder sådana förpackningar separat för varje mål beräkna
 - (a) antalet likvärdiga enheter av vart och ett av förpackningsformaten i artikel 26.7–26.10, som utgör återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning och som de har använt under ett kalenderår,
 - (b) antalet likvärdiga enheter av vart och ett av förpackningsformaten i artikel 26.7–26.10, utom de som anges i led a, som de har använt under ett kalenderår.
4. Senast den 31 december 2028 ska kommissionen anta genomförandeakter med detaljerade beräkningsregler och metoder för de mål som fastställs i artikel 26.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

Artikel 28

Rapportering till de behöriga myndigheterna om målen för återanvändning och påfyllning

1. De ekonomiska aktörer som avses i artikel 26.1–26.10 ska för varje kalenderår rapportera uppgifter till den behöriga myndighet som avses i artikel 35 i denna förordning om uppnåendet av målen i artikel 26.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska lämnas in inom sex månader från utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlas in.
3. Den första rapporteringsperioden ska avse det kalenderår som inleds den 1 januari 2030.
4. De behöriga myndigheterna ska inrätta elektroniska system för uppgiftsrapporteringen och ange vilka format som ska användas.
5. De behöriga myndigheterna får begära ytterligare information som är nödvändig för att säkerställa de rapporterade uppgifternas tillförlitlighet.
6. Medlemsstaterna ska offentliggöra resultaten av de rapporter som avses i punkt 1.

Kapitel V

Plastbärkassar

Artikel 29

Plastbärkassar

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att inom sitt territorium uppnå en varaktig minskning av förbrukningen av tunna plastbärkassar.

En varaktig minskning uppnås om den årliga förbrukningen inte överstiger 40 tunna plastbärkassar per person, eller motsvarande mål i vikt, senast den 31 december 2025 och därefter senast den 31 december varje år.
2. De åtgärder som medlemsstaterna ska vidta för att uppnå målet i punkt 1 kan variera beroende på miljöpåverkan från tunna plastbärkassar när de tillverkas, materialåtervinns eller bortskaffas och deras komposteringssegenskaper, hållbarhet eller specifika avsedda användning. Sådana åtgärder får, genom undantag från artikel 4, bestå av saluföringsbegränsningar, under förutsättning att de är proportionella och icke-diskriminerande.
3. Medlemsstaterna får vidta åtgärder, såsom ekonomiska styrmedel och nationella minskningsmål, för alla typer av plastbärkassar, oavsett väggjtjocklek, i enlighet med de skyldigheter som följer av fördraget.
4. Medlemsstaterna får, från de skyldigheter som anges i punkt 1, undanta mycket tunna plastbärkassar som krävs av hygienskäl eller som tillhandahålls som försäljningsförpackningar för livsmedel som säljs i lösvikt för att förhindra matsvinn.

Kapitel VI

Förpackningars överensstämmelse med kraven

Artikel 30

Provnings-, mättnings- och beräkningsmetoder

För överensstämmelse och kontroll av förpackningars överensstämmelse med kraven i artiklarna 5–11 och 24 i denna förordning ska provningar, mätningar och beräkningar utföras med tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder som tar hänsyn till allmänt vedertagen bästa praxis och vars resultat anses ha låg osäkerhet.

Artikel 31

Presumtion om överensstämmelse

1. Provnings-, mättnings- eller beräkningsmetoder enligt artikel 30 som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med de krav som omfattas av dessa standarder eller delar av dem i den artikeln.
2. En förpackning som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med de krav eller delar av dem som omfattas av dessa standarder, enligt artiklarna 5–11 och 24.

Artikel 32

Gemensamma tekniska specifikationer

1. Förpackningar som överensstämmer med de gemensamma tekniska specifikationer som avses i punkt 2, eller delar av dem, ska förutsättas uppfylla kraven i artiklarna 5–11 och 24 i den mån dessa krav omfattas av dessa gemensamma tekniska specifikationer eller delar av dem.
2. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa gemensamma tekniska specifikationer för de krav som anges i artiklarna 5–11 och 24 om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Det finns ingen harmoniserad standard som omfattar de relevanta kraven till vilken hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller så uppfyller standarden inte de krav som den är avsedd att omfatta.
 - (b) Kommissionen har i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1025/2012 begärt att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer ska utarbeta eller revidera en harmoniserad standard för de krav som anges i artiklarna 5–11 och 24, och något av följande villkor är uppfyllt:
 - i) Begäran har inte godtagits av någon av de europeiska standardiseringsorganisationer som den riktades till.
 - ii) Begäran har godtagits av minst en av de europeiska standardiseringsorganisationer som den riktades till, men de standarder som begärdes
 - antas inte inom den tidsfrist som anges i begäran,

- överensstämmer inte med begäran,
- är inte helt i linje med de krav som de syftar till att omfatta.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

3. När hänvisningar till en harmoniserad standard offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* ska kommissionen bedöma om de genomförandeakter som avses i punkt 2, eller delar av dessa, och som omfattar de krav som anges i artiklarna 5–11 och 24 behöver upphävas eller ändras.

Artikel 33

Förfarande för bedömning av överensstämmelse

Bedömningen av förpackningars överensstämmelse med kraven i artiklarna 5–11 ska utföras i enlighet med det förfarande som anges i bilaga VII.

Artikel 34

EU-försäkran om överensstämmelse

1. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges att kraven i artiklarna 5–11 har visats vara uppfyllda.
2. EU-försäkran om överensstämmelse ska utformas i enlighet med mallen i bilaga VIII, innehålla de uppgifter som anges i modulen i bilaga VII och regelbundet uppdateras. Den ska översättas till det eller de språk som krävs av den medlemsstat där förpackningen släpps ut eller tillhandahålls på marknaden.
3. Om förpackningen eller den förpackade produkten omfattas av fler än en unionsakt där det ställs krav på EU-försäkran om överensstämmelse ska en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas med avseende på alla dessa unionsakter. I denna försäkran ska det anges vilka unionsakter som berörs och det ska lämnas en publikationshänvisning till dem. Den kan utgöras av dokumentation bestående av enskilda relevanta EU-försäkringar om överensstämmelse.
4. Genom att upprätta EU-försäkran om överensstämmelse tar tillverkaren ansvar för att förpackningen uppfyller de krav som fastställs i denna förordning.

Kapitel VII

Hantering av förpackningar och förpackningsavfall

AVSNITT 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 35

Behörig myndighet

1. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för genomförande och kontroll av efterlevnaden av de skyldigheter som anges i detta kapitel och i artiklarna 26.1–26.10, 27, 28 och 29.
2. Medlemsstaterna ska fastställa närmare bestämmelser om den eller de behöriga myndigheternas organisation och verksamhet, inbegripet administrativa regler och förfaranderegler för

- (a) att producenterna registreras i enlighet med artikel 39,
 - (b) att rapporteringskraven upprättas och övervakas i enlighet med artikel 39.7,
 - (c) att genomförandet av skyldigheterna avseende utökat producentansvar i enlighet med artikel 40 övervakas,
 - (d) att information tillhandahålls i enlighet med artikel 50.
3. Senast den [*Publikationsbyrå: för in datum = tre månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska medlemsstaterna meddela kommissionen namnen på och adresserna till de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 1. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål informera kommissionen om alla ändringar av de behöriga myndigheternas namn och adresser.

Artikel 36

Rapport om tidig varning

1. Kommissionen ska, i samarbete med Europeiska miljöbyrån, utarbeta rapporter om framstegen med att uppnå de mål som anges i artiklarna 38 och 46 senast tre år innan var och en av de tidsfrister som föreskrivs i de artiklarna löper ut.
2. De rapporter som avses i punkt 1 ska innehålla följande:
 - (a) En uppskattning av i vilken utsträckning varje medlemsstat har uppnått målen.
 - (b) En förteckning över medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen inom de respektive tidsfristerna, åtföljd av lämpliga rekommendationer för de berörda medlemsstaterna.
 - (c) Exempel på bästa praxis som används över hela unionen och som skulle kunna ge vägledning för arbetet med att uppnå målen.

Artikel 37

Avfallsplaner

Medlemsstaterna ska i de avfallsplaner som krävs enligt artikel 28 i direktiv 2008/98/EG lägga till ett särskilt kapitel om hanteringen av förpackningar och förpackningsavfall, inbegripet de åtgärder som har vidtagits i enlighet med artiklarna 38 och 45 i denna förordning.

AVSNITT 2 – Förebyggande av avfall

Artikel 38

Förebyggande av förpackningsavfall

1. Varje medlemsstat ska minska det förpackningsavfall som genereras per capita jämfört med det förpackningsavfall som genererades per capita 2018, såsom det rapporterats till kommissionen i enlighet med beslut 2005/270/EG, med
 - (a) 5 % fram till 2030,
 - (b) 10 % fram till 2035,
 - (c) 15 % fram till 2040.
2. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att förebygga genereringen av förpackningsavfall och minimera förpackningarnas miljöpåverkan.

3. Vid tillämpning av punkt 2 får medlemsstaterna använda ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament för tillämpning av avfallshierarkin, exempelvis de åtgärder som avses i bilagorna IV och IVa till direktiv 2008/98/EG eller andra lämpliga styrmedel och åtgärder, inbegripet incitament genom system för utökat producentansvar och krav på producenter eller producentorganisationer att anta planer för att förebygga avfall. Sådana åtgärder ska vara proportionella och icke-diskriminerande och utformas så att handelshinder eller snedvridning av konkurrensen undviks i enlighet med fördraget.
4. Senast den [*Publikationsbyrå: för in datum = åtta år efter denna förordnings ikraftträdande*] ska kommissionen se över de mål som fastställs i punkt 1. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet, åtföljd av ett lagstiftningsförslag om kommissionen anser det lämpligt.
5. En medlemsstat får, med iakttagande av de allmänna reglerna i fördraget och i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning, anta bestämmelser som går utöver de minimikrav som fastställs i denna artikel.

AVSNITT 3

Producentregister och utökat producentansvar

Artikel 39

Producentregister

1. Medlemsstaterna ska upprätta ett register som ska användas för att övervaka att förpackningsproducenterna uppfyller kraven i detta kapitel.
Registret ska innehålla länkar till andra nationella register över producenters webbplatser för att underlätta registreringen av producenter eller utsedda ombud för utökat producentansvar i alla medlemsstater.
2. Producenterna ska vara skyldiga att registrera sig i det register som avses i punkt 1. De ska därför lämna in en ansökan om registrering i varje medlemsstat där de för första gången tillhandahåller förpackningar på marknaden. Om en producent har utsett en producentansvarsorganisation enligt artikel 41.1 ska organisationen fullgöra de skyldigheter som anges i denna artikel, om inget annat anges av den medlemsstat där registret är upprättat.
3. De skyldigheter som anges i denna artikel får för producentens räkning fullgöras av ett utsett ombud för utökat producentansvar.
4. Producenterna får inte tillhandahålla förpackningar på marknaden om de eller, i tillämpliga fall, deras utsedda ombud för utökat producentansvar inte är registrerade i den medlemsstaten.
5. Ansökan om registrering ska innehålla de uppgifter som ska lämnas i enlighet med del A i bilaga IX. Medlemsstaterna får begära ytterligare information eller handlingar om detta är nödvändigt för en effektiv användning av registret.
6. Om ett utsett ombud för utökat producentansvar företräder mer än en producent ska denne, utöver den information som ska lämnas enligt punkt 5, ange namn och kontaktuppgifter separat för var och en av de företrädde producenterna.
7. Producenten eller, i tillämpliga fall, producentens utsedda ombud för utökat producentansvar eller producentansvarsorganisationen ska senast den 1 mars för

varje föregående hela kalenderår rapportera den information som anges i del B i bilaga IX till den behöriga myndighet som ansvarar för registret.

8. Den behöriga myndighet som ansvarar för registret
 - (a) ska ta emot ansökningar om registrering av producenter enligt punkt 2 via ett elektroniskt databehandlingssystem, och relevanta uppgifter ska göras tillgängliga på de behöriga myndigheternas webbplatser,
 - (b) ska godkänna registreringar och tilldela ett registreringsnummer inom högst tolv veckor från den tidpunkt då all information som anges i punkterna 5 och 6 har lämnats in,
 - (c) får fastställa närmare bestämmelser om kraven och förfarandet för registrering, utan att lägga till materiella krav utöver dem som fastställs i punkterna 5 och 6,
 - (d) får ta ut kostnadsbaserade och proportionella avgifter från producenterna för behandlingen av de ansökningar som avses i punkt 2,
 - (e) ska ta emot och övervaka den rapportering som avses i punkt 7.
9. Producenten, eller i tillämpliga fall producentens utsedda ombud för utökat producentansvar eller producentansvarsorganisationen, ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om eventuella ändringar av informationen i registreringen och om varje definitivt upphörande av tillhandahållandet på marknaden inom medlemsstatens territorium av de förpackningar som avses i registreringen. En producent ska strykas från registret om producenten har upphört att existera.
10. Om informationen i producentregistret inte är tillgänglig för allmänheten ska medlemsstaterna säkerställa att leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med producenter ges kostnadsfri tillgång till informationen i registret.
11. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer formatet för registrering i och rapportering till registret och specificerar detaljnivån för de uppgifter som ska rapporteras och de förpackningstyper och materialkategorier som ska omfattas av rapporteringen.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

Artikel 40

Utökat producentansvar

1. Producenter av förpackningar ska ha utökat producentansvar enligt de system som inrättats i enlighet med artiklarna 8 och 8a i direktiv 2008/98/EG och detta avsnitt för de förpackningar som de för första gången tillhandahåller på marknaden inom en medlemsstats territorium.
2. En producent ska genom skriftlig fullmakt utse ett ombud för utökat producentansvar i varje annan medlemsstat än den där producenten är etablerad, och i vilken denne tillhandahåller förpackningen för första gången.
3. Leverantörer av onlineplattformar, enligt avsnitt 4 i kapitel 3 i förordning (EU) 2022/2065, som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med producenter ska erhålla följande information från producenter som erbjuder förpackningar till konsumenter i unionen:

- (a) Information om registreringen av de producenter som avses i artikel 39 i den medlemsstat där konsumenten befinner sig och registreringsnummer för producenten i det registret.
- (b) Självcertifiering av producenten, där denne åtar sig att endast erbjuda förpackningar för vilka de krav på utökat producentansvar som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel är uppfyllda i den medlemsstat där konsumenten befinner sig.

Artikel 41

Producentansvarsorganisation

1. Producenter får anförtro åt en producentansvarsorganisation som godkänts i enlighet med artikel 42 att fullgöra skyldigheterna inom utökat producentansvar för deras räkning. Medlemsstaterna får vidta åtgärder för att göra anförtroendet till en producentansvarsorganisation obligatoriskt.
2. Om flera producentansvarsorganisationer på en medlemsstats territorium får fullgöra skyldigheter inom utökat producentansvar för producenters räkning ska medlemsstaten säkerställa att producentansvarsorganisationerna tillsammans täcker hela medlemsstatens territorium när det gäller deras verksamhet i enlighet med artiklarna 42.3, 43 och 44. Medlemsstaterna ska ge den behöriga myndigheten i uppdrag, eller utse en oberoende tredje part, att övervaka att producentansvarsorganisationerna fullgör sina skyldigheter på ett samordnat sätt.
3. Producentansvarsorganisationerna ska säkerställa konfidentiell behandling av de uppgifter som de förfogar över och som hänför sig till företagshemligheter eller information som direkt kan kopplas till enskilda producenter eller deras utsedda ombud.
4. Utöver den information som avses i artikel 8a.3 e i direktiv 2008/98/EG ska producentansvarsorganisationer på sina webbplatser, åtminstone varje år och med förbehåll för affärshemligheter, offentliggöra information om mängden förpackningar som för första gången tillhandahålls på marknaden inom en medlemsstats territorium och om mängden återvunnet och materialåtervunnet material i förhållande till den mängd förpackningar för vilka de har fullgjort sina skyldigheter avseende producentansvar.

Artikel 42

Godkännande vid fullgörande av skyldigheter inom utökat producentansvar

1. En producent, vid enskilt fullgörande av skyldigheter inom utökat producentansvar, eller de utsedda producentansvarsorganisationerna, vid kollektivt fullgörande av skyldigheter inom utökat producentansvar, ska ansöka om godkännande från den behöriga myndigheten.
2. Medlemsstaten ska i sina åtgärder för fastställande av administrativa regler och förfaranderegler enligt artikel 35 fastställa krav och närmare bestämmelser för godkännandeförfarandet, som kan vara olika för enskilt eller kollektivt fullgörande av skyldigheter inom utökat producentansvar, och villkor för kontroll av efterlevnaden, inklusive den information som ska lämnas av producenterna eller producentansvarsorganisationerna i detta syfte. Godkännandeförfarandet ska omfatta krav på kontroll av de åtgärder som vidtagits för att säkerställa överensstämmelse med kraven i punkt 3 och tidsramar för denna kontroll, som inte får överstiga tolv

veckor från inlämnandet av en fullständig ansökan. Kontrollen ska utföras av en oberoende expert som ska utfärda en kontrollrapport om resultatet. Den oberoende experten ska vara oberoende av den behöriga myndigheten och av producentansvarsorganisationerna eller de producenter som godkänts för enskilt fullgörande.

3. De åtgärder som medlemsstaterna ska fastställa i enlighet med punkt 2 ska omfatta åtgärder som säkerställer att
 - (a) kraven i artikel 8a.3 a–d i direktiv 2008/98/EG är uppfyllda,
 - (b) de åtgärder som vidtas av producenten eller producentansvarsorganisationen är tillräckliga för att förpackningsavfall ska kunna returneras eller samlas in i enlighet med artiklarna 43.1 och 43.2 och 44, kostnadsfritt och med en frekvens som står i proportion till det område och den volym som omfattas, med avseende på mängden och typerna av förpackningar som för första gången tillhandahålls på marknaden inom en medlemsstats territorium av den producenten eller av de producenter för vars räkning producentansvarsorganisationen agerar,
 - (c) de arrangemang, inbegripet preliminära arrangemang, som krävs för detta ändamål finns hos distributörer, offentliga myndigheter eller tredje parter som hanterar avfall för deras räkning,
 - (d) den nödvändiga sorterings- och materialåtervinningskapaciteten finns att tillgå för att säkerställa att insamlat förpackningsavfall därefter genomgår förberedande behandling och materialåtervinning,
 - (e) kravet i punkt 6 är uppfyllt.
4. Producenten eller producentansvarsorganisationerna ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om alla ändringar av uppgifterna i ansökan om godkännande, om eventuella ändringar som rör villkoren för godkännandet och om verksamheten upphör definitivt.
5. Den behöriga myndigheten får besluta att återkalla det relevanta godkännandet, särskilt om producenten eller producentansvarsorganisationen inte längre uppfyller kraven avseende organisering av behandlingen av förpackningsavfall eller underlåter att rapportera till den behöriga myndigheten eller att underrätta den om ändringar som rör villkoren för godkännandet eller om verksamheten upphör.
6. Producenter, vid enskilt fullgörande av skyldigheter inom utökat producentansvar, och utsedda producentansvarsorganisationer, vid kollektivt fullgörande av skyldigheter inom utökat producentansvar, ska tillhandahålla en lämplig garanti avsedd att täcka de kostnader för avfallshantering som ska betalas av producenten, eller producentansvarsorganisationen, om skyldigheterna inom utökat producentansvar inte fullgörs, även om verksamheten upphör definitivt eller vid insolvens. Denna garanti kan utgöras av en materialåtervinningsförsäkring eller ett spärrat konto eller producentens deltagande i producentansvarsorganisationen. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare krav för denna garanti.

AVSNITT 4

Retur- och insamlingssystem

Artikel 43

Retur- och insamlingssystem

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det inrättas system för retur och separat insamling av allt förpackningsavfall från slutanvändarna för att säkerställa att det behandlas i enlighet med artiklarna 4 och 13 i direktiv 2008/98/EG och för att underlätta förberedelse för återanvändning och högkvalitativ materialåtervinning.
2. Medlemsstaterna får medge undantag från punkt 1 om insamling av förpackningar eller fraktioner av förpackningsavfall tillsammans eller tillsammans med annat avfall inte påverkar möjligheten för sådana förpackningar eller fraktioner av förpackningsavfall att genomgå förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller annan återvinning i enlighet med artiklarna 4 och 13 i direktiv 2008/98/EG och om resultatet är kvalitetsmässigt jämförbart med det som uppnås vid separat insamling.
3. De system som avses i punkt 1 ska
 - (a) vara öppna för de ekonomiska aktörerna i de berörda sektorerna, för de behöriga offentliga myndigheterna och för de tredje parter som hanterar avfall för deras räkning,
 - (b) omfatta hela medlemsstatens territorium och allt förpackningsavfall från alla typer av förpackningar och verksamheter, och ta hänsyn till befolkningsstorlek, förväntad volym och förpackningsavfallens sammansättning samt tillgängligheten för och närheten till slutanvändarna; de ska även inbegripa separat insamling i offentliga utrymmen, affärslokaler och bostadsområden,
 - (c) vara öppna för importerade produkter på icke-diskriminerande villkor vad gäller de närmare arrangemangen för tillgång till systemen och eventuella avgifter i samband härmed, samt vara så designade att handelshinder eller snedvridning av konkurrensen undviks i enlighet med fördraget.
4. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja materialåtervinning av förpackningsavfall som uppfyller kvalitetsstandarderna för användning av återvunnet material inom relevanta sektorer.
5. Genom undantag från kravet på separat avfallsinsamling i punkt 3 får vissa typer av förpackningsavfall samlas in tillsammans om detta inte påverkar möjligheten att materialåtervinna avfallet och om resultatet är kvalitetsmässigt jämförbart med det som uppnås vid separat insamling.

Artikel 44

Retursystem

1. Senast den 1 januari 2029 ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att retursystem inrättas för
 - (a) plastdryckesflaskor för engångsbruk med en kapacitet av högst tre liter, och
 - (b) dryckesbehållare av metall för engångsbruk med en kapacitet av högst tre liter.

2. Skyldigheten i punkt 1 gäller inte för förpackningar för
 - (a) vin, aromatiserade vinprodukter och spritdrycker,
 - (b) mjölk och mjölkprodukter som förtecknas i del XVI i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska en medlemsstat undantas från skyldigheten enligt punkt 1 på följande villkor:
 - (a) Den separata insamlingsnivå som krävs enligt artikel 43.3 och 43.4 för respektive förpackningsformat och som rapporteras till kommissionen enligt artikel 50.1 c överstiger 90 viktprocent av sådana förpackningar som släpps ut på marknaden på den medlemsstatens territorium under kalenderåren 2026 och 2027. Om en sådan rapport ännu inte har lämnats in till kommissionen ska medlemsstaten lämna en underbyggd motivering, baserad på validerade nationella uppgifter och en beskrivning av de genomförda åtgärderna, om att villkoren för undantaget i denna punkt är uppfyllda.
 - (b) Senast 24 månader före utgången av den tidsfrist som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaten underrätta kommissionen om sin ansökan om undantag och lämna in en genomförandeplan med en strategi med konkreta åtgärder, inklusive en tidsplan som säkerställer att en grad av separat insamling på 90 viktprocent för de förpackningar som avses i punkt 1 uppnås.
4. Kommissionen får inom tre månader från mottagandet av den genomförandeplan som lämnats in enligt punkt 3 b begära att en medlemsstat reviderar planen om kommissionen anser att den inte uppfyller kraven i punkt 3 b. Den berörda medlemsstaten ska lämna in en reviderad plan inom tre månader från mottagandet av kommissionens begäran.
5. Om graden av separat insamling för de förpackningar som avses i punkt 1 i en berörd medlemsstat minskar och understiger 90 viktprocent av ett visst förpackningsformat som släppts ut på marknaden under tre på varandra följande kalenderår ska kommissionen underrätta den berörda medlemsstaten om att undantaget inte längre gäller. Retursystemet ska inrättas senast den 1 januari det andra kalenderåret efter det år då kommissionen meddelade den berörda medlemsstaten att undantaget inte längre gäller.
6. Medlemsstaterna ska sträva efter att inrätta och upprätthålla retursystem, särskilt för glasdryckesflaskor för engångsbruk, dryckeskartonger och återanvändbara förpackningar. Medlemsstaterna ska sträva efter att säkerställa att retursystem för engångsförpackningar, särskilt glasdryckesflaskor för engångsbruk, är tillgängliga även för återanvändbara förpackningar när detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart.
7. En medlemsstat får, med iakttagande av de allmänna reglerna i fördraget och i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning, anta bestämmelser som går utöver de minimikrav som fastställs i denna artikel.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att returställena och returmöjligheter för återanvändbara förpackningar med liknande syfte och format som de som fastställs i punkt 1 inte är mindre praktiska för slutanvändarna än möjligheten att returnera engångsförpackningar till ett retursystem.

9. Senast den 1 januari 2028 ska medlemsstaterna säkerställa att alla retursystem, inklusive de som inrättats enligt punkt 5, uppfyller de minimikriterier som anges i bilaga X.

AVSNITT 5

Återanvändning och påfyllning

Artikel 45

Återanvändning och påfyllning

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja inrättandet av system för återanvändning av förpackningar och system för påfyllning på ett miljöriktigt sätt. Dessa system ska uppfylla kraven i artiklarna 24 och 25 och bilaga VI till denna förordning och får inte äventyra livsmedelshygienen eller konsumenternas säkerhet.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 får omfatta
 - (a) användning av retursystem som uppfyller minimikraven i bilaga X för återanvändbara förpackningar och för andra förpackningsformat än de som avses i artikel 44.1,
 - (b) användning av ekonomiska incitament, inbegripet krav på slutliga distributörer, att ta betalt för användningen av engångsförpackningar eller för att informera konsumenterna om kostnaden för sådana förpackningar på försäljningsstället,
 - (c) krav på att slutliga distributörer ska tillhandahålla en viss andel av andra produkter än de som omfattas av målen i artikel 26 i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller genom påfyllning, under förutsättning att detta inte leder till snedvridningar på den inre marknaden eller till handelshinder för produkter från andra medlemsstater.

AVSNITT 6

Materialåtervinningsmål och främjande av materialåtervinning

Artikel 46

Materialåtervinningsmål och främjande av materialåtervinning

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs för att uppnå följande materialåtervinningsmål för hela deras territorium:
 - (a) Senast den 31 december 2025 ska minst 65 viktprocent av allt genererat förpackningsavfall materialåtervinnas.
 - (b) Senast den 31 december 2025 ska följande minimimål (i viktprocent) för materialåtervinning vara uppfyllda när det gäller följande specifika material som ingår i genererat förpackningsavfall:
 - i) 50 % av plast.
 - ii) 25 % av trä.
 - iii) 70 % av järnmetall.
 - iv) 50 % av aluminium.

- v) 70 % av glas.
 - vi) 75 % av papper och kartong.
- (c) Senast den 31 december 2030 ska minst 70 viktprocent av allt genererat förpackningsavfall materialåtervinnas.
- (d) Senast den 31 december 2030 ska följande minimimål (i viktprocent) för materialåtervinning vara uppfyllda när det gäller följande specifika material som ingår i genererat förpackningsavfall:
- i) 55 % av plast.
 - ii) 30 % av trä.
 - iii) 80 % av järnmetall.
 - iv) 60 % av aluminium.
 - v) 75 % av glas.
 - vi) 85 % av papper och kartong.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 a får en medlemsstat förlänga de tidsfrister som anges i punkt 1 b i–vi med upp till fem år på följande villkor:
- (a) Undantaget från målen under förlängningsperioden är begränsat till högst 15 procentenheter från ett enskilt mål eller uppdelat mellan två mål.
- (b) Till följd av undantaget från målen under förlängningsperioden får materialåtervinningsgraden för ett enskilt mål inte minskas till under 30 %.
- (c) Till följd av undantaget från målen under förlängningsperioden får materialåtervinningsgraden för ett enskilt mål, enligt punkt 1 b v eller vi, inte minskas till under 60 %.
- (d) Senast 24 månader före utgången av respektive tidsfrist som fastställs i punkt 1 b i denna artikel ska medlemsstaten underrätta kommissionen om sin avsikt att förlänga tidsfristen och lämna in en genomförandeplan till kommissionen i enlighet med bilaga XI till denna förordning, som kan kombineras med en genomförandeplan som lämnas in enligt artikel 11.3 b i direktiv 2008/98/EG.
3. Kommissionen får inom tre månader från mottagandet av den genomförandeplan som lämnats in enligt punkt 2 d begära att en medlemsstat reviderar planen om kommissionen anser att den inte uppfyller kraven i bilaga XI. Den berörda medlemsstaten ska lämna in en reviderad plan inom tre månader från mottagandet av kommissionens begäran.
4. Senast den [*Publikationsbyrån: för in datum = åtta år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] ska kommissionen se över de mål som anges i punkt 1 c och d i syfte att höja dem eller fastställa ytterligare mål. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.
5. Medlemsstaterna ska i förekommande fall främja att material som erhållits från materialåtervunnet förpackningsavfall används för tillverkning av förpackningar och andra produkter genom att
- (a) förbättra marknadsvillkoren för material av detta slag,

- (b) se över befintliga bestämmelser som lägger hinder i vägen för bruket av sådana material.
6. En medlemsstat får, med iakttagande av de allmänna reglerna i fördraget och i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning, anta bestämmelser som går utöver de minimikrav som fastställs i denna artikel.

Artikel 47

Regler för beräkning av uppnåendet av materialåtervinningsmålen

1. Beräkningen av om målen i artikel 46.1 har uppnåtts ska göras i enlighet med reglerna i denna artikel.
2. Medlemsstaterna ska beräkna vikten av det förpackningsavfall som genererats under ett visst kalenderår. Beräkningen av förpackningsavfall som genererats i en medlemsstat måste vara uttömmande.
3. Medlemsstaterna ska beräkna vikten av det förpackningsavfall som materialåtervunnits under ett visst kalenderår. Vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall ska bestämmas som vikten av förpackningar som har blivit avfall och som, efter att ha genomgått all nödvändig kontroll, sortering och andra förberedande förfaranden för att avlägsna avfallsmaterial som inte ska ingå i den därpå följande bearbetningen och för att säkerställa materialåtervinning av hög kvalitet, går in i det materialåtervinningsförfarande varigenom avfallsmaterial faktiskt bearbetas till produkter, material eller ämnen.
4. Kompositförpackningar och andra förpackningar som består av mer än ett material ska beräknas och rapporteras per material i förpackningen. Medlemsstaterna får avvika från detta krav om ett visst material utgör en obetydlig del av förpackningsenheten och under inga omständigheter mer än 5 % av förpackningsenhetens totala massa.
5. Förpackningsavfall som exporteras från unionen ska beräknas som materialåtervunnet av den medlemsstat där det samlades in endast om exportören kan bevisa att avfallstransporten uppfyller kraven i denna förordning och att materialåtervinningen av förpackningsavfall utanför unionen skedde under förhållanden som i stort sett motsvarar de krav som föreskrivs i relevant unionsrätt, i enlighet med förordning (EG) nr 1013/2006.
6. Vid tillämpningen av punkt 3 ska vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall bestämmas när avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet.
Genom undantag från första stycket i denna punkt får vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall bestämmas för utgående avfall efter ett sorteringsförfarande under förutsättning att
 - (a) sådant utgående avfall därefter materialåtervinns,
 - (b) vikten av de material eller ämnen som avlägsnas vid ytterligare förfaranden före materialåtervinningsförfarandet och som därefter inte materialåtervinns inte medräknas i den avfallsvikt som rapporteras som materialåtervunnen.
7. Medlemsstaterna ska inrätta ett ändamålsenligt system för kvalitetskontroll och spårbarhet av förpackningsavfall för att säkerställa att villkoren i punkterna 2–7 är uppfyllda. Detta system får bestå av elektroniska register inrättade enligt artikel 35.4 i direktiv 2008/98/EG eller tekniska specifikationer för kvalitetskraven för sorterat

avfall. De får också bestå av genomsnittliga förlusttal för sorterat avfall fördelat på olika typer av avfall och rutiner för avfallshantering, förutsatt att det inte går att få fram tillförlitliga uppgifter på något annat sätt. Genomsnittliga förlusttal ska beräknas utifrån de beräkningsregler som fastställs i den delegerade akt som antagits enligt artikel 11a.10 i direktiv 2008/98/EG.

8. Mängden biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall som går in i en aerob eller anaerob behandling får räknas som materialåtervunnen om behandlingen genererar kompost, rötrest eller annat resultat med liknande mängd materialåtervunnet innehåll i förhållande till ingångsmaterialet, vilket är avsett att användas som en materialåtervunnen produkt, ett materialåtervunnet material eller ett materialåtervunnet ämne. Om utgångsmaterialet ska användas på mark får medlemsstaterna räkna det som materialåtervunnet endast om denna användning är till nytta för jordbruket eller förbättrar miljön.
9. Den mängd förpackningsavfallsmaterial som har upphört att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det bearbetas får räknas som materialåtervunnet om dessa material är avsedda att senare bearbetas till produkter, material eller ämnen avsedda att användas för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som är avsedda att användas som bränsle eller annan energikälla, eller för förbränning, återfyllnad eller deponering, får dock inte räknas som materialåtervunnet.
10. Medlemsstaterna får räkna in materialåtervinningen av metaller som sorterats ut efter förbränning av avfall, i förhållande till andelen förpackningsavfall som förbränts, under förutsättning att de materialåtervunna metallerna uppfyller vissa kvalitetskriterier som fastställts i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1004.
11. Förpackningsavfall som skickas till en annan medlemsstat för materialåtervinning i den andra medlemsstaten får endast räknas som materialåtervunnet av den medlemsstat där förpackningsavfallet samlades in.
12. Förpackningsavfall som exporteras från unionen ska räknas som materialåtervunnet av den medlemsstat där det samlades in endast om kraven i punkt 3 är uppfyllda och om exportören, i enlighet med förordning (EG) nr 1013/2006, kan bevisa att avfallstransporten uppfyller kraven i den förordningen och att behandlingen av förpackningsavfall utanför unionen skedde under förhållanden som i stort sett motsvarar kraven i relevant unionsrätt på miljöområdet.

Artikel 48

Regler för beräkning av uppnåendet av materialåtervinningsmålen genom att inkludera återanvändning

1. En medlemsstat får besluta att uppnå en justerad nivå av de mål som avses i artikel 46.1 för ett visst år genom att beakta den genomsnittliga andelen, under de föregående tre åren, återanvändbara försäljningsförpackningar som släppts ut på marknaden för första gången och som återanvänts som en del av ett system för återanvändning av förpackningar.

Den justerade nivån ska beräknas genom att

- (a) från de mål som fastställs i artikel 46.1 a och c dra andelen återanvändbara försäljningsförpackningar som avses i första stycket av alla försäljningsförpackningar som släpps ut på marknaden, och

- (b) från de mål som fastställs i artikel 46.1 b och d dra andelen återanvändbara försäljningsförpackningar som avses i första stycket, bestående av respektive förpackningsmaterial, av alla försäljningsförpackningar som består av det materialet och som släpps ut på marknaden.

Högst fem procentenheter av den genomsnittliga andelen återanvändbara försäljningsförpackningar ska beaktas vid beräkningen av respektive justerad målnivå.

2. En medlemsstat får beakta mängden träförpackningar som repareras för återanvändning vid beräkning av de mål som anges i artikel 46.1 a, 46.1 b ii, 46.1 c och 46.1 d ii.

AVSNITT 7

Information och rapportering

Artikel 49

Information om förebyggande och hantering av förpackningsavfall

1. Utöver den information som avses i artikel 8a.2 i direktiv 2008/98/EG och i artikel 11 i denna förordning ska producenter eller, om de utses i enlighet med artikel 41.1, producentansvarsorganisationer göra följande information tillgänglig för slutanvändare, särskilt konsumenter, om förebyggande och hantering av förpackningsavfall med avseende på de förpackningar som producenterna levererar inom en medlemsstats territorium:
- (a) Slutanvändarnas roll när det gäller att bidra till förebyggande av avfall, inbegripet bästa praxis.
 - (b) Förfaranden för återanvändning av förpackningar.
 - (c) Slutanvändarnas roll när det gäller att bidra till separat insamling av förpackningsavfall, inbegripet hantering av förpackningar som innehåller farliga produkter eller farligt avfall.
 - (d) Innebörden av de märkningar och symboler som fästs, angetts eller tryckts på förpackningen i enlighet med artikel 11 eller som finns i dokument som åtföljer den förpackade produkten.
 - (e) Påverkan på miljön och på människors hälsa eller säkerhet vid olämplig kassering av förpackningsavfall, såsom nedskräpning eller kassering i blandat kommunalt avfall, och den negativa miljöpåverkan av engångsförpackningar, särskilt plastbärkassar.
 - (f) Komposteringssegenskaper och lämpliga avfallshanteringsalternativ för komposterbara förpackningar.
2. Den information som avses i punkt 1 ska vara aktuell och tillhandahållas genom
- (a) en webbplats eller andra elektroniska kommunikationsmedel,
 - (b) information till allmänheten,
 - (c) utbildningsprogram och utbildningsinitiativ,
 - (d) vägledning på ett eller flera språk som lätt kan förstås av användarna och konsumenterna.

3. Om information tillhandahålls allmänheten ska konfidentialiteten för kommersiellt känsliga uppgifter bevaras i enlighet med relevant unionsrätt och nationell rätt.

Artikel 50

Rapportering till kommissionen

1. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera följande uppgifter till kommissionen:
 - (a) Uppgifter om genomförandet av artikel 46.1 a–d och om återanvändbara förpackningar.
 - (b) Den årliga förbrukningen av mycket tunna plastbärkassar, tunna plastbärkassar och tjocka plastbärkassar per person, separat för varje kategori.
 - (c) Graden av separat insamling för förpackningar som omfattas av skyldigheten att inrätta retursystem enligt artikel 44.1.Medlemsstaterna får lämna uppgifter om den årliga förbrukningen av mycket tjocka plastbärkassar per person.
2. Medlemsstaterna ska för varje förpackningsmaterial och förpackningstyp enligt tabell 1 i bilaga IX för varje kalenderår rapportera följande uppgifter:
 - (a) Mängden förpackningar som släpps ut på marknaden för varje förpackningstyp och förpackningsmaterial enligt tabell 1 i bilaga IX.
 - (b) Mängden separat insamlat förpackningsavfall för varje förpackningsmaterial som förtecknas i tabell 1 i bilaga IX.
 - (c) Materialåtervinningsgraden.
 - (d) Befintlig kapacitet för sortering och materialåtervinning för varje förpackningstyp och förpackningsmaterial som förtecknas i tabell 1 i bilaga II.
3. Den första rapporteringsperioden ska
 - (a) när det gäller de skyldigheter som fastställs i punkt 1 a och b och punkt 2 avse det första hela kalenderåret efter ikraftträdandet av den genomförandeakt där formatet för rapportering till kommissionen fastställs, i enlighet med punkt 7,
 - (b) när det gäller skyldigheten i punkt 1 c avse kalenderåret från och med den 1 januari 2028.
4. Medlemsstaterna ska göra de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 tillgängliga elektroniskt inom 19 månader från utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in. De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 19 månader från utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7.
5. De uppgifter som medlemsstaterna gör tillgängliga i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport. Kvalitetskontrollrapporten ska presenteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7.
6. De uppgifter som medlemsstaterna gör tillgängliga i enlighet med den här artikeln ska åtföljas av en rapport om åtgärder som vidtagits enligt artikel 47.5 och 47.8, bland annat med närmare upplysningar om de genomsnittliga förlusttalen i förekommande fall.

7. Kommissionen ska senast den [Publikationsbyrå: för in datum = 24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] anta genomförandeakter i syfte att fastställa
 - (a) regler för beräkning, verifiering och rapportering av uppgifter i enlighet med punkterna 1 a, 1 c och 2, inklusive metoden för att fastställa genererat förpackningsavfall, och formatet för rapporteringen,
 - (b) metoden för beräkning av den årliga förbrukningen av tunna plastbärkassar per person som avses i punkt 1 b och formatet för rapporteringen av dessa.Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.
8. Medlemsstaterna ska kräva att alla ekonomiska aktörer som tillhandahåller förpackningar i medlemsstaterna förser de behöriga myndigheterna med korrekta och tillförlitliga uppgifter som gör det möjligt för medlemsstaterna att fullgöra sina rapporteringsskyldigheter enligt denna artikel, i förekommande fall med beaktande av särskilda problem som små och medelstora företag ställs inför när det gäller tillhandahållandet av detaljerade uppgifter.

Artikel 51 *Förpackningsdatabaser*

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att databaser över förpackningar och förpackningsavfall upprättas på ett harmoniserat sätt, om sådana inte redan finns.
2. De databaser som avses i punkt 1 ska innehålla
 - (a) uppgifter om omfattningen, egenskaperna och utvecklingen när det gäller flöden av förpackningar och förpackningsavfall i de enskilda medlemsstaterna,
 - (b) information om toxiska eller farliga egenskaper hos förpackningsmaterialet eller komponenter som används vid tillverkningen,
 - (c) de uppgifter som anges i bilaga XII.

Kapitel VIII **Förfarande för skyddsåtgärder**

Artikel 52

Förfarande för att hantera förpackningar som utgör en risk på nationell nivå

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19 i förordning (EU) 2019/1020 ska marknadskontrollmyndigheterna i en medlemsstat, om de har tillräckliga skäl att anta att förpackningar som omfattas av denna förordning utgör en risk för miljön eller människors hälsa, utföra en utvärdering av de berörda förpackningarna med avseende på alla de krav i denna förordning som är relevanta för risken. De berörda ekonomiska aktörerna ska vid behov samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna.

Om marknadskontrollmyndigheterna vid utvärderingen konstaterar att förpackningen inte uppfyller de krav som har fastställs i denna förordning ska de utan dröjsmål kräva att den berörda ekonomiska aktören vidtar lämpliga och proportionella

korrigerande åtgärder, inom en rimlig tidsfrist som föreskrivs av marknadskontrollmyndigheterna och som står i proportion till typen av och, i relevanta fall, graden av bristande överensstämmelse, för att få förpackningen att uppfylla dessa krav.

2. Genom undantag från punkt 1 ska marknadskontrollmyndigheterna, om det föreligger risk för människors hälsa i samband med kontaktkänsliga förpackningar som omfattas av särskild lagstiftning som syftar till att skydda människors hälsa, inte bedöma en risk för människors eller djurs hälsa som härrör från förpackningsmaterialet om det överförs till förpackningens innehåll, utan underrätta de myndigheter som är behöriga att kontrollera dessa risker. Dessa myndigheter ska vara de behöriga myndigheter som avses i förordning (EU) 2017/625, förordning (EU) 2017/745, förordning (EU) 2017/746, direktiv 2001/83/EG eller förordning (EU) 2019/6.
3. Om marknadskontrollmyndigheterna anser att den bristande överensstämmelsen inte bara gäller det nationella territoriet ska de informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om utvärderingsresultaten och om de åtgärder som de har ålagt den ekonomiska aktören att vidta.
4. Den ekonomiska aktören ska säkerställa att alla lämpliga korrigerande åtgärder vidtas i fråga om alla de berörda förpackningar som den ekonomiska aktören har tillhandahållit på unionsmarknaden.
5. Om en berörd ekonomisk aktör inte vidtar lämpliga korrigerande åtgärder inom den period som avses i punkt 1 andra stycket, eller om den bristande överensstämmelsen kvarstår, ska marknadskontrollmyndigheterna vidta alla lämpliga tillfälliga åtgärder för att förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av den berörda förpackningen på sin nationella marknad, dra tillbaka förpackningen från den marknaden eller återkalla den.

Marknadskontrollmyndigheterna ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om dessa åtgärder.

6. Den information till kommissionen och de andra medlemsstater som avses i punkt 4 ska lämnas via det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 och ska innehålla alla tillgängliga upplysningar, särskilt de uppgifter som krävs för att identifiera den förpackning som inte uppfyller kraven, förpackningens ursprung, vilken typ av bristande överensstämmelse som görs gällande och den risk detta innebär, vilka typer av nationella åtgärder som har vidtagits och deras varaktighet, den berörda ekonomiska aktörens synpunkter samt i förekommande fall den information som avses i artikel 54.1. Marknadskontrollmyndigheterna ska även ange om den bristande överensstämmelsen beror på
 - (a) att förpackningen inte uppfyller hållbarhetskraven i artiklarna 5–10 i denna förordning, eller
 - (b) brister i de harmoniserade standarder eller gemensamma specifikationer som avses i artiklarna 31 och 32 i denna förordning.
7. Andra medlemsstater än den som inledde förfarandet ska utan dröjsmål informera kommissionen och övriga medlemsstater om eventuella vidtagna åtgärder och om eventuella ytterligare uppgifter som de har tillgång till med avseende på de berörda förpackningarnas bristande överensstämmelse samt om eventuella invändningar mot den antagna nationella åtgärden.

8. Åtgärden ska anses vara berättigad om ingen medlemsstat eller kommissionen framför invändningar, inom tre månader från mottagandet av den information som avses i punkt 4, mot en provisorisk åtgärd som har vidtagits av en medlemsstat.

Provisoriska åtgärder får ange en längre eller kortare period än tre månader för att ta hänsyn till de berörda kravens särdrag.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att förpackningen dras tillbaka från deras marknad eller att andra lämpliga begränsande åtgärder vidtas utan dröjsmål med avseende på den berörda förpackningen eller tillverkaren.

Artikel 53

Unionens förfarande för skyddsåtgärder

1. Om det, efter det att förfarandet i artikel 52.3 och 52.4 har slutförts, har inkommit invändningar mot en åtgärd som en medlemsstat har vidtagit eller om kommissionen anser att en nationell åtgärd strider mot unionslagstiftningen ska kommissionen utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna och utvärdera den nationella åtgärden. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen genom en genomförandeakt besluta om den nationella åtgärden är berättigad eller inte.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

2. Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart delge dem och den eller de berörda ekonomiska aktörerna beslutet.

Om den nationella åtgärden anses vara berättigad ska alla medlemsstater vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att den förpackning som inte uppfyller kraven dras tillbaka från deras marknader och underrätta kommissionen om detta.

Om den nationella åtgärden anses oberättigad ska den berörda medlemsstaten upphäva åtgärden.

3. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och förpackningens bristande överensstämmelse tillskrivs brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 31 i denna förordning ska kommissionen tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012.
4. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och förpackningens bristande överensstämmelse kan tillskrivas en brist i de gemensamma tekniska specifikationer som avses i artikel 32 ska kommissionen utan dröjsmål ändra eller upphäva de gemensamma tekniska specifikationerna i fråga.

Artikel 54

Förpackningar som uppfyller kraven och som utgör en risk

1. Om en medlemsstat, efter att ha utfört en utvärdering i enlighet med artikel 52, konstaterar att en förpackning visserligen uppfyller de tillämpliga kraven i artiklarna 5–11 men likväl utgör en risk för människors hälsa eller miljön ska den utan dröjsmål begära att den berörda ekonomiska aktören vidtar alla lämpliga åtgärder, inom en rimlig tidsperiod som föreskrivs av marknadskontrollmyndigheterna i förhållande till typen av risk och, i relevanta fall, risknivån, antingen för att säkerställa att den berörda förpackningen när den släpps ut på marknaden inte längre

utgör en sådan risk eller för att dra tillbaka förpackningen från marknaden eller återkalla den.

2. Genom undantag från punkt 1 ska marknadskontrollmyndigheterna, om det föreligger risk för människors hälsa i samband med kontaktkänsliga förpackningar som omfattas av särskild lagstiftning som syftar till att skydda människors hälsa, inte bedöma en risk för människors eller djurs hälsa som härrör från förpackningsmaterialet om det överförs till förpackningens innehåll, utan underrätta de myndigheter som är behöriga att kontrollera dessa risker. Dessa myndigheter ska vara de behöriga myndigheter som avses i förordning (EU) 2017/625, förordning (EU) 2017/745, förordning (EU) 2017/746, direktiv 2001/83/EG eller förordning (EU) 2019/6.
3. Den ekonomiska aktören ska säkerställa att det vidtas korrigerande åtgärder i fråga om alla de berörda förpackningar som den ekonomiska aktören har tillhandahållit på unionsmarknaden.
4. Medlemsstaten ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om sina slutsatser och efterföljande åtgärder enligt punkt 1. Informationen ska innehålla alla tillgängliga uppgifter, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera de berörda förpackningarna, deras ursprung och leveranskedja, den risk som förpackningarna utgör samt vilken typ av nationella åtgärder som vidtagits och deras varaktighet.
5. Kommissionen ska utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna och utvärdera de nationella åtgärderna. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen besluta om den nationella åtgärden är berättigad eller inte, och vid behov föreslå lämpliga åtgärder.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

När det föreligger vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet med avseende på skyddet av miljön eller människors hälsa ska kommissionen anta en omedelbart tillämplig genomförandeakt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 58.4.

Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart delge dem och den eller de berörda ekonomiska aktörerna beslutet.

Artikel 55

Kontroll av förpackningar som förs in på unionsmarknaden

1. Marknadskontrollmyndigheterna ska utan dröjsmål meddela de myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) 2019/1020 de åtgärder som avses i artikel 52.4 i denna förordning, om den bristande överensstämmelsen inte är begränsad till deras nationella territorium. Detta meddelande ska innehålla all relevant information, särskilt de uppgifter som krävs för att identifiera de förpackningar som inte uppfyller kraven och som omfattas av åtgärderna samt, när det gäller förpackade produkter, själva produkten.
2. Det meddelande av uppgifter som avses i punkt 1 ska lämnas genom att uppgifterna förs in i den relevanta tullriskhanteringsmiljön.
3. Kommissionen ska skapa en förbindelse för att automatisera den kommunikation som avses i punkt 1 från det informations- och kommunikationssystem som avses i

artikel 52.4 till den miljö som avses i punkt 2. Förbindelsen ska tas i drift senast två år efter den dag då den genomförandeakt som avses i punkt 4 antas.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att specificera förfaranderegler och de närmare bestämmelserna för genomförandet av punkt 3, inbegripet funktioner, dataelement och databehandling, samt reglerna för behandling av personuppgifter, konfidentialitet och ansvar för den förbindelse som avses i punkt 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 59.3.

Artikel 56

Formell bristande överensstämmelse

1. Om en medlemsstat konstaterar något av följande ska den ålägga den berörda ekonomiska aktören att åtgärda den bristande överensstämmelsen:
 - (a) Det har inte upprättats någon EU-försäkran om överensstämmelse.
 - (b) EU-försäkran om överensstämmelse har inte upprättats på ett korrekt sätt.
 - (c) Den QR-kod eller databärare som avses i artikel 11 ger inte tillgång till den information som krävs enligt den artikeln.
 - (d) Den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII är inte tillgänglig, är ofullständig eller innehåller fel.
 - (e) Den information som avses i artikel 13.6 eller artikel 16.3 saknas, är felaktig eller ofullständig.
 - (f) Ett annat av de administrativa krav som fastställs i artikel 13 eller artikel 16 är inte uppfyllt.
 - (g) Kraven på användningsbegränsningar för vissa förpackningsformat och för onödiga förpackningar i artiklarna 21 och 22 inte är uppfyllda.
 - (h) Kraven på inrättande och drift av och deltagande i ett system för återanvändning som avses i artikel 24 är inte uppfyllda med avseende på återanvändbara förpackningar.
 - (i) Informationskraven i artikel 25.1 och 25.2 är inte uppfyllda med avseende på påfyllning.
 - (j) Kraven på påfyllningsstationer i artikel 25.3 inte är uppfyllda.
 - (k) Målen för återanvändning och påfyllning i artikel 26 uppnås inte.
2. Om sådan bristande överensstämmelse som avses i punkt 1 a–f kvarstår ska den berörda medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att förbjuda tillhandahållandet av förpackningen på marknaden eller säkerställa att den återkallas eller dras tillbaka från marknaden.
3. Om sådan bristande efterlevnad som avses i punkt 1 g–k kvarstår ska medlemsstaterna tillämpa de regler om sanktioner för överträdelse av denna förordning som fastställts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 62.

Kapitel IX

Miljöanpassad offentlig upphandling

Artikel 57

Miljöanpassad offentlig upphandling

1. Upphandlande myndigheter, enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2014/24/EU eller artikel 3.1 i direktiv 2014/25/EU, eller upphandlande enheter enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2014/25/EU, ska vid tilldelning av offentliga kontrakt för förpackningar eller förpackade produkter eller för tjänster som använder förpackningar eller förpackade produkter i situationer som omfattas av dessa direktiv tillämpa de kriterier för miljöanpassad offentlig upphandling som ska utarbetas i delegerade akter som antas enligt punkt 3.
2. Den skyldighet som anges i punkt 1 ska gälla alla upphandlingsförfaranden som genomförs av upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter för tilldelning av offentliga kontrakt för förpackningar eller förpackade produkter eller för tjänster som använder förpackningar eller förpackade produkter, som inleds tolv månader eller senare efter ikraftträdandet av respektive delegerade akt som ska antas enligt punkt 3.
3. Kommissionen ska senast den [*Publikationsbyrån: för in datum = 60 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] anta delegerade akter i enlighet med artikel 58 med avseende på att komplettera denna förordning genom att fastställa obligatoriska minimikriterier för miljöanpassad offentlig upphandling på grundval av kraven i artiklarna 5–10 och följande aspekter:
 - (a) Värdet och volymen av offentliga kontrakt som har tilldelats för förpackningarna eller de förpackade produkterna eller för de tjänster eller byggtreprenader som använder förpackningarna eller de förpackade produkterna.
 - (b) Behovet av att säkerställa en tillräcklig efterfrågan på mer miljömässigt hållbara förpackningar eller förpackade produkter.
 - (c) Den ekonomiska genomförbarheten för upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter att köpa miljömässigt mer hållbara förpackningar eller förpackade produkter, utan att detta medför oproportionerliga kostnader.

Dessa kriterier för miljöanpassad offentlig upphandling ska utarbetas i enlighet med principerna i direktiv 2014/24/EU och direktiv 2014/25/EU och med principen att den förpackning som väljs på grundval av dessa kriterier gör det lättare att uppnå målen i denna förordning.

Kapitel X

Delegerade befogenheter och kommittéförfarande

Artikel 58

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.5, 6.4, 6.6, 7.9, 7.10, 7.11, 8.5, 22.4, 26.16 och 57.3 ges till kommissionen för en period av tio år från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.5, 6.4, 6.6, 7.9, 7.10, 7.11, 8.5, 22.4, 26.16 och 57.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.5, 6.4, 6.6, 7.9, 7.10, 7.11, 8.5, 22.4, 26.16 och 57.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 59

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som avses i artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt med avseende på de genomförandebefogenheter som avses i artikel 55, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.
4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Kapitel XI Ändringar

Artikel 60

Ändringar av förordning (EU) 2019/1020

Förordning (EU) 2019/1020 ska ändras på följande sätt:

(a) Bilaga I ska ändras på följande sätt:

i) Punkt 9 ska utgå.

ii) Följande punkter ska läggas till:

”X [Publikationsbyrån: ange nästa nummer] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/904 av den 5 juni 2019 om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön (EUT L 155, 12.6.2019, s. 1).

X [Publikationsbyrån: ange nästa nummer] Förordning (EU) .../... om förpackningar och förpackningsavfall, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 94/62/EG [Publikationsbyrån: ange EUT-uppgifter].”

b) I bilaga II ska punkt 8 utgå.

Artikel 61

Ändringar av direktiv (EU) 2019/904

Direktiv (EU) 2019/904 ska ändras på följande sätt:

(a) I artikel 6.5 ska led b utgå.

(b) I artikel 13.1 ska led e utgå.

(c) Artikel 13.3 ska ersättas med ”3. Kommissionen ska granska de uppgifter och den information som rapporteras i enlighet med denna artikel och offentliggöra en rapport om resultatet av granskningen. Rapporten ska innehålla en bedömning av hur insamlingen av uppgifter och information är organiserad, av de uppgifts- och informationskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas och informationens fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och samstämmighet. Bedömningen får innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas efter medlemsstaternas första rapportering av uppgifter och information och vart fjärde år därefter.”

Kapitel XII Slutbestämmelser

Artikel 62

Sanktioner

1. Senast den [Publikationsbyrån: för in datum = 24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva,

proportionella och avskräckande. Om kraven i artiklarna 21–26 inte uppfylls ska den berörda ekonomiska aktören åläggas administrativa sanktionsavgifter.

2. Om det i medlemsstatens rättssystem inte finns några föreskrifter om administrativa sanktionsavgifter får första punkten tillämpas så att förfarandet inleds av den behöriga myndigheten och sanktionsavgifterna sedan fastställs av behörig nationell domstol, varvid det säkerställs att rättsmedlen är effektiva och har motsvarande verkan som de administrativa sanktionsavgifter som avses i den punkten. De sanktionsavgifter som påförs ska i alla händelser även vara effektiva, proportionella och avskräckande.
3. Medlemsstaterna ska senast den [*Publikationsbyrån: för in datum = ett år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*] anmäla dessa regler och åtgärder till kommissionen, samt utan dröjsmål anmäla eventuella senare ändringar som berör dem till kommissionen.

Artikel 63 Utvärdering

Senast den [*Publikationsbyrån: för in datum = åtta år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas*] ska kommissionen utföra en utvärdering av denna förordning och dess bidrag till den inre marknadens funktion och till en förbättring av förpackningarnas miljöhållbarhet. Kommissionen ska lägga fram en rapport om de huvudsakliga resultaten av denna utvärdering för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta denna rapport.

Artikel 64 Upphävande samt övergångsbestämmelser

Direktiv 94/62/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den [*Publikationsbyrån: för in datum = 12 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*].

Följande övergångsbestämmelser ska dock tillämpas:

- (a) Artikel 8.2 i direktiv 94/62/EG ska fortsätta att gälla till och med den [*Publikationsbyrån: för in datum = 42 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*].
- (b) Artiklarna 5.2, 5.3, 6.1 d och e samt 6a i direktiv 94/62/EG ska fortsätta att gälla till och med den [*Publikationsbyrån: för in datum = sista dagen i kalenderåret 36 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*].
- (c) Artikel 12.3a, 12.3b, 12.3c och 12.4 i direktiv 94/62/EG ska fortsätta att gälla till och med den [*Publikationsbyrån: för in datum = sista dagen i kalenderåret 36 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*], med undantag av bestämmelsen om överföring av uppgifter till kommissionen, som ska fortsätta att gälla till och med den [*Publikationsbyrån: för in datum = sista dagen i kalenderåret 54 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*].

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska betraktas som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XIII.

Artikel 65
Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den [*Publikationsbyrå: för in datum = tolv månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande*].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om förpackningar och förpackningsavfall, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och direktiv (EU) 2019/904 och om upphävande av direktiv 94/62/EG

1.2. Berörda politikområden

03 – Inre marknaden
09 – Miljö och klimatförändring

1.3. Förslaget eller initiativet avser

- en ny åtgärd
 en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd¹
 en förlängning av en befintlig åtgärd
 en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänna mål

Lagstiftningsförslagets allmänna mål är att minska de negativa miljöeffekterna av förpackningar och förpackningsavfall och förbättra den inre marknadens funktion för att skapa större effektivitetsvinster i sektorn. Syftet är att skapa en motståndskraftig värdekedja, med början i förpackningarnas design till deras återanvändning eller återintegrering i högkvalitativa produkter, vilket skapar innovativa ”gröna” arbetstillfällen i en koldioxidsnål förpackningsindustri.

1.4.2. Specifika mål

1. Minska uppkomsten av förpackningsavfall.
2. Främja en cirkulär ekonomi för förpackningar på ett kostnadseffektivt sätt.
3. Främja användningen av återvunnet material i förpackningar.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Modelleringen av det rekommenderade alternativet visar på minskad avfallsgenerering, minskade växthusgaser och undvikande av externa miljöeffekter för 2030.

¹ I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

Minskade kostnader för avfallshantering och minskad försäljning och konsumtion av förpackningar leder till ekonomiska besparingar. De komplexa effekterna på sysselsättningen beräknas leda till en liten nettoökning på omkring 29 000 ”gröna” arbetstillfällen.

Det rekommenderade alternativet leder till en minskning av behovet av fossila bränslen och ökar den totala materialåtervinningsgraden för förpackningar med 6,5 % år 2030, medan deponeringen minskar med 9 %. Denna satsning på cirkularitet leder till avsevärt minskade behov av nya råvaror som trä, glas och aluminium.

På det hela taget skulle en övergång till en mer cirkulär ekonomi inom förpackningssektorn ge fördelar såsom ökat inflytande för konsumenterna, minskade negativa effekter på miljön och människors hälsa, minskat importberoende av råvaror och fossila bränslen för EU, stimulerad innovation och ökad ekonomisk tillväxt och slutligen färre onödiga utgifter för hushållen.

1.4.4. *Prestationsindikatorer*

Indikatorerna för framsteg och resultat kommer att vara följande:

Ökad kvalitet på det återvunna materialet (sekundära råvaror).

Förbättrad återvinningsgrad och högre materialåtervinning för förpackningsmaterial (t.ex. plast, metall, glas, papper/kartong, textil, trä, keramik).

Alla förpackningar kommer att vara helt återvinningsbara senast 2030.

Avgifterna inom ramen för system för utökat producentansvar anpassas på ett lämpligt sätt.

Obligatoriska mål för innehåll av återvunnet material i plastförpackningar.

Mål för återanvändning och påfyllning för vissa sektorer.

1.5. **Grunder för förslaget eller initiativet**

1.5.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

De detaljerade kraven skulle behöva specificeras genom genomförandeakter/delegerade akter inom en tidsperiod på 3–8 år. En rad åtgärder i form av delegerade akter eller genomförandeakter och eventuellt konsekvensbedömningsrapporter kommer att följa på detta förslag till förordning. Häri kommer att ingå kontroll av överensstämmelse med hållbarhetskrav, system för kontroll av överensstämmelse, hållbarhetskrav samt information och märkning. Nedan följer en detaljerad förteckning över de åtgärder som planeras.

– Rapporteringsskyldigheter avseende återvinningsmål, insamling av vissa förpackningsformat och förbrukning av plastbärkassar.

– Krav på materialåtervinningsbarhet för vissa förpackningskategorier.

– Harmoniserade rapporteringsregler för system för utökat producentansvar.

– Harmoniserade regler för beräkning och kontroll av innehållet av återvunnet material i förpackningar.

– Översyn av målen för innehåll av återvunnet material mot bakgrund av den tekniska och ekonomiska utvecklingen.

- Harmoniseringsregler för märkningskrav och märkningsformat för konsumenternas sortering, återanvändbara förpackningar, innehåll av återvunnet material, komposterbarhet samt en QR-kod och andra digitala databärare.
- Översyn av undantag från begränsningarna för ämnen som inger betänkligheter i förpackningar.
- Fastställande av obligatoriska minimikriterier för miljöanpassad offentlig upphandling.

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på unionsnivå” i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Nyligen gjorda anmälningar om den inre marknaden från medlemsstaterna visar att genomförandet av vissa bestämmelser i det nu gällande direktivet om förpackningar och förpackningsavfall som inte har harmoniserats fullt ut, såsom märkningskrav, eller vaga krav, såsom väsentliga krav på förpackningsminimering eller materialåtervinningsbarhet, orsakar ytterligare kostnader för de ekonomiska aktörerna. Dessa kräver med eftertryck ytterligare harmonisering, inte bara för att kunna arbeta mer kostnadseffektivt, utan också för att komma till rätta med den rättsliga osäkerheten om miljökraven på förpackningar, så att lämpliga infrastrukturinvesteringar kan göras.

Dessa problem kan inte i tillräcklig utsträckning lösas av medlemsstaterna själva. EU:s förpackningsmarknad är i många avseenden en enda stor marknad, snarare än 27 enskilda marknader. Förpackningsmarknaden kännetecknas av en omfattande gränsöverskridande handel mellan medlemsstaterna, där många producenter släpper ut förpackningar på marknaden i flera medlemsstater. Nationella initiativ bidrar i många avseenden till ytterligare fragmentering av den inre marknaden och bristande effektivitet. Likaså är de förpackningsrelaterade miljöproblemen utbredda, och de främsta underliggande orsakerna är gemensamma i alla medlemsstater.

Det finns ett tydligt mervärde med att fastställa gemensamma krav på EU-nivå eftersom detta kommer att säkerställa en harmoniserad och välfungerande inre marknad och därmed lika villkor för förpackningsproducenter. Med krav och mål fastställda på EU-nivå kommer övergången till att förpackningar kan återanvändas eller återvinnas med vinst att ske på ett sammanhållet sätt i alla medlemsstater, vilket kommer att skapa en större och effektivare marknad. Att utnyttja dess styrka för att stödja övergången till en cirkulär ekonomi för förpackningar kommer att bidra till att målen uppnås på ett mer kostnadseffektivt sätt.

Stordriftsfördelar kommer att uppnås genom konsekventa strategier för att till exempel påverka förpackningsdesign på ett sådant sätt att förpackningar kan samlas in, sorteras och återvinnas på ett mer kostnadseffektivt sätt överallt i EU. En sådan harmonisering och de resulterande stordriftsfördelarna kan inte uppnås enbart genom åtgärder från medlemsstaternas sida.

1.5.3. *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Ett antal relaterade initiativ är mycket viktiga för förpackningar: I avfallsdirektivet fastställs horisontellt tillämpliga koncept för avfallsgenerering och avfallshantering, inklusive avfallsbehandling, materialåtervinning och återvinning. Den skapar

avfallshierarkin där förebyggande av avfall prioriteras framför återanvändning och/eller materialåtervinning, därefter materialåtervinning framför andra återvinningsalternativ och slutligt bortskaffande via deponering. Dessutom åläggs medlemsstaterna att ha fungerande system för utökat producentansvar, som säkerställer att producenter av produkter bär ansvaret för hanteringen av avfallsledet för sina produkter. I handlingsplanen för den cirkulära ekonomin åtog sig kommissionen att bedöma möjligheten att harmonisera de separata insamlingssystemen för avfall i medlemsstaterna.

Direktivet om engångsplast är utöver andra plastprodukter inriktat på vissa plastförpackningar (t.ex. bärkassar, muggar, livsmedels- och dryckesbehållare inklusive flaskor) med huvudsyftet att förhindra nedskräpning och dess miljöpåverkan. Det innehåller produktförbud samt en skyldighet för medlemsstaterna att säkerställa separat insamling för återvinning och minska volymen av vissa grupper av engångsplast. Slutligen fastställs minimimål för återvunnet innehåll för plastdryckesflaskor för engångsbruk.

En annan rättsakt som rör plastförpackningar är 2020 års beslut om egna medel, som fastställde ett eget medel baserat på plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns i en viss medlemsstat, oavsett om denna medlemsstat uppfyller målet eller inte. Beslutet om egna medel skapar ett incitament för medlemsstaterna att införa åtgärder för att uppnå en hög materialåtervinningsgrad för plastförpackningar. Det ger medlemsstaterna flexibilitet att besluta om sina insatser för att få en hög materialåtervinningsgrad för plast i linje med avfallsdirektivet.

Direktivet om förpackningar och förpackningsavfall är dock det viktigaste instrumentet på EU-nivå för utsläppande på marknaden av förpackningar och krav för deras slutbehandling. Det finns också bestämmelser om förpackningar eller bestämmelser som är relevanta för förpackningar i annan EU-lagstiftning. Översynen av direktivet om förpackningar och förpackningsavfall har resulterat i ett förslag till en omfattande förordning om fastställande av hållbarhetskrav för förpackningar (materialåtervinningsbarhet, biobaserade, komposterbara och biologiskt nedbrytbara förpackningar, användning av återvunnet material, farliga ämnen i förpackningar) med bestämmelser om förebyggande och återanvändning av förpackningsavfall, om märkning för separat insamling, insamling och materialåtervinning av förpackningar och om retursystem samt krav för utökat producentansvar och förpackningsrelaterade krav för miljöanpassad offentlig upphandling.

1.5.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument

Initiativet faller inom ramen för den europeiska gröna given, som är vägledande för EU:s återhämtningsstrategi. I den gröna given erkänns fördelarna med att investera i vår konkurrenskraftiga hållbarhet genom att bygga ett rättvisare, grönare och mer digitalt Europa. Detta inbegriper en cirkulär ekonomi, som är den främsta drivkraften för ökad materialåtervinning och förbättrad kvalitet på sekundära råvaror.

Europeiska kommissionens stöd till och engagemang för forskning inom cirkulär ekonomi och i synnerhet inom bättre design av förpackningar och förbättrad materialåtervinning uttrycks i antalet projekt som finansieras inom ramen för Horisont 2020-programmet (över 100) och det ekonomiska bidraget till deras genomförande (omkring 500 miljoner euro). Resultaten av dessa projekt kommer att stödja och främja cirkularitet och materialåtervinningsbarhet för förpackningsformat.

1.5.5. *En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

I teorin hade man kunnat upprätta nationell lagstiftning i medlemsstaterna. Det skulle dock inte ha funnits någon garanti för en konsekvent tillämpning i EU och skulle oundvikligen bidra till ytterligare fragmentering av den inre marknaden.

Uppgifter som rör utveckling av sekundärlagstiftning på EU-nivå kan inte läggas ut.

1.6. Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet

Begränsad varaktighet

- verkan från och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ till och med [den DD/MM]ÅÅÅÅ
- budgetkonsekvenser från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för åtagandebemyndiganden och från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för betalningsbemyndiganden

Obegränsad varaktighet

- Efter en inledande period 2023–2027
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet²

Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

- av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer
- av genomförandeorgan

Delad förvaltning med medlemsstaterna

Indirekt förvaltning genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- tredjeländer eller organ som de har utsett
- internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- EIB och Europeiska investeringsfonden
- organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- offentligrättsliga organ
- privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de lämnar tillräckliga ekonomiska garantier
- organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som lämnar tillräckliga ekonomiska garantier
- personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten

² Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracom.ec.europa.eu/budgweb/SV/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Standardregler för denna typ av utgifter gäller.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Ej tillämpligt – jfr ovan.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Ej tillämpligt – jfr ovan.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Ej tillämpligt – jfr ovan.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Ej tillämpligt – jfr ovan.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff. ¹	från Eftaländer ²	från kandidatländer ³	från tredjeländer	enligt artikel 21.2 b i budgetförordningen
1	03 02 05 Inre marknadsprogrammet – Framställning och spridning av statistik om Europa av hög kvalitet	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
3	09 02 02 Cirkulär ekonomi och livskvalitet	Diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 01 02 01 Lön och ersättningar	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 01 01 Kontraktsanställda	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 01 03 Nationella tjänstemän som anställs tillfälligt vid institutionen	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 01 Utgifter för tjänsteresor och representation	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 02 Möten, expertgrupper	Icke-diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Ej tillämpligt

¹ Diff. = differentierade anslag/Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

² Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen

- Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk.
- Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1	Inre marknaden, innovation och digitalisering
---	----------	---

GD: Eurostat			2023	2024	2025	2026	2027 och därefter	TOTALT
○ Driftsanslag								
03 02 05 Inre marknadsprogrammet – Framställning och spridning av statistik om Europa av hög kvalitet	Åtaganden	(1)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
	Betalningar	(2)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
TOTALA anslag för Eurostat	Åtaganden	=(1)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
	Betalningar	=(2)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535

För att stödja datainsamlingen på området för förpackningar och förpackningsavfall behövs tjänstekontrakt för metoder och validering, vars volym kommer att öka 2026 och 2027 på grund av den nya rapporteringsskyldigheten. Det förväntade resultatet av dessa åtgärder är en förbättrad datakvalitet som inte bara kommer att gynna förpackningar och förpackningsavfall och plastbärkassar, utan även egna medel från plastförpackningsavfall.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	3	Naturresurser och miljö
---	----------	-------------------------

GD: Miljö			2023	2024	2025	2026	2027 och därefter	TOTALT
○ Driftsanslag								
09 02 02 Cirkulär ekonomi och livskvalitet	Åtaganden	(1)	0 500	0 500	0 500	0 200	0 400	2 100
	Betalningar	(2)	0 500	0 500	0 500	0 200	0 400	2 100
TOTALA anslag för GD Miljö	Åtaganden	=(1)	0 500	0 500	0 500	0 200	0 400	2 100
	Betalningar	=(2)	0 500	0 500	0 500	0 200	0 400	2 100

Kostnaderna för GD Miljö härrör från upphandlingsbehov för insamling och analys av uppgifter om förpackningstypers materialåtervinningsbarhet, fastställande av en metod för innehåll av återvunnet material i plastförpackningar osv. (uppskattningsvis 2,1 miljoner euro för perioden 2023–2027).

			2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
○ TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	0 590	0 590	0 590	0 325	0 540	2 635
	Betalningar	(5)	0 590	0 590	0 590	0 325	0 540	2 635
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–3 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4	0 590	0 590	0 590	0 325	0 540	2 635
	Betalningar	=5	0 590	0 590	0 590	0 325	0 540	2 635

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt](#) (bilaga V till de interna bestämmelserna), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027 och därefter	TOTALT
GD: Miljö							
☐ Personalresurser		0 644	0 732	0 732	0 817	0 817	3 742
☐ Övriga administrativa utgifter		0 484	0 484	0 484	0 484	0 484	2 420
TOTALT för GD Miljö		1 128	1 216	1 216	1 301	1 301	6 162
Anslag							

Tre AD-tjänster behövs (befintlig personal) för förhandling och allmänt genomförande av förordningen och olika förberedelser och utarbetande av sekundärlagstiftning i enlighet med de tidsfrister som föreslås i förordningen om förpackningar och förpackningsavfall.

Ytterligare fyra kontraktsanställda (**två utstationerade nationella experter och två kontraktsanställda**) behövs för att utföra det tekniska arbetet, däribland följande:

- Kontinuerlig översyn av den tekniska och ekonomiska utvecklingen när det gäller tillgång till förpackningar och material.
- Rapporteringsskyldigheter avseende återvinningsmål, insamling av vissa förpackningsformat och förbrukning av plastbärkassar.
- Krav på materialåtervinningsbarhet för vissa förpackningskategorier.
- Harmoniserade rapporteringsregler för system för utökat producentansvar.
- Harmoniserade regler för beräkning och kontroll av innehållet av återvunnet material i förpackningar.
- Översyn av målen för innehåll av återvunnet material mot bakgrund av den tekniska och ekonomiska utvecklingen.

– Harmoniseringsregler för märkningskrav och märkningsformat för konsumenternas sortering, återanvändbara förpackningar, innehåll av återvunnet material, komposterbarhet samt en QR-kod och andra digitala databärare. – Översyn av undantag från begränsningarna för ämnen som inger betänkligheter i förpackningar.

– Fastställande av obligatoriska minimikriterier för miljöanpassad offentlig upphandling.

		2023	2024	2025	2026	2027 och därefter	TOTALT
GD: Eurostat							
☐ Personalresurser		0 157	0 157	0 242	0 242	0 242	1 040
☐ Övriga administrativa utgifter							
TOTALT för Eurostat	Anslag	0 157	0 157	0 242	0 242	0 242	1 040

Eurostat ägnar för närvarande halva AD-tjänsten åt validering och metodvägledning om förpackningar och förpackningsavfall samt tunna plastbärkassar. För att komma till rätta med de många utmaningarna i samband med förpackningar och förpackningsavfall och förbrukning av tunna plastbärkassar behövs kvalitetsstatistik som bygger på uttömmande och jämförbara åtgärder i olika länder. Exempelvis innebär mätning av återanvändbara förpackningar i öppna system flera tekniska utmaningar. För att utveckla bättre metodvägledning och tekniskt stöd och uppföljning med medlemsstaterna behövs ytterligare en halv AD-tjänst från och med 2023.

För utvecklingen och inrättandet av metoden för den ytterligare skyldigheten att rapportera om materialåtervinningsbarhet för 2028 behövs en CA-tjänst från 2025 och framåt.

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	1 285	1 373	1 458	1 543	1 543	7 202
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2023	2024	2025	2026	2027 och därefter	TOTALT
TOTALA anslag för RUBRIKERNÄ 1–7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	1 875	1 963	2 048	1 868	2 083	9 837
	Betalningar	1 875	1 963	2 048	1 868	2 083	9 837

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och output ↓			År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)										TOTALT		
	OUTPUT																		
	Typ ¹	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal
SPECIFIKT MÅL nr 1 ² ...																			

¹ Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

² Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

- Output																	
- Output																	
- Output																	
Delsumma för specifikt mål nr 1																	
SPECIFIKT MÅL nr 2 ...																	
- Output																	
Delsumma för specifikt mål nr 2																	
TOTALT																	

3.2.3. Beräknad inverkan på kommissionens administrativa anslag

3.2.3.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk.
- Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

3.2.3.2.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2023	2024	2025	2026	2027 och därefter	TOTALT
--	------	------	------	------	-------------------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen						
Personalresurser	0 801	0 889	0 974	1 059	1 059	4 782
Övriga administrativa utgifter	0 480	0 480	0 480	0 480	0 480	2 400
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	1 285	1 373	1 458	1 543	1 543	7 202

Utanför RUBRIK 7¹ i den fleråriga budgetramen	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt
Personalresurser						
Övriga utgifter av administrativ natur						
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt

TOTALT	1 285	1 373	1 458	1 543	1 543	7 202
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs

¹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

3.2.3.3. Beräknat personalbehov

- Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk.
- Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	2023	2024	2025	2026	2027 och därefter
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	4	4	4	4	4
20 01 02 03 (vid delegationer)					
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)					
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)					
Annan budgetrubrik (ange vilken)					
20 02 01 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)	2	3	4	5	5
20 02 03 (kontraktanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)					
XX 01 xx yy zz²					
01 01 01 02 (kontraktanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)					
01 01 01 12 (kontraktanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)					
Annan budgetrubrik (ange vilken)					
TOTALT	6	7	8	9	9

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	GD Miljö: Tre AD-tjänster behövs (befintlig personal) för förhandling och allmänt genomförande av förordningen och olika förberedelser och utarbetande av sekundärlagstiftning i enlighet med de tidsfrister som föreslås i förordningen om förpackningar och förpackningsavfall. Eurostat: Personalen kommer att mäta återanvändbara förpackningar i öppna system, vilket innebär flera tekniska utmaningar. För att utveckla bättre metodvägledning och tekniskt stöd och uppföljning med medlemsstaterna behövs ytterligare en halv AD-
--------------------------------------	---

² Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

	<p>tjänst från och med 2023. It-stöd säkerställs genom övergripande tjänster i enheten ESTAT.E.2, som uppskattas till en tjugondel av en AST-tjänst för insamling av uppgifter om förpackningar och förpackningsavfall samt tunna plastbärkassar.</p> <table border="1" data-bbox="571 309 1484 403"> <thead> <tr> <th>2023</th> <th>2024</th> <th>2025</th> <th>2026</th> <th>2027</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1 AD (0,5 befintlig, 0,5 ny) 0,05 AST (befintlig)</td> <td>1 AD (0,5 befintlig, 0,5 ny) 0,05 AST (befintlig)</td> <td>1 AD (0,5 befintlig, 0,5 ny) 0,05 AST (befintlig)</td> <td>1 AD (0,5 befintlig, 0,5 ny) 0,05 AST (befintlig)</td> <td>1 AD (0,5 befintlig, 0,5 ny) 0,05 AST (befintlig)</td> </tr> </tbody> </table>	2023	2024	2025	2026	2027	1 AD (0,5 befintlig, 0,5 ny) 0,05 AST (befintlig)	1 AD (0,5 befintlig, 0,5 ny) 0,05 AST (befintlig)	1 AD (0,5 befintlig, 0,5 ny) 0,05 AST (befintlig)	1 AD (0,5 befintlig, 0,5 ny) 0,05 AST (befintlig)	1 AD (0,5 befintlig, 0,5 ny) 0,05 AST (befintlig)
2023	2024	2025	2026	2027							
1 AD (0,5 befintlig, 0,5 ny) 0,05 AST (befintlig)	1 AD (0,5 befintlig, 0,5 ny) 0,05 AST (befintlig)	1 AD (0,5 befintlig, 0,5 ny) 0,05 AST (befintlig)	1 AD (0,5 befintlig, 0,5 ny) 0,05 AST (befintlig)	1 AD (0,5 befintlig, 0,5 ny) 0,05 AST (befintlig)							
Extern personal	<p>END-tjänsterna (befintliga) och CA-tjänsterna (extra) behövs för att utföra det tekniska arbetet och stödja utarbetandet av akter som rör</p> <ul style="list-style-type: none"> • rapporteringsskyldigheter avseende återvinningsmål, insamling av vissa förpackningsformat och förbrukning av plastbärkassar, • krav på materialåtervinningsbarhet för vissa förpackningskategorier, • harmoniserade rapporteringsregler för system för utökat producentansvar, • harmoniserade regler för beräkning och kontroll av innehållet av återvunnet material i förpackningar, • översyn av målen för innehåll av återvunnet material mot bakgrund av den tekniska och ekonomiska utvecklingen, • harmoniseringsregler för märkningskrav och märkningsformat för konsumenternas sortering, återanvändbara förpackningar, innehåll av återvunnet material, komposterbarhet samt en QR-kod och andra digitala databärare, • översyn av undantag från begränsningarna för ämnen som inger betänkligheter i förpackningar, • fastställande av obligatoriska minimikriterier för miljöanpassad offentlig upphandling. <p>Utförandet av dessa uppgifter kräver ytterligare fyra kontraktsanställda, två utstationerade nationella experter och tre kontraktsanställda (en kontraktsanställd tilldelas Eurostat).</p>										

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet

- kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen
- kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen
- kräver en översyn av den fleråriga budgetramen

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet

- innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N ¹	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

¹ Med år N avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "N" med det förväntade första genomförandeåret (t.ex. 2021). Detsamma för följande år.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - Påverkan på egna medel
 - Påverkan på andra inkomster
 - Ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ²					För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	
		År N	År N+1	År N+2	År N+3			
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Ej tillämpligt

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

² Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.